

หมอดูหญิงในเครือข่าย

นอกจากแม่แล้ว ยังมีผู้หญิงอีกจำนวนมากที่ตัดสินใจศึกษาศาสตร์โหราศาสตร์และพัฒนาค้นพบหมอดูในที่สุด ในบทนี้จะเป็นการนำเสนอเรื่องราวของหมอดูผู้หญิงจำนวน 4 ท่าน ซึ่งมีความสัมพันธ์เป็น “เครือข่าย” กับแม่ เพื่อแสดงให้เห็นถึงความหลากหลายของชีวิตผู้หญิงบนเส้นทางอาชีพหนึ่งในอีกกลุ่มหนึ่งอันมีความสำคัญต่อสังคมที่สามารถช่วยเหลือผู้คนทางใจได้ หมอดูหญิงในเครือข่าย ทั้ง 4 ท่าน ได้แก่

1. หมอดูโพธิรัตน์
2. หมอดูสิริพันธุ์
3. หมอดูวิภาดา
4. หมอดูชิตชไมมาศ

คำว่า “เครือข่าย” ในที่นี้ หมายถึง ความสัมพันธ์ส่วนตัวระหว่างแม่ของผู้ศึกษากับผู้หญิงที่เป็นหมอดูทั้งสี่ท่าน ที่มีโอกาสรู้จักกันและต่อมาได้พัฒนามาเป็นคนสนิท มีการติดต่อปรึกษาหารือช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ตลอดจนไปมาหาสู่กันในด้านต่างๆ อาทิ ปรึกษาปัญหาของวิชาการพยากรณ์ที่ไม่เข้าใจ ตรวจเช็คดวงชะตาของกันและกัน(รวมถึงลูกของฉัน หลานของเธอ มากมาย) สิ่งนี้ไม่เพียงแต่ในทางโหราศาสตร์เท่านั้น ยังรวมไปถึงชีวิตความเป็นอยู่ สารทุกข์สุกดิบ ความห่วงใยเชื้ออาหารซึ่งกันและกันในด้านอื่นๆอีกด้วย

การเลือกหมอดูหญิงในเครือข่ายทั้ง 4 ท่านนี้ ผู้ศึกษาได้ใช้วิธีเฉพาะเจาะจงเนื่องจากเป็นการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องราวประสบการณ์ชีวิตหมอดู ซึ่งถือเป็นส่วนตัวเป็นความลับ และต้องสัมภาษณ์แบบเจาะลึกและอาจใช้เวลาเก็บข้อมูลอย่างต่อเนื่อง ผู้ศึกษาจึงจำเป็นต้องเลือกหมอดูที่รู้จักและมีความสัมพันธ์อันดีกับแม่ ความคุ้นเคยความสนิทสนมที่ผู้ศึกษาหวังว่าน่าจะเป็นส่วนหนึ่งช่วยทำให้ได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดี อีกทั้งได้ข้อมูลอันเป็นประโยชน์ต่องานศึกษา

ผู้ศึกษาขอแบ่งการศึกษาประสบการณ์ของหมอดูหญิงนี้ เป็น 3 ส่วน ได้แก่ ภูมิหลัง กระบวนการเข้าสู่หมอดู และ ทศนคติ มุมมอง ความคิดเห็น และความเชื่อ

หมอดูโพธิ์รัตน

ก่อนหน้าของการทำงานศึกษาชั้นนี้ ผู้ศึกษารู้จักและคุ้นเคยกับหมอดูท่านนี้มาก่อน โดยจะเรียกท่านว่า “ป้าโพธิ์” แต่เดิมจะเรียกว่าป้าสมศรี ก่อนที่ท่านจะเปลี่ยนชื่อ ย้อนไปเมื่อปี พ.ศ.2544 แม่ของผู้ศึกษาเรียนวิชาเลขเจ็ดตัวเก๋ารฐานรุ่นเดียวกัน ความที่ป้ามีอัธยาศัยดียิ้มเก่ง และน่ารัก จึงทำให้ถูกชะตากับแม่ ทุกครั้งหลังเลิกเรียนโหราศาสตร์ผู้ศึกษาไปรับแม่ ก็จะได้เห็นป้าโพธิ์อยู่เป็นเพื่อนทุกครั้ง ครั้งแรกที่ผู้ศึกษาพบกับป้าโพธิ์ ท่านบอกว่าจะกลับแท็กซี่เอง ผู้ศึกษาสงสัยว่าลูกหลานป้าไปไหน ผู้หญิงสูงอายุทำไมปล่อยให้เดินทางลำพัง รู้สึกเป็นห่วงมาก และขออาสาไปส่ง แต่ท่านปฏิเสธและบอกว่าเป็นปกติ บางวันลูกๆ จะส่งรถมารับ บางวันก็ให้สตางค์ไว้กับตัวเอง ป้าบอกว่าอาศัยอยู่กับหลานแถวสุขาภิบาล 3 นึกดูก็ไกลพอสมควร ป้าเกรงใจผู้ศึกษาและแม่ แต่เราก็ตั้งใจว่าจะหาโอกาสไปส่งให้ได้ครั้งต่อไป ไม่นานเราก็สนิทกัน และเกิดความผูกพันกับท่าน เหมือนท่านเป็นญาติเราจริงๆ

ป้าโพธิ์มีลูกทั้งหมดหกคน ผู้ชายสามคน ผู้หญิงสามคน ลูกชายเสียชีวิตไปหนึ่งคนป้าเสียใจมากกินไม่ได้นอนไม่หลับอยู่นานจนทุกวันนี้ ป้าเลี้ยงลูกทุกคนให้รักกัน ด้วยวัยเจ็ดสิบหกปี ป้ายังคิดจะเรียนอะไรต่ออะไรอีกมากมาย(สงสัยด้วยวิญญาน) ลูกสาวคนโตของป้าชื่อพี่ซา แยกไปมีครอบครัวอาศัยอยู่หมู่บ้านนักกีฬา มีกิจการส่วนตัวอยู่ที่เขาลวก จังหวัดพังงา วันหยุดก็จะพาป้าโพธิ์ไปพักผ่อนตากอากาศ ส่วนสัปดาห์ไหนป้าเบื่อ พี่ซาจะรับมาอยู่บ้านตนเอง ส่วนลูกสาวคนเล็กชื่อว่าพี่อ้อย ยังโสดอยู่คนเดียว ลูกคนนี้ป้าโพธิ์จะพูดถึงบ่อยที่สุดเพราะพี่ซาจะคอยดูแลอย่างใกล้ชิดอยู่ทุกวัน พี่อ้อยทำงานเกี่ยวกับการจราจรทางอากาศ มีเวลาเข้าออกไม่แน่นอน บางวันก็กะดึก บางวันก็กะเช้า แต่ก็ไม่มีโทรศัพท์มาหาป้า วันใดป้าโพธิ์อยากออกไปข้างนอกไปหาอาจารย์หมอดู หรือไปทำอะไรที่ไหนก็แล้วแต่ ลูกทุกคนจะรู้หมดว่าแม่ของตนไปไหน ทำอะไรและกับใคร เรียกว่าเป็นครอบครัวที่อบอุ่นจริงๆ

นับจากวันที่ป้าสนิทกับแม่ มักนัดกันไปข้างนอกหลายแห่ง ห้างสรรพสินค้าไปกันบ่อยที่สุด เพราะถือว่าการไปเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจ แม่ชอบสะสมหินจึงมักนำไปร้อยเป็นสร้อยที่ร้านประจำ ป้าขอติดตามไปดู ตอนหลังสนใจเองและซื้อมากกว่าแม่เสียอีก บ้างก็นัดทานอาหารกัน ชอบทาน สลัดและสเต็ก แม่คอยดูแลห่วงใยป้าตลอดไม่ว่าจะทำอะไร ผ่านไปไม่นานลูกๆ ของป้าทุกคนได้มีโอกาสรู้จักแม่ และกล่าวว่า “ดีใจที่แม่มีคุณน้า พวกเราจะได้สบายใจ แม่จะได้ไม่เหงา แม่พูดคุยถึงคุณน้าบ่อยๆ ป้ารักแม่นะคะ” ทุกวันป้าจะโทรศัพท์มาคุยกับแม่ มีการ

ปรึกษาวิเคราะห์ดวงชะตากัน ทั้งของตนเองและของลูกค้าที่บางเวลาป่าทำนายไม่ออก ให้แม่ช่วยดูให้หน่อย

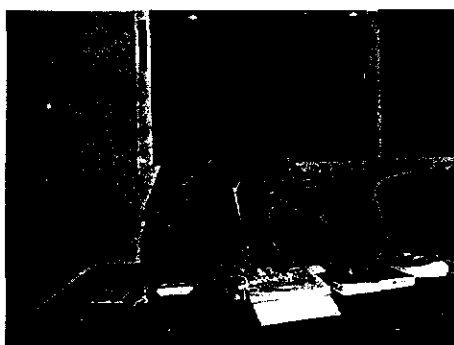
ในปี พ.ศ.2547 ผู้ศึกษาทราบข่าวว่า ป้าโพธิ์ไม่สบาย ไปหาหมอพบก้อนเนื้อในตับอ่อน(มะเร็ง) ผู้ศึกษารู้สึกตกใจมาก แม่บอกว่าแม่ดูดวงชะตาของป้าแล้วไม่ค่อยดีนัก แต่ไม่เป็นไรเพราะมีลูกๆ ให้กำลังใจกันทุกคน ในที่สุดป้าเข้าผ่าตัดที่โรงพยาบาลศิริราช หลังจากนั้นต้องไปรับการฉายแสง ตลอด ทำให้สภาพร่างกายที่แข็งแรงแต่ก่อนนั้นเปลี่ยนไป เพราะวัยที่สูงอายุและพิษของโรคที่เป็นด้วย

สำหรับการเลือกป่าสำหรับงานศึกษานั้น เมื่อรู้แนวโน้มถึงเรื่องที่ทำแล้ว คือ หมอดูหญิง ก็เคยให้แม่ช่วยติดต่อให้ก่อน สักพักผู้ศึกษาจึงคุยและขออนุญาตอย่างเป็นทางการกับท่านอีกครั้ง ทุกอย่างไม่มีปัญหา ป้าบอกว่า “ได้เลยลูก อยากมาเมื่อไรก็มาเลย จะถามอะไรก็ถามมา แต่เรื่องราวของป้าไม่มีอะไรนะ เรียบๆ ” ในการสัมภาษณ์ของผู้ศึกษากับหมอดูโพธิ์รัตนจึงขึ้นอยู่กับสภาพร่างกายของป้าเป็นสำคัญ หลายครั้งมีอันต้องชะงักและล่าช้าหลายหน ผู้ศึกษาคอยติดตามข่าวคราวการป่วยของป้า ใจหนึ่งก็แสนห่วง อีกใจก็อยากได้ข้อมูลจากหมอดูเช่นป้านี้ จนเมื่อรู้ว่าป้าสบายดีขึ้นแล้ว จึงใช้เวลาตลอดเดือนเมษายน 2548 นัดและไปพบ ส่วนใหญ่ใช้บ้านพี่ซาเป็นหลัก (ตั้งแต่ป้าป่วยก็ได้ย้ายมาอยู่กับพี่ซา) มีบ้างก็ที่ห่างเวลาไปเที่ยวกัน ก็จะเป็นการพูดคุยสังเกตุ ก็จะได้ข้อมูลแบบเก็บเล็กผสมน้อยมาเรื่อยๆ

ผู้ศึกษาประทับใจวันแรกที่ไปสัมภาษณ์ป้าอย่างเป็นทางการ ก่อนเข้าไป ได้โทรศัพท์นัดก่อน ป้าอนุญาต ผู้ศึกษาเดินทางไปถึงบ้านพี่ซาเวลาสองทุ่ม พบว่าป้าโพธิ์อยู่กับคนรับใช้เพียงสองคน ยังไม่มีใครกลับ สถานที่ที่เป็นบ้านสองชั้นขนาดใหญ่มาก มีพื้นที่รอบบ้านกว้างขวาง ต้นไม้ร่มรื่น บรรยากาศดี คนรับใช้คนหนึ่งออกมาต้อนรับ และเชิญเข้าข้างใน ภายในบ้านถูกตกแต่งอย่างหรูหรา น่าอยู่ ผู้ศึกษาพบป้าโพธิ์ยืนรออยู่ด้านหน้าในชุดอยู่บ้านสีฟ้าสด หน้าตาสดใส

รูปภาพที่ 6

รูปของหมอดูโพธิ์รัตน

ประโยคแรกของการทักทายผู้ศึกษาถามว่า “ป้าเป็นอย่างไรบ้างคะ หนูเป็นห่วง” ป้าตอบว่า “วันนี้ไม่ค่อยดี ท้องอืด เพิ่งจะหายเมื่อห้าโมงนี่เอง” ผู้ศึกษารู้สึกไม่ดีเพราะการที่จะพูดคุยต่อไปนี้อาจทำให้ป้าเหนื่อยและทรมานได้ อย่างไรก็ตามป้ายืนยันว่า “โอ้ย...ป้าหายแล้วจริงๆ” จากนั้นจึงพาผู้ศึกษาไปที่ห้องชั้นล่างฝั่งขวา ซึ่งเป็นห้องที่จัดตกแต่งไว้อย่างสวยงาม เป็นห้องขนาดใหญ่ โทนสีไม้ มีประตูออกไปสู่ประตูใหญ่ข้างบ้านได้อีกทางหนึ่ง กลางห้องมีเตียงไม้ขนาดกะทัดรัด มีทีวีและตู้เย็นครบครัน ถัดทางซ้ายมีโต๊ะทำงานซึ่งเต็มไปด้วยตำราโหราศาสตร์แขนงต่างๆ มากมาย เราจึงนั่งกันตรงนั้น ผู้ศึกษาจึงขอเริ่มสัมภาษณ์โดยใช้เทปอัดเสียงตลอดเวลา ป้าแซวว่า “หมดขนาดต้องอัดเทปด้วยหรอ สงสัยกลัวจดไม่ทันละซี” ใช้เวลาพอสมควรจึงขอกลับ แล้วค่อยมาใหม่ ต้องการให้ป้าพักผ่อน

ภูมิหลัง

“ป้าโพธิ์” มีชื่อเดิมว่าสมศรี เป็นคนกรุงเทพโดยกำเนิด มีพี่น้องห้าคน ป้าเป็นคนสุดท้อง เมื่อแม่ไปมีสามีใหม่แถมมีลูกด้วยกันอีกสอง ป้าจึงไม่ได้อาศัยอยู่กับแม่ แต่เติบโตมากับย่า ที่บ้านมีกิจการค้าขายคือทำรูปขาย ป้าเล่าให้ฟังว่า ตั้งแต่เด็กป้าจะเป็นคนผิวน้ำมน จนนโตเป็นผู้ใหญ่หรือมีลูกแล้วตอนนี้ก็ยังแน่น อีกทั้งยังมีซิกเซน (Sixth Sense) ด้วย ซึ่งไม่รู้ว่ามีได้อย่างไร เวลามีคนมาที่บ้าน ป้าจะรู้เลยว่าคนนั้นมาหาใคร มาด้วยเรื่องอะไร ความเป็นเด็กตอนนั้น จึงทำให้ไม่มีใครเชื่อ

“ไม่มีใครมาถามเราหรอก เพราะเราเป็นเด็ก จะถามผู้ใหญ่มากกว่า แต่ขณะที่พวกเขาคุยกัน เราตอบอยู่ในใจแล้ว พอเราได้ยินเขาตอบ ก็รู้ว่ามันตรงกันกับที่เราคิดไว้ มันก็เป็นอย่างนี้มาเรื่อยๆ บางทีของในบ้านหาย เราบอกว่าไม่หาย วันนี้ไม่หาย ให้ไปหาดู เดี๋ยวเจอเอง ส่วนใหญ่จะเป็นเงินหาย ก็จะทำให้เขาคิดดูดีดี ว่าไปเล่นหรือวางไว้ที่ไหน อาจมีอะไรปกปิดทับอยู่ หรืออาจอยู่ในกล่องก็ได้ พอออกไปเช่นนี้ เขาหาเจอ แทนที่จะดี กลับหาว่าเราเอาไปซุกไว้เสียเอง....” ป้ากล่าว

เวลาไปที่ไหน ได้ยินใครพูดกันเรื่องหมอลง ป้าจะชอบสนใจและเรียนมาแบบครูพักลักจำ (อาการแอบจำจากคนอื่นมาปะติดปะต่อกันจนเป็นเรื่องราว) อย่างเช่น เวลาของหาย คนหาย คนป่วย แล้วถามว่าจะได้คืนไหม จะหายป่วยไหม หรือมีคู่บ่าวสาวมาถามว่า จะอยู่กินกันยืดยาวหรือไม่ ทำมาหากินอะไรจึงจะดี เกร็ดเหล่านี้เราได้ยินมาและจำได้เอง จากนั้น ถ้าสมมติเขาถามว่า ของหาย และหายวันอะไร ป้าจะตอบได้ว่าหายหรือไม่หาย แล้วก็ถูกต้องด้วย จึงใช้มาจนเดี๋ยวนี้ ป้าบอกว่า ตอนนั้นยังเด็กๆ สาวๆ อยู่เลย ไม่เคยคิดว่าตนคือหมอลง

กระบวนการเข้าสู่ อาชีพหมอดู

ตลอดชีวิตของป้าทำอาชีพค้าขายมาโดยตลอด จนกระทั่งแต่งงานก็เปลี่ยนไปช่วยสามีค้าขายยา เป็นร้านขายยาธรรมดา ตอนหลังไม่มีสถานที่ในกรุงเทพ เลยตัดสินใจย้ายไปอยู่ต่างจังหวัด ต่อมาขายได้ไม่ดี สุดท้ายย้ายกลับมากรุงเทพอีกครั้ง แล้วก็เปลี่ยนกิจการมาทำเครื่องสำอางค์ ทำน้ำปลาขายส่ง ในชีวิตท่านถือว่าเป็นผู้หญิงแกร่งเลยทีเดียวเพราะต้องช่วยพ่อทำธุปขายมาตั้งแต่เด็ก จนกระทั่งแต่งงานก็มีสามีช่วย ในที่สุดความเก่งของป้าทำให้สามีค่อยๆถอนตัวออกให้ดูแลกิจการเพราะไว้วางใจได้

ความอยากเรียนโหราศาสตร์เกิดขึ้นเมื่อเลิกกิจการค้าขาย ป้าปรึกษากับสามี เขาก็แนะนำให้ไปเรียน เพราะสามีเป็นคนชอบดูหมอดู ส่วนมากเพื่อนๆเขาจะบอกต่อกันว่าที่นั่นที่โน่นมีหมอดูแม่นยำ และเพื่อนเขาเองเป็นหมอดูก็มี สามีมีหมอดูประจำเป็นผู้ชาย เวลาไปดูป้าจะติดตามเป็นบางครั้งว ใจป้าชอบอยู่แล้ว ครั้งหนึ่งหมอดูขึ้นมาทางป้าและทักว่า “อนาคตจะต้องนั่งดูหมอดูได้ ต้นมะขาม” ป้าฟังแล้วนึกในใจว่า เป็นการดูถูกอย่างมาก และสมัยนั้นไม่มีต้นมะขามจะเป็นไปได้ อย่างไรก็ตาม (ต่อมาพอได้เป็นหมอดูที่บ้านมีต้นมะขาม และเวลาแขกมา แทนที่จะดูหมอดูในบ้าน ป้าจะออกมานั่งข้างนอกบ้านได้ต้นมะขามจริงๆ คือ ต้นมะขามอยู่นอกรั้ว ข้างในรั้วมีโถ๊ะหิน จึงเรียกว่านั่งได้ร่มมะขาม ซึ่งเป็นความจริง)

ถ้าสามีไปดูหมอดูมาคนเดียวก็จะกลับมาเล่าให้ฟัง “หมอดูทักมาว่า วันนี้ เวลาสองทุ่มจะมีเรื่องทะเลาะกันอย่างรุนแรง ให้ระวัง” ตกเย็นนั่งดูทีวีทุ่มกว่าๆ สามีบอกว่าไม่เห็นแม่นยำเลย ไม่ทะเลาะกัน ป้าก็บอกว่า “นี่มันยังไม่สองทุ่มเลย”พอสองทุ่มอยู่ๆก็มีเหตุอะไรไม่รู้ให้ทะเลาะกัน ป้าก็ยังเชื่อและตัวเราชอบหมอดูอยู่แล้ว จึงสังเกตได้ว่า หมอดู สามารถจะดูและทายได้ว่าจะมีเรื่องทะเลาะกันเลยหรือ อย่างนี้แหละที่คนพูดกันว่า หมอดูคู่กับหมอดู คนมักคิดว่าส่วนมากหมอดูจะทายได้แต่เรื่องไม่ดีๆ เรื่องดีๆ ไม่เห็นทายถูกเลย อะไรทำนองนี้

หลังจากที่ป้าบอกสามีว่าอยากเรียนหมอดู สามีก็ไปติดต่อที่เรียนให้ ป้าเองเป็นคนค้าขายชอบนั่งกางเกง แต่สถานที่เรียนให้นั่งกระโปรง ป้าว่าชุดใจเรา เลยไม่ไป และอีกอย่างป้าไม่ชอบเรียนโหราศาสตร์ไทย(ผูกดวง) เลยหยุดพักไว้ก่อน จนมาอีกครั้งมีรุ่นน้องมาบอกข่าว ตอนนั้นปี พ.ศ. 2541 อาจารย์ท่านหนึ่งกำลังลงในหนังสือพิมพ์ สอนที่โรงแรมริมแม่น้ำ ชื่ออาจารย์ชนนพ พรพงษ์เมตตา ป้าจึงโทรศัพท์ไปสอบถามได้ความว่า คุณจะเสียเวลาเพียงสองวัน ก็จะดูหมอดูเป็น (ป้านึกในใจว่าคงเป็นแบบขั้นต้นเท่านั้น) การเรียนใช้แบบไทยมอญโบราณ สอนแบบมอญ ดูเลขรด เลขบ้าน การตั้งชื่อพร้อมหมด (ป้าหยิบหนังสือเรียนให้ดูชื่อ หนังสือโหราศาสตร์ จากหลักวิชาของไทยและมอญโบราณ) แต่เงื่อนไขต้องส่งเงินค่าเรียนไปก่อนสองพันเจ็ดร้อยบาทซึ่งถือว่าแพง

มากตอนนั้น และก็ตัดสินใจเรียน ครบทั้งสองวัน กลับมาบ้านรู้สึกมีเงินมาก สบายใจ มีแต่ตัวเลข บวกลบคูณหาร ต้องมาให้ลูกๆสอนอีกที จากนั้นอาจารย์เปิดอบรมที่ไหนวันใด เราสามารถไปนั่ง ฟังได้หลังห้อง ป้าตามไปเรียนอยู่หลายเที่ยวและเก็บข้อสงสัยที่ไม่เข้าใจไปตาม จนเข้าใจกับ ดูหมอเลย

คนแรกที่ป้าดูให้ คือ ลูกชาย ป้าได้เปิดสำนักโหราส่วนตัวที่บ้านสุขาภิบาล 3 โดยดูแบบ ไทยมอญโบราณ ภายใต้นามปากกาว่า “ยายเก่ง” มีลูกค้ามาดูมากมาย คิดค่าครุหนึ่งร้อยบาท พอนานไปคนมาดูมักชักใช้ไล่เลียง ดูพอจะให้ดูลูกด้วย หรือ ดูลูกก็จะให้ดูแฟนด้วย ป้าว่ายุ่งยาก แต่ก็ดูมานานเป็นปี เลยคิดหาที่เรียนใหม่อีก

ผู้ศึกษาได้ค้นคว้าเล็กน้อยถึงวิชาโหราศาสตร์มอญโบราณที่ป้าใช้ เขาบอกไว้ว่า โหราศาสตร์มอญได้กำเนิดเกิดขึ้นโดยครูบาอาจารย์ซึ่งเป็นชาวมอญ อาศัยอยู่ในประเทศพม่า และได้ถ่ายทอดหลักวิชานี้ ให้กับศิษย์รุ่นต่อๆ มา วิชาโหราศาสตร์มอญโบราณนี้ถือเป็นกิ่งเล็กๆ กิ่งหนึ่งของศาสตร์แห่งการพยากรณ์เท่านั้น ศาสตร์แต่ละศาสตร์หลักวิชาในแต่ละแขนงย่อมมีจุดเด่น และความดีอยู่ในตัว ความสัมฤทธิ์ผลที่ทุกคนจะได้รับขึ้นอยู่กับพลังแห่งความเชื่อมั่นและศรัทธา โดยหลักวิชานี้เน้นการ ทำนายดวงชะตา การตรวจชื่อ ตั้งชื่อโดยคำนวณจากวัน เดือน ปีเกิดอย่างละเอียด พร้อมวิธีการ แก้ไขดวงชะตา ด้วยตนเอง วิถีชีวิตของคนเราจะพบเจอกับสิ่งดีหรือร้าย สุขหรือทุกข์ ย่อมขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายๆ อย่างคือ เรื่องของชื่อ อิทธิพลของชื่อ ผลรวมชื่อกับ นามสกุล ให้ผลอย่างไรต่อชีวิต ทิศทางการเดินชื่อ การใช้อักขระที่ให้คุณให้โทษ เรื่องของเทวดา เสวยอายุ เรื่องของดวงชะตา ตามวัน เดือน ปีเกิด เวลาเกิด และเรื่องการทำปัจจุบัน

ต่อมามีลูกค้าชื่อแบ่งมาดูหมอกับป้า เธอเล่าให้ฟังว่าเคยไปดูหมอกับอาจารย์เจษฎา คำไหล ที่สมาคมโหราศาสตร์นานาชาติ อยู่ตึกข้าง แม่นมก พีสาวของเธอรู้จักกับอาจารย์ คุณแบ่งจึงไม่เรียนบ้าง เมื่อมาเล่าให้ป้าฟังก็สนใจอยากเรียนจึงติดต่อและเดินทางไปທີ່สมาคมฯ ด้วยความตั้งใจอยากเรียนศาสตร์พม่าเพราะคิดว่าการตั้งเลขเหมือนกับอาจารย์ชนนบ อีกทั้งมีเพื่อนแนะนำว่าศาสตร์แบบพม่าจะละเอียดกว่า จะมีการสะเดาะเคราะห์ มีพระเสวยอายุ(แบบลึก) พอดีเจออาจารย์ท่านแรกเข้าก็พูดไม่เพราะเสียแล้ว ป้าเลยไม่เรียน ขณะที่กำลังเดินออกมาก็พบกับอาจารย์อีกท่านหนึ่งถามว่าเป็นนักเรียนหรืออาจารย์ ป้าจึงบอกไปว่า “ฉันยังไม่ได้เป็นอะไรเลย จะมาติดต่อดูว่าเรียนอะไรดี” อาจารย์จึงแนะนำให้เรียนกับอาจารย์เจษฎาเพราะท่านเก่ง ตรงนี้ป้า นึกถึงคำคุณแบ่งบอกเช่นกัน ก็เลยเข้าไปในห้องพักอาจารย์ พอเปิดประตูเข้าไปบอกว่ามาหา อาจารย์เจษฎา อาจารย์เองได้ยืนจ้องหน้าและทักทายว่า “สวัสดีครับพี่” ป้านึกชอบใจเหมือนคน รู้จักกันมาก่อน(ไม่เคยรู้จักกันเลย) อาจารย์เจษฎาบอกว่า ตนมีซิกเซน (Sixth Sense) ว่าเมื่ออดีตชาติ

ป้ากับตนเคยเป็นพี่น้องกัน เมื่อเห็นหน้าป้าก็รู้เลย ป้าพอใจที่เจอกันครั้งแรกอาจารย์เรียกว่าพี่ จึงตัดสินใจเรียนกับอาจารย์ ในวิชาเลขเจ็ดตัวเก้าฐานและกลับไปเรียนกับอาจารย์ชินะฐา ไรจน์ศตพงษ์ ในวิชาเดียวกัน ใช้เวลาอยู่สองปีก็เรียนจบและเริ่มใช้ศาสตร์นี้แทนศาสตร์ไทยมอญพม่าดูหมอม เป็นต้นมา หากมีลูกค้ารายใดหักป้าว่าไม่เหมือนวิธีที่เคยมาดู ป้าก็จะกลับไปใช้วิชาแบบไทยมอญโบราณ หรือควบคู่กันไป ป้าบอกว่า เลขเจ็ดตัวเก้าฐานนั้นจะไม่นิยมแบบสะเดาะเคราะห์และพระเสวยอายุ แต่มอญโบราณจะนับถือพระเสวยอายุก่อนเป็นปัจจัยสำคัญ

ล่าสุด ปี พ.ศ. 2548 ป้าก็ได้ศึกษาเรื่องการตั้งชื่อ กับอาจารย์ธีรวัฒน์ เขาว์ชัยพัฒน์ เหตุเนื่องมาจาก แม่ของผู้ศึกษามาเล่าให้ป้าฟังว่า ลูกสะใภ้เพิ่งไปดูตั้งชื่อกับอาจารย์ชื่อธีรวัฒน์ คิดค่าครูไม่แพงนัก จึงสนใจไปดูกัน เมื่อฟังอาจารย์ทำนายและวิเคราะห์ชื่อ(ตอนนั้นป้าชื่อสมศรี) ก็พบว่าตรงและน่าเชื่อถือ จึงเกิดความชอบและต้องการศึกษาศาสตร์นี้ สอบถามรายละเอียดมีค่าครูและตำราการเรียนทั้งสิ้นหนึ่งหมื่นเก้าพันบาท แม่ของผู้ศึกษาเตือนให้ป้ากลับไปคิดดูก่อนดีกว่า ความที่ป้าเป็นคนใจร้อน ตัดสินใจเร็วจึงตกลงเรียน แต่สำหรับอาจารย์ท่านนี้ไม่มีการเรียนการสอน เพียงแต่จ่ายค่าครูและรับตำราไปศึกษา อาจารย์จะทำพิธีครอบครูและแนะนำต่างๆให้เท่านั้น มีเรื่องหนึ่งที่ต้องสัญญาคือ การวิเคราะห์และตั้งชื่อจะต้องคิดค่าครูจากลูกค้าตามราคาที่อาจารย์เป็นผู้กำหนด ป้าศึกษาวิชานี้อยู่ไม่นานจึงตัดสินใจเปลี่ยนชื่อ-นามสกุล

แบบแผน – วิธีการทำนาย พิธีกรรมหรือการไหว้ก่อนการดูหมอม สำหรับป้าโพธิ์นั้น ทุกเช้าเมื่อตื่นขึ้น ป้าจะไหว้หลวงปู่ฤาษีนารอด ไหว้อาจารย์ โดยเอ่ยชื่อทุกท่านที่เราเรียนมาจนครบ

ลูกค้าที่มาดู ส่วนใหญ่จะมาจากการบอกต่อ จากเพื่อนๆ จากคนรู้จักของลูกๆ รวมถึงเพื่อนบ้านละแวกนั้น ป้าจะรับตรวจดวงทุกวัน ทุกเวลา หากโทรศัพท์มานัดก่อนจะดี เพราะว่าป้าจะไม่อยู่หรือออกไปธุระ ข้อจำกัดเฉพาะเกี่ยวกับการดู ป้าบอกว่าไม่มีเลย “ป้าอยากให้ทุกคนมาบ้านเรา แต่การทำนายนั้น ห้ามดูเรื่องความตาย”

บ้านของป้า เป็นบ้านสองชั้น สีเขียว หน้าบ้านมีป้ายรับตรวจดวงชะตาโดย “ยายเก่ง” ติดอยู่ จึงไม่ยากต่อการหา ชั้นล่างมุมหนึ่งจะจัดไว้สำหรับต้อนรับลูกค้าที่มาดู บรรยากาศเป็นกันเอง หรือจะออกมานั่งม้าหินข้างนอกก็ได้ แล้วแต่อากาศขณะนั้น ส่วนรายละเอียดที่ต้องการจากลูกค้าคือ วัน เดือน ปีเกิด โดยสามารถโทรมาบอกก่อนล่วงหน้า เพื่อดังดวงไว้ หรือมาพบแล้วค่อยแจ้งก็ได้ ป้าจะพิจารณาว่าต้องใช้วิชาเดียวหรือสองวิชาดู ป้าบอกว่า มีบ้างเหมือนกันที่จะให้ควบคู่ อย่างเราพบว่าดวงเขาไม่ค่อยดี ก็จะดูพระเสวยอายุให้และแนะนำให้เขาไปทำบุญ บางรายไม่มา ส่งวันเดือนปีเกิดมาทางไปรษณีย์ แล้วให้ป้าทำนายและส่งกลับไป แต่ลูกค้าจะส่งเงินเข้าทางบัญชี

ธนาคารให้ก่อน มีหลายรายที่มาดูแล้วกลับมาดูอีก มาคนเดียวบ้าง หลายคนบ้าง บางทีเพิ่งดูแต่โทรทัศน์กลับมาถามเพิ่มเติม

สำหรับคำครู แต่แรกเริ่มเดิมที ป้าคิดราคาหนึ่งร้อยบาท จนเมื่อมาใช้วิชาเลขเจ็ดตัวเก้าฐานทำนายจะคิดราคาเก้าสิบเก้าบาท โดยเหตุผลว่า อาจารย์ชินษฐา (มีความรู้โหราศาสตร์มาจากประเทศอเมริกา) ท่านมีเหรียญปลุกเสก เป็นเหรียญ one cent ของประเทศอเมริกา อาจารย์บอกว่า เหรียญนี้ให้ใส่ในถุงเท้าข้างขวา เวลาจะออกไปติดต่อธุระใด ให้ใส่ไว้แล้วก็ให้อธิษฐานจิตแล้วก้าวออกไป ดังนั้นเมื่อลูกค้าให้มาหนึ่งร้อยบาท ป้าจะทอนเป็นเหรียญนี้กลับไป โดยฝากหลานที่เรียนอยู่ที่นั่นแลกมาให้เป็นประจำ และได้พิมพ์ความหมายและวิธีใช้ของเหรียญไว้บนกระดาษแผ่นเล็กสำหรับแจก ข้อความว่า

“เหรียญนี้ให้ใส่ในรองเท้าข้างขวา หรือในถุงเท้าเวลาออกจากบ้าน ไปทำธุรกิจ หรือค้าขายหาเงินจะส่งผลให้ประสบความสำเร็จ หาเงินคล่อง” จาก ยายเก่ง

จนกระทั่งมาใช้ศาสตร์การตั้งชื่อร่วมกับการดูหมอ ป้าจึงเพิ่มคำครูเป็นสองบาทในปัจจุบัน สำหรับปัญหาหลักของลูกค้าที่มา พบว่ามากที่สุดคือการงาน การเงิน ครอบครัว (ลูกและสามี) สุขภาพตามลำดับ เช่นถามว่า งานที่ทำอยู่จะทำต่อไปดีไหม งานที่ทำจะโดนไล่ออกไหม สามีไปมีเมียใหม่หรือเปล่า ฯลฯ ซ้ำกันอยู่อย่างนี้ ผู้หญิงจะมาดูกันมาก หากเป็นผู้ชายก็มักมากับแฟน ผู้ชายที่ตั้งใจมาคนเดียวไม่เคยเจอ จะมาเป็นคู่มากกว่า วัยที่มาดูมากที่สุด คือ ช่วงอายุสามสิบกว่าสี่สิบ วัยรุ่นไม่ค่อยพบ

ตัวอย่างหนึ่งของลูกค้าที่มีปัญหาและมาตรวจดวงชะตา ผู้หญิงอายุ 48 ปีทำร้านเสริมสวย ตอนแรกป้าก็ไม่ว่าเธออยู่หน้าบ้าน และโทรศัพท์เข้ามาในบ้าน ขอมารับเวลาสี่โมงเย็น ป้ารีบปากและรีบทำกับข้าวให้เสร็จ แต่งตัวรอ เมื่อถึงเวลา เธอก็เปิดประตูรั้วเข้า ทันทีที่ป้าเห็นนึกเลยว่า “ยัยคนนี่ แกเอาไฟมาด้วย แกถอดรองเท้ายังไม่ทันจะหลุด แกก็ก้าวเลย” ป้ารีบบอกไปว่า “คุณ.. ใจเย็นๆ มีอะไรค่อยๆคุยกัน” เธอบอกว่าใจร้อน เพราะเดือดร้อนมาก ป้าจึงรีบตรวจดวงให้

จากการทำนายพบว่าสามีของเธอไม่เหมือนเดิม แล้วตัวเธอก็มีคนมารักมาชอบ ให้ความช่วยเหลือ แต่เธอก็ยังมีเรื่องเดือดร้อนอยู่นั่นแหละ คือการเดือดร้อนโดยการกระทำของผู้อื่น พอจบคำทำนาย เธอก็เล่าให้ฟังเป็นการใหญ่และไม่ยอมกลับ (ตอนแรกขอดูแค่สิบห้านาที) ก็ปรากฏว่า สามีไปมีเมียใหม่(เมียน้อย) แล้วก็เงินที่เคยให้ ก็ไม่ให้ อีกทั้งบังคับให้เธอขายที่ขายทางซึ่งป้าฟังตอนนั้นแล้วไม่รู้ว่า เมียน้อยที่เธอเล่า จริงๆใครจะเป็นน้อยเป็นหลวง แต่ก็ได้บอกไปว่าเมียนั่นน่าจะให้เดือดร้อน และจะนำสิ่งที่ไม่ดีไปโยนใส่บ้านและที่ดินของเธอ

เธอรีบตอบว่า เป็นความจริงเพราะเคยมีพระดูให้ว่าเธอจะถูกอวิชา เอาของไม่ดีไปใส่ไว้ที่บ้าน ป้าบอกว่า "คุณก็อุทิศส่วนกุศลไปให้เขาเสียซิ" และเธอยอมรับว่าจริงที่ตอนนี้มีนายทหารมาขอบและเล่าอีกว่า "นี่เขาก็นัดดิฉันนะ ถึงจะดูได้แค่สิบห้า นาที" ป้ารีบบอกว่าเดี๋ยวจะเลยนัดนะ สรุปว่าผู้หญิงคนนี้มีคนมาขอบ ส่วนสามีตัวเองก็ไปมีคนอื่น ป้าจึงแนะนำไปว่า "เราจะไปทำอะไรได้ เพราะเขาทำมาอย่างนั้น เรามีอยู่อย่างเดียวคือ ทำบุญใส่บาตรอุทิศส่วนกุศลให้คนที่คิดร้ายต่อเรา"

การทำนายของป้า ป้าจะพูดหรือบอกสิ่งนั้นตามตรงเลย ซึ่งหากเป็นเรื่องไม่ดีหรือร้ายแรงมากจะถามลูกค้ำก่อนว่า จะให้พูดความจริงอย่างตรงไปตรงมาหรือไม่ เพราะว่าถ้าพูดความจริงอาจจะไม่ถูกใจ แต่ถ้าเขาอยากให้นบอกป้าก็จะบอกทันที

ทัศนคติ ความคิดเห็น ความเชื่อ ของ หมอดูโพธิ์รัตน

ความเชื่อในเรื่องโหราศาสตร์นั้น ป้าบอกว่า เชื่อ คือดูแล้วว่ามันจริง เราดูแล้วเราไม่ได้ทิ้งไปเลย ดูแล้วเราก็ตัดตาม แล้วคนดูก็จะติดตามเรา คือ ถ้าหากเราดูแล้วสมมติเขาถามสามเรื่อง ถูกซักเรื่องหนึ่งเขาก็พอใจแล้ว เอาสัก 80 เปอร์เซ็นต์ 70 เปอร์เซ็นต์ ก็พอใจแล้ว แต่ก็มีลูกค้ำที่ลูกเล่นเยอะ บางทีมากับเพื่อน แล้วก็ให้เราทายแล้วบอกว่าจะให้เราพูดจริงหรือเปล่า เขาบอกพูดไปเถอะ ว่าเขาเป็นคนอย่างไร เราก็ตัดไป เขาก็เถียงเลยว่าไม่ใช่ ถ้านั้นเราก็ตัดตั้งดวงใหม่ แล้วก็เสียเวลาดูให้อีกครั้ง เราก็บอกว่าถ้าวันเดือนปีที่คุณบอกมาแล้วเราตรวจแล้วว่าใช่จริงๆ มันก็จะเป็นแบบที่เราทายคุณไป แต่หากถ้าคุณจะไม่บอก ไม่ใช่ ก็คือไม่ใช่

กลับไปบ้านบางที่ไม่กี่ชั่วโมง ก็โทรกลับมาถามต่อ บอกว่าเมื่อสักครู่ไม่กล้าถาม เพราะไปกับเพื่อน เราดูสีหน้าตั้งแต่ตอนแรกแล้วว่าที่เถียงเราว่าไม่ใช่ๆ เราก็มียืนยันไม่ใช่ก็ไม่ใช่ คือเพื่อนไม่รู้ว่าเขาเป็นอย่างนี้ เพื่อนเขาก็ผู้หญิงด้วยกัน แต่เขาไม่ยอมให้รู้ว่าเขาเองไม่ใช่อะไร แต่เมื่อบอกให้เราพูดเราก็ตัด ถ้าเค้าไม่เถียง บางคนไม่เถียงเลย บางคนก็ฟังคำเถียงคำ

อาจารย์เคยสอนป้าว่า เมื่อพิจารณาคำทำนายแล้ว ต้องแก้ไขอย่างนั้นอย่างนี้ เราก็มักจะบอกเขาไป ตามหลักห้ามทายเรื่องความตาย นอกนั้นไม่ห้ามอะไร แต่เราก็อธิษฐานจิตถึงคนที่เดือดร้อนแล้วเราไม่สามารถช่วยเหลือได้ เช่น สิ้นเนื้อประดาตัว เราไม่สามารถช่วยได้ บอกได้ก็อธิษฐานว่าอย่าได้มาเจอจะมาเจอเรา อย่างที่ผ่านมา การดูชื่อนั้นง่ายนะ แต่ตั้งนามสกุลไม่ง่ายเลย ไม่สนุกนัก เพราะเมื่อหาคำตั้งได้แล้ว อำเภอก็อนุญาตอีกก็มี การเป็นหมอดูสำหรับป้าเพื่อเป็นการช่วยผู้อื่น เพียงแต่ช่วยกันคนละแบบ เรารู้ดวงของเขาเราก็ได้เพียงแค่นำไปเท่านั้น

ปัจจุบันผู้หญิงสูงอายวย้ายเจ็ดสิบหก นับถือศาสนาพุทธ สามีเสียชีวิต(ปีพ.ศ.2541) การเล่าเรียนเพียงชั้นประถมสี่ ดูเหมือนชีวิตจะหมดแล้วซึ่งทุกสิ่ง แต่ผู้หญิงคนนี้กลับมีความสุขมากเหลือเกินเพราะเป็นสุขที่มากจากลูกๆ และหลานๆ รอบกาย ป้าจับลูกหลานเปลี่ยนชื่อแล้วหมดทุกคนพ่วงลูกเขยอีกคน ป้ามีน้องสาวเหลืออยู่คนเดียว ตอนนี้เธออาศัยอยู่ที่ประเทศนิวซีแลนด์ หากถามว่า เป็นหมอดูแล้วจะให้ใคร ก็บอกไปว่าให้ใครก็ได้ที่เป็นลูกนะ ป้าบอกว่า "มองไปแล้ว ยัยอ้อยลูกสาวคนเล็ก ก็ดูดวงได้ แต่ไม่มีเวลาเลยมองเหมือนว่าไม่ใส่ใจ ส่วนลูกสาวคนโตคืออุษา แรกๆ ไม่เชื่อในเรื่องการเปลี่ยนชื่อ ภายหลังเมื่อรอดตายจากอุทกภัยภาคใต้ขึ้นมา เขาก็เปลี่ยนชื่อใหม่ตามคำแนะนำของป้านะ โดยการเติม พร ไปข้างหน้า เป็นชื่อใหม่ว่า พรอุษา"

นอกจากนี้ผู้ศึกษาได้สอบถามไปถึงเหตุผลที่จำเป็นต้องเปลี่ยนชื่อ มีรายละเอียดดังนี้

ชื่อเดิม สมศรี = 30

ชื่อใหม่ ไพริรัตน์ = 45

ผลบวกของชื่อเมื่อใช้ตัวเลขแทนค่าแล้วได้ 30 ตามตำราอาจารย์ธีรวัฒน์ เซาว์ชัยพัฒน์ บอกว่าเป็นหมายเลข "ถอยหลังเข้าคลอง"

- บุคคลหมายเลข 30 "ถอยหลังเข้าคลอง" ตัวเลขจะส่งผลให้ประสบความสำเร็จได้ อย่างผาติณ แต่ในเวลาเดียวกันก็อาจล้มลงได้อย่างฉับพลันเหมือนวิมานหลาย เช่น ธุรกิจการค้า หน้าที่การงาน ความรัก หมายถึงความไม่แน่นอนของชีวิต ถ้าบุคคลหมายเลข 30 มีนามสกุลเป็น เลขไม่ดีก็จะรับความทุกข์ความผิดหวังแอบแฝงอยู่

- บุคคลหมายเลข 45 "ไพริรัตน์" ความหมายเปรียบ "เทพีแห่งโชค" ดีมาก มักประสบโชค อันไม่คาดฝันทั้งจากหน้าที่การงานหรือบางท่านที่สะสมบุญไว้ก็จะได้โชคลาภทางการเงิน ทั้งลาก ก้อนโตจากการเสี่ยงทุกรูปแบบ

คนเกิดปีมะเมีย พื้นฐานโดยรวมของนักชดชดมะเมียมีความคึกคะนอง ไม่ชอบการอยู่นิ่ง โดยไร้สาระ ชีวิตจะโลดโผนโชนทะยานไปทุกหนทุกแห่ง ร่างกายแข็งแรง มีพลังเหลือเฟือ รู้จัก คำแพะชนะและการให้อภัย เกิดเป็นม้าตัวเมียหรือผู้หญิงมักจะอาภัพ ตำนานว่ายามจะเอาม้าออกศึก ต้องใช้ม้าตัวเมียวิ่งนำ ม้าตัวผู้ทั้งหลายจะวิ่งตาม ดังนั้นม้าตัวเมียจึงลำบากมีชีวิตผาติณ ไม่อยู่กับที่ ผิดกับตัวผู้ คอสวย หางสวยขอบไซ้ อยู่กับอะไรก็เป็นอย่างนั้น ไปไกลจุดประสงค์มักเปลี่ยน คือเจ้าผู้

เกิดพุธกลางคืน ตำราว่าฉลาด รู้จักเลือกใช้ชีวิต ช่างคิด ช่างพูด ชอบศึกษาค้นคว้า ถนัดวางแผนงาน ชอบค้าขาย

ชีวิตจริงป่าโพธิ์รัตน เคยทำการค้า ขยันหาเงินหารายได้ ชอบท่องเที่ยวในถิ่นที่ไกลๆ ทั้งต่างประเทศและในประเทศ ไม่เคยทอดทิ้งไม่กลัวความลำบาก ชอบความสวยงามระเบียบเรียบร้อย เป็นหมอดูที่ละเอียด คิดค่าครูไม่แพง เป็นที่รักเคารพของผู้ที่เคยรู้จักมักคุ้นเป็นอย่างยิ่ง

ตารางที่ 6

ตัวอย่างดวงชะตาของหมอดูโพธิ์รัตน

(จากดวงชะตา จะเห็นว่าท่านหมอดูอายุจริงๆ ทั้งปี เดือน และวัน)

→	4	5	6	7	1	2	3
→	4	5	6	7	1	2	3
→	7	1	2	3	4	5	6
	15	11	14	17	6	9	12
	1	4	7	3	6	2	5
	2	1	7	6	5	4	3
	4	2	7	5	3	1	6
	1	6	4	2	7	5	3
	3	5	7	2	4	6	1

สรุป ป่าโพธิ์เกิดมาก็มีความเชื่อในเรื่องโชคกลางของขลัง สิ่งศักดิ์สิทธิ์มาตั้งแต่เด็กๆ ชอบเข้าพระมาบูชา เดินทางไปทำบุญ ไหว้พระธาตุ สิ่งศักดิ์สิทธิ์บ่อยมากเท่าที่มีโอกาส ทุกวันนี้มีสำนักโหรส่วนตัวที่บ้าน รับทำนายดวงชะตา แก้ไขดวงชะตา ดวงเบญจธาตุ (ตำราจีน) เกี่ยวกับธาตุที่เหมาะสม และที่อยู่อาศัย การตั้งชื่อ นามสกุล ตั้งชื่อร้านการเปิดร้าน รับให้ฤกษ์ยาม พิธีมงคล การออกกรณใหม่

ท่านเป็นหมอดูอาชีพแบบอิสระ ไม่มีภาระต้องรับผิดชอบ มีลูกๆคอยดูแล แต่วิชาโหราศาสตร์ได้เป็นส่วนหนึ่งของชีวิต จึงยึดไว้เป็นอาชีพจนกว่าจะหมดความสามารถ

หมอดูสิริพันธุ์

สำหรับหมอดูท่านนี้ ผู้ศึกษารู้จักท่านในฐานะเพื่อนของแม่และรู้ว่าท่านก็เป็นหมอดูด้วยเหมือนกัน ความที่ท่านเคยทำงานอยู่ร่วมกันกับแม่ ถึงจะคนละกรรม คนละกองกัน ก็ได้ยินแม่พูดถึงบ่อยๆ ผู้ศึกษาจะเรียกท่านว่า “น้าต๋ม”

ครั้งแรกที่พบหน้าสามารถคาดเดาได้ว่าท่านต้องเป็นคนดู สังกัดได้จากใบหน้าที่คมเข้ม และจริงจังอีกทั้งลักษณะการพูดจาคล่องแคล่ว ตรงไปตรงมา เสียงดังชัดเจน ทำให้คนรอบข้างเกรงกลัวเล็กน้อย ความสนิทสนมระหว่างผู้ศึกษาและคุณน้าเกิดขึ้นเมื่อแม่บอกว่า “น้าดูหมอแม่นนะอะไรไม่ชั่ววูจะไม่ตาย” ผู้ศึกษาจึงไปรบกวนท่านเวลามีปัญหาหรือเรื่องทุกซิกที่ที่ต้องการคำตอบแน่นอนชัดเจน ถือว่าโชคที่บ้านน้าอยู่ใกล้ๆ ทำให้สะดวกในการติดต่อ

วันนั้น จำได้ว่า ผู้ศึกษากำลังกังวลใจเกี่ยวกับการสอบเข้ามหาวิทยาลัย ต้องการกำลังใจ จึงตัดสินใจให้คุณน้าช่วยเช็ดดวง น้าดูแล้วทำนายแบบฟันธงว่า “ไม่ต้องห่วง สอบติดแน่นอน เพราะอายุตอนนี้อยู่บนฐานดี อย่างลุ่มไปเลยลูก” บางครั้งการที่เราได้ยินอะไรดีดี มันเหมือนน้ำทิพย์หล่อเลี้ยงใจจริงๆ ทำให้ผู้ศึกษารู้สึกคลายความวิตกกังวลและยังมีความหวังขึ้นมาบ้าง ในทางกลับกันผู้ศึกษาไม่ได้หวังเต็มร้อยหรอกว่าจะต้องสอบผ่าน หรือหากผิดหวังก็ยังมียื่นเรียนได้ แต่เวลาเราได้ให้ใครสักคนทักเรา ดูเรา มองว่าเราจะเป็นอย่างไรในอนาคตแล้ว จะทำให้เราสามารถคิดและทำใจเพื่อไว้ในวันข้างหน้า เรียกว่า มองเห็นทาง ซึ่งถือว่าหมอดูคือที่พึ่งทางใจช่วยแบ่งเบาใจที่ทุกซิกซือนได้จริงๆ

ผู้ศึกษาได้เคยเล่าให้คุณน้าฟังตั้งแต่ตอนเรียนวิชา สด.605 ว่าต่อไปต้องทำวิทยานิพนธ์ และตั้งใจจะศึกษาหมอดู ตอนแรกบอกแต่เพียงว่าเป็นเรื่องอาชีพหมอดูจะขอรบกวนสัมภาษณ์คุณน้าด้วย และได้รับการตอบรับด้วยความเต็มใจ “ได้ค่ะ ยินดี อยากให้หลานจบไวๆ ดินะเพราะเป็นเรื่องที่แปลก ไม่ค่อยมีคนคิดจะศึกษา” จากนั้นก็ไม่ได้คุยเรื่องนี้อีก

จนกระทั่งเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.2548 ได้โทรศัพท์ไปขออนุญาตคุณน้าว่า ได้เลือกท่านเป็นหนึ่งในหมอดูผู้หญิงต้องานศึกษาที่กำลังจะทำขึ้น เพื่อเป็นการยืนยัน และก็ไม่มีปัญหา จึงรีบลงชื่อคุณน้าไปเป็นผู้ให้ข้อมูลอันสำคัญ ซึ่งแจ้งท่านว่าจะนัดวันสัมภาษณ์อีกครั้งหนึ่ง

เดือนมกราคมถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.2548 ทุกๆ เย็นพอเสร็จจากงานประจำแล้วก็จะมุ่งหน้าไปบ้านน้าเพื่อทักดูหมอและสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการนัก ถือเป็นการพูดคุยกันธรรมดาและมีการอวดเทปตลอดทุกครั้ง เรียกว่าเข้าออกอยู่นานหลายวันบางครั้งก็เกรงใจสามีและลูกๆ ของน้า แต่จะโทรศัพท์เข้าไปก่อนทุกครั้ง จนเมื่อน้าเกษียณพอมีเวลาว่างก็นึกถึงผู้ศึกษาโดยน้าติดต่อผ่านแม่มาว่า งานที่สัมภาษณ์ไปถึงไหนแล้ว ตอนนี้ข้าว่างสามารถมาสัมภาษณ์ใหม่เพิ่มเติมได้ ก่อนที่จะมีงานเลี้ยงฉลองเกษียณและจะไปเที่ยวต่างประเทศไม่ว่างแล้วนะ น้าบอกว่าxonัดที่ร้านขนมของคุณแม่เพราะอยาکنั่งจิบกาแฟสดและชิมขนมอร่อยๆ ไปด้วย น้าเปรยว่าตนอ้วนขึ้น เพราะรู้สึกอึดอัด แต่ก็ชอบทานขนมไม่หวั่นใจเรื่องน้ำหนักตัว

การสัมภาษณ์ของน้ำถือเป็นกันเองมาก ไม่มีเวลาจำกัด ดึกคือดึก ถ้าผู้ศึกษาไม่่วงไปเสียก่อน ก็คุยเรื่องหมอดูนี้แหละ แต่เป็นการดูดวงเสียมากกว่า น้ำคุยเก่งมาก เสียงดังฟังชัด หาโอกาสพูดรวมยาก ผู้ศึกษาดูหมอกับท่านแล้วหลายครั้ง น้ำปฏิเสธไม่รับคำดู เพราะบอกว่าตนตั้งใจจะดูให้ลูกหลานฟรี ผู้ศึกษาเหมือนหลานคนหนึ่ง ทุกครั้งผู้ศึกษาจำเป็นต้องนำคำถามหรือบทสัมภาษณ์เบื้องต้นวางไว้ใกล้ตัวด้วยเพื่อลืมถามหัวข้อสำคัญไป สำหรับการพูดคุยของน้ำจะต่างจากป้าโพธิ์ตรงที่ว่าครั้งนี้วันวายใจเท่า จึงทำให้มีเวลาสบายๆ ค่อยเป็นค่อยไป ครั้งนั้นจำได้ว่า ป้ากำลังป่วยเหนื่อยหอบทุกครั้งทีพูด ผู้ศึกษาสัมภาษณ์ไปลุ่นไป ป้าเป็นคนพูดช้าๆ เรื่อยๆ สบายๆ ส่วนน้ำเป็นคนพูดเร็ว ประโยคเดียวจบ ชอบฟังน้ำเล่าเรื่องลูกๆ สนุกและเห็นภาพ ด้วยความที่ผู้ศึกษาเกรงจะเก็บข้อมูลได้ไม่ครบ จึงต้องเตรียมความพร้อมมามาก อย่างไรก็ตาม การสัมภาษณ์แบบเจาะลึกของทุกท่าน ผู้ศึกษาจะให้ความสำคัญต้องทำการบันทึกเทปอยู่แล้ว เพราะการถอดเนื้อหาแบบคำต่อคำเป็นการป้องกันสาระที่สำคัญอาจจะหล่นพลัดไป

เล่าให้ฟังถึงวันแรกของการสัมภาษณ์อย่างเป็นทางการ คุณน้ำมาที่ร้านในชุดเสื้อผ้าไหมแขนงุดสีน้ำตาลทองกางเกงขายาวสีดำพร้อมกระเป๋าสีครีม บรรยากาศในร้านกำลังมีลูกค้านั่งจิบกาแฟอยู่สองสามคน ทำให้ไม่สะดวกต่อการพูดคุย จึงคุยกันเรื่องทั่วไปอย่างสนุกสนานก่อนประมาณครึ่งชั่วโมง

รูปภาพที่ 7

รูปของหมอดูสิริพันธุ์

ผู้ศึกษาเริ่มการสัมภาษณ์ด้วยการเกริ่นถึงที่มาของงานวิทยานิพนธ์ของหลักสูตรนี้ และมูลเหตุจูงใจที่ตั้งใจจะศึกษาเรื่องนี้ ซึ่งน้ำบอกว่า น่าสนใจเพราะที่ผ่านมาไม่ค่อยได้เห็นงานวิจัยที่

เกี่ยวกับเรื่องชีวิตของหมอดูสักเท่าไร จากนั้นท่านจึงขอทราบคำถามคร่าวๆ ที่ต้องใช้เพื่อจะได้เริ่มเล่าได้อย่างถูกต้อง ซึ่งบางตอนผู้ศึกษาไม่ต้องถาม น้ำก็เล่าไปเองเลย

ภูมิหลัง

หมอดูสิริพันธุ์ หรือ ที่ผู้ศึกษาเรียกว่า น้ำดื่ม เป็นคนจังหวัดลำปาง เรียนจบปริญญาตรี มหาวิทยาลัยชื่อดังของรัฐ ในปี พ.ศ.2511 จากนั้นก็เข้าทำงานที่กรมท่าเรือจนถึงปี พ.ศ.2515 ช่วงปลายปีได้เดินทางไปเรียนต่อ ณ ประเทศสหรัฐอเมริกา เรียนจบและกลับมาเมืองไทยในปี พ.ศ.2518 ตอนนั้นแต่งงานและมีลูกสาวสองคน พอเข้าปี พ.ศ.2520 ก็ได้เริ่มทำงานอีกครั้งที่กรมหนึ่งของรัฐ และทำมาตลอดอายุราชการ ตั้งแต่ผ่านมาไม่เคยดูหมอหรือมีญาติพี่น้องเป็นหมอดูเลย

เรื่องราวของการดูหมอของน้ำได้เกิดขึ้นที่ทำงานแห่งนี้ เนื่องจากพี่ที่ร่วมงานด้วยกันเป็นคนชอบดูหมอ เวลาเขาไปดู ก็จะไม่เลือกหรือถือว่าเป็นหมอดูผู้ชายหรือผู้หญิง ขอเพียงแม่นหรือมีคนลือมาว่าแม่นก็พอแล้ว และพวกเขาก็จะชวนน้ำไป น้ำก็ตามเขาไปทุกหนทุกแห่ง แต่ไม่เคยสนใจจะดู ไปนั่งฟังเขา ส่วนการดูกันแบบได้นั้นได้หมด ไม่เจาะจง(ขอให้แม่น) ก็มีลายมือดูแบบเลขพม่า เลขเจ็ดตัว เลขสิบสองตัว และกราฟชีวิต นานวันเข้ายิ่งไปดูกันบ่อยมาก จนพี่ๆ มาคุยกันว่า ดูบ่อยๆ อย่างนี้มันไม่ดี เราควรจะไปดูตอนต้นปีก็พอแล้ว ต้นปีถึงปลายปีพอจบคำทำนาย ขึ้นปีใหม่ เราค่อยไปดูกับใหม่ ก็เลยทำเช่นนี้เรื่อยมา

การติดตามไปติดตามมา จนทำให้ครั้งหลังๆ น้ำเริ่มดูหมอด้วย จากวันนั้นก็เป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มชอบดูหมอ จนกระทั่งวันดีคืนดีได้ผันตัวเองมาเป็นคนที่อยากไปดูคนแรก กลายเป็นผู้ค้นคว้าว่ามีที่ไหนดูแม่นบ้าง หรือฟังมาจากใคร จากหนังสือพิมพ์ฉบับไหน ก็จะสืบเสาะและเดินทางไปดูสมัยนั้นค่าครูก็ไม่แพงมาก ประมาณสองถึงสามร้อยบาท

น้ำบอกว่า “ เวลาเราจะไปดูหมอ คนที่จะเป็นหมอดู ส่วนใหญ่จะสนใจไปดูหมอก่อน ไปดูหมอ พอหลังจากดูหมอแล้ว ใครบอกที่ไหนแม่นก็จะไปดูโดยไม่สนใจว่าจะเป็นผู้หญิงหรือผู้ชาย แล้วพอเขาดูแม่น เราก็จะประทับใจ แล้วมันก็แปลกๆ ก็เป็นวิชาที่น่าทึ่ง ว่าทำไมถึงรู้ว่าเราต้องทำอะไรอย่างเนี้ย” น้ำได้มีจุดเริ่มต้นอย่างนี้ คือ ที่ผ่านมาจะไปดูหมอทุกปี เวลาปีใหม่ ก็จะไปดูทุกปี พอต้นปีก็จะไปดูว่าตลอดปีนี้เป็นอย่างไร โดยจะไปดูหมอใหม่บ้าง หรือหมอที่ซ้ำบ้าง ส่วนใหญ่ถ้าเราไปดูหมอคนไหนแล้วเราจะไม่ไปอีก นอกจากว่าเขาจะแม่นจริงๆ ถึงจะไปซ้ำ แต่ส่วนใหญ่แล้วไม่ซ้ำ คือ ลองของใหม่ไปเรื่อยๆ แล้วก็พอบางคนเขาดูแม่นก็เลยทิ้ง ว่าทำไมเขาถึงดูแม่น คิดเลยว่าจะต้องมีเคล็ดวิชาอะไร แต่ก็ไม่ได้สนใจที่จะเรียน

กระบวนการเข้าสู่อาชีพหมอดู

จนวันหนึ่ง ปี พ.ศ. 2532 น้ำจำได้แม่นยำว่า เขามีการรับดูลายมืออยู่ข้างหน้าทำงานของน้ำ เพราะตอนนั้นเป็นงานการกุศลแห่งชาติ ซึ่งจะจัดขึ้นในช่วงต้นปี เดือนแรกของลายมือจะอยู่ข้างหน้าประตูทางเข้าออกที่ทำงาน พอน้ำลงบันไดก็ได้เจอ ก็เริ่มสนใจ พอมีเวลาว่างจึงแอบไป ที่ไปนี้จะไปดูวิธีการดูของหมอดู ว่าเขาจะพิมพ์มือกันอย่างไรบ้างและสังเกตเวลาเขาดูลายมือ น้ำได้รู้ว่าเขาดูแม่นยำเพราะไปฟังของคนอื่น และตอนนั้นในงานคนก็หลากหลาย ที่นี้ก็เห็นแต่ละคนพยักหน้าพยักหน้ากันหมด น้ำก็เลยแอบถามพวกเขาว่าแม่นยำหรือไม่ เขาก็บอกว่าแม่นยำ พอแม่นยำจึงเกิดความสนใจ

เมื่อคนเริ่มมา น้ำก็ทำงานตรงนั้นอยู่แล้ว จะดูเมื่อไหร่ก็ได้ ก็เลยไปดูบ้าง มีการพิมพ์มือและแปะบนกระดาษ ปรากฏว่าอาจารย์ใหญ่ดูแม่นยำมาก น้ำก็เลยทิ้ง แล้วอาจารย์ก็เลยชวนและบอกว่า น้ำมีแววเป็นหมอดูได้ เพราะโดยดูเส้นลายมือ ตอนนั้นน้ำก็ยังไม่ว่าเส้นไหนที่บอกว่าเป็นหมอดูได้ แต่อาจารย์ก็บอกว่าไปเรียนได้ เดี่ยวจะเปิดสอนช่วงปิดเทอม คือ เดือนเมษายน

อีกสองเดือน น้ำก็แอบหนีงานไปเรียนลายมือช่วงนี้ หลักสูตรหนึ่งใช้เวลาเรียนเดือนครึ่งหรือหกอาทิตย์ น้ำไปเรียนทุกวัน เดิมวัน เว้นเสาร์อาทิตย์ ที่นี้ก็เลยเกิดความชอบ น้ำ แอบไปเรียนกับเพื่อนอีกสองคน ปรากฏว่าก็เข้าท่า มีความหลากหลาย แล้วแต่ว่าใครจะสนใจ น้ำได้สนใจเส้นลายมือ “เส้นสมรส” ว่าอายุเท่าใด ทำไมบางคนก็แต่งงานเร็ว บางคนก็แต่งงานช้า น้ำจะเน้นตรงจุดนี้ แล้วน้ำจะถามทุกคนที่ขึ้นไป present หน้าชั้นเรียนว่า คนนี้ไม่ได้แต่งงานใช่หรือไม่ คนนี้แต่งงานใช่หรือไม่ หรือคนนั้นขึ้นคานหรือเปล่า ซึ่งส่วนใหญ่มันจะถูกต้อง น้ำเลยสนใจเส้นนี้เป็นพิเศษ

ขณะที่ได้เรียนลายมือ อาจารย์จะฝึก เพื่อให้ผู้เรียนต้องแสดงออก นักเรียนต้องออกไปอ่านหน้าห้อง มีผู้เรียนตั้งแต่ 30-40 คน ซึ่งจะคุ้นเคยกันหมด แล้วแต่ละคนก็กล้าแสดงออก แต่ละคนบางคนก็มีวิชาอื่นติดตัวมาแล้ว แต่น้ำจะไม่ค่อยรู้เรื่อง แต่สนใจ น้ำจะอ่านศึกษาวิชาอยู่ทุกวัน แล้วมันก็จะสนใจเข้าไปในสมองโดยไม่รู้ตัว เพราะฉะนั้นจึงไม่กลัวที่จะดู แต่ลึกๆ กลัวว่าจะตอบคำถามของผู้ดูได้ทั้งหมดหรือไม่

วิชาลายมือนั้น หากเราดูมือของเจ้าของก็หมายถึงการทำนายทายทักคนนั้น และจะรู้เพียงแต่คนนั้น ไม่สามารถโยงไปดูถึงปัญหาของพ่อแม่พี่น้องของเขา(ดูได้แต่มรดก) หรือพ่อแม่มีบุคลิกนิสัยยังไง จะตอบไม่ได้ แต่ดูได้ว่าเจ้าของมือจะมีลูกกี่คน เป็นชายหรือหญิง เป็นอย่างไร ลายมือก็จะบอกได้ เส้นลายมือจะมีเส้นจรกับเส้นหลัก เส้นจรจะเปลี่ยนไปตามอายุของเจ้าของมือ เส้นหลัก(main)จะยังอยู่ ที่กล่าวกันว่า มือคือแผนที่ชีวิต เราต้องเดินไปตามนั้น ไม่มีการเปลี่ยนแปลง แม้แต่อาจารย์ยังบอกว่า หากอยากให้ชีวิตเปลี่ยนแปลงก็เอาไม้ดมมารีดให้เพิ่มเส้นเพื่อเพิ่ม

ตัววี(จุด victory) มันก็จะเป็นแค่ช่วงที่มีตกริด หลังจากนั้นมันก็หาย มันก็ไม่ได้เป็นผลเป็น แต่บางอย่างที่เกิดจากอุบัติเหตุ มันจะเป็นผลเป็น อันนี้ก็คือ ลายมือได้มีการเปลี่ยนไปแล้วตามอุบัติเหตุ เพราะฉะนั้นคุณก็จะเปลี่ยนชีวิตคุณเลย ซึ่งนายอมรับว่าส่วนใหญ่ตำราเขาแม่นยำมาก จะเป็นไปตามตำราที่สอนทุกอย่าง

พอน้ำเรียนลายมือจบ อาจารย์รัศมีก็พาออกงานหลายงาน เช่น งานเกษตรแห่งชาติ งานกาชาด และงานกุศลต่างๆ ส่วนใหญ่จะเป็นงานกุศลเสียมาก ครั้งหนึ่งนำไปนั่งดูหมอลำให้กับงานของอาจารย์ภาณุวัฒน์ พันธุ์วิชาติกุล ที่โรงแรมจังหวัดสุราษฎร์ธานี ชายบัตรห้าร้อยเป็นงานการกุศล จากนั้นน้ำก็เลยดูหมอลำเลย ใครแบมือให้ดูก็จะดูให้ นี่คือ จุดเริ่มต้นเป็นหมอดูแล้ว และไม่เคียดคิดค่าครู

น้ำบอกว่า การดูลายมือต้องพิมพ์มือ มันยุ่งยาก น้ำไม่ชอบ พวกวันศุกร์(น้ำเกิดวันศุกร์) ไม่ชอบอะไรที่สกปรก เพราะต้องทานหมากดำนมมือ จะไม่ค่อยทำ ไม่ถนัด อีกทั้งการวัดมือก็ทำไม่เก่ง วัดไม่ค่อยเป็น ความแม่นยำของการวัดมือนั้นมีจุดอ่อน มีเพื่อนของน้ำคนหนึ่งพูดว่า ถ้าเราแก่ตัวไปเราจะใช้สายตาไม่ได้ดี แล้วลายมือมันมีข้อจำกัด อย่างกลางคืนถ้าแสงไม่พอก็จะดูไม่ได้ เพราะเส้นลายมือมันละเอียดมาก แล้วก็เกี่ยวกับสายตาเราด้วย และอีกจุดอ่อนหนึ่งเราคิดว่ามันไม่สามารถบอกวันเดือนปีได้ว่า เหตุการณ์มันจะเกิดตอนไหน จะบอกเพียงแต่ว่าในช่วงปีนี้ถึงปีนั้นมันจะเกิดอะไร หากจะเจาะลึกว่าจะเกิดช่วงเดือนไหนทำไม่ได้ น้ำคิดว่ามันหยาบเกินไป การทำนายทั้งป้อนั้น มันเป็นไปได้ว่าจะให้เจ้าของมือบอกเขาว่าปีนี้อายุไปไหนนะ หรือปีนี้จะมียุบัติเหตุร้ายแรงถึงขั้นเสียชีวิต น้ำกลับไปถามอาจารย์ท่านก็ไม่ได้บอก จึงไปค้นคว้าจากตำราอื่นๆ ก็คิดว่ามันเป็นไปไม่ได้ เส้นลายมือนี่เส้นจรมันจะหายไปพอเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้น แต่เส้นที่หลักหรือแผนที่ชีวิตมันจะอยู่ตลอด มันจะอ่านได้ระยะยาว แต่ไม่ละเอียด เหล่านี้คือจุดอ่อนของลายมือ แต่หากถามว่าลายมือถ้าดูกว้างๆ แม่นหรือไม่ น้ำตอบได้เลยว่าแม่นยำมาก จะดูนิสัยใจคอเรื่องโรคภัยไข้เจ็บ หากวัดจุดอายุถูกจะแม่นยำ ด้วยความที่มีจุดอ่อน ก็เลยคิดจะเรียนวิชาอื่น

แม่ของผู้ศึกษาเป็นผู้ชวนคนนำไปเรียนวิชาเลขเจ็ดตัวพื้นฐาน กับอาจารย์โฆษา คำไหล น้ำไม่ทราบว่าแม่รู้จักอาจารย์ได้อย่างไร แม่บอกน้ำว่าอาจารย์ท่านนี้ดูแม่น ท่านจะเปิดสอน ดังนั้นทั้งคู่ก็เลยเดินทางไปหาที่บ้านเพื่อขอเรียน อาจารย์บอกว่าไม่รับสอนหรอก แต่ซื้อตำราไปศึกษาได้ น้ำซื้อตำราไปศึกษา และอาจารย์ก็พาขึ้นไปหานั่งพระโหว่พระเพื่อฝากตัวเป็นลูกศิษย์ แล้วอาจารย์ก็ให้เบอร์โทรศัพท์และให้กลับไปอ่าน หากไม่เข้าใจตรงไหนให้โทรมาถาม หรือจะมาหาก็ได้ น้ำศึกษาอ่านไปสักระยะ ก็สามารถเข้าใจ ส่วนน้อยที่ไม่เข้าใจก็จะโทรถาม และก็พบจุดอ่อนอีกว่า ถ้าคนเกิดวันเดือนปีเดียวกัน มันก็แค่เลขเจ็ดตัว เพราะฉะนั้นมันก็จะซ้ำกัน แต่ว่าซ้ำกัน แล้ว

ชีวิตคนจะเหมือนกันหรือ มันไม่เหมือน แล้วเราจะดูได้ยังไง มันก็เกิดคำถามกับตัวเอง เช่น การทำนายเจ้าของดวง อย่างดูฝ่าแฝดทั้งสองคน เราจะทำนายอย่างไร เราทำนายไม่ได้ แล้วก็หลายๆ อย่างมันก็แม่นระดับหนึ่ง ตำราของอาจารย์ดูคล้ายว่า คำแปลอย่างนี้มันก็ต้องเป็นอย่างนี้ แต่สำหรับชีวิตจริงรู้ว่าเขาดีทุกอย่าง แต่ทำไมเสียชีวิต การกำหนดการตายมันจะมีจุดบอก คนคนนี้ไม่มีวิธีแหว่ว่าจะต้องเสียชีวิตแต่ก็เป็นไปแล้ว จุดนี้ได้เกิดคำถามขึ้นมา ทำให้นึกคิดจะศึกษาหาคำตอบในศาสตร์วิชาอื่นอีก

ขณะที่กำลังหาวิชาใหม่ๆ อยู่ นั่น ก็ยังค้นคว้าศึกษาเพิ่มเติมทั้งตำราวิชาเจ็ดตัวพื้นฐานของอาจารย์ท่านอื่น และวิชาลายมือที่นำก็อ่านอีกหลายอาจารย์ และได้สั่งซื้อ Dictionary ลายมือมาจากต่างประเทศ นำศึกษาถึงขนาดนั้นเลยทีเดียว อ่านทั้งตำราภาษาอังกฤษ ภาษาไทย แต่ตำราทุกอย่างนำพบว่ามันก็มีทั้งข้อดีข้อเสีย พอมาถึงเราเองแล้วก็ใช้ได้บ้างไม่ได้บ้าง มันไม่เกิดตามที่ตำราเขียน เสียหมดหรือ แล้วเราก็มีประสบการณ์จากตัวเราเองที่เราค้นพบหลายๆ เส้น

จนกระทั่งปี พ.ศ. 2536 นำก็เรียนวิชาเลขเจ็ดตัวสี่ฐานอีกวิชาหนึ่ง(คล้ายเลขเจ็ดตัวพื้นฐานแต่มีแค่สี่บรรทัด) ครั้นนี้ไปเรียนที่สมาคมโหราศาสตร์แห่งประเทศไทย ทุกวันเสาร์ตั้งแต่บ่ายสองถึงบ่ายสี่โมงเย็น หลักสูตรหนึ่งปี กับอาจารย์วนิดา ท่านสอนดีเข้าใจง่าย ช่วงที่เรียนที่นี้น่าจะรีบไปถึงก่อนเวลาเรียน เพราะตรงระเบียบรอบๆ สมาคมฯ จะมีหมอดูหลายท่านนั่งรับดูดวง น่าจะตระเวนดูทุกหมอดูแถวนั้นโดยศาสตร์หลายแขนง คำดูหนึ่งร้อยบาท แต่จากการดูโดยใช้เลขเจ็ดตัวสี่ฐานทำให้น่ารู้สึกว้าววิชานี้น่าสนใจ คนที่ใช้ตำราอื่นอย่างการผูกดวง(รูปดวงกลมๆ) ทุกคนไม่ได้ฟันธง ไม่ได้เจาะจงว่าน่าจะเป็นยังไง จะทายได้แค่นิสัยใจคอกับเรื่องอดีต พอถามเรื่องอนาคตก็ตอบไม่ค่อยได้ นำจึงหันมาสนใจเลขเจ็ดตัวสี่ฐานอย่างมาก ประกอบกับนำกำลังเรียนวิชานี้อยู่ ประสบการณ์จากการทำนายที่ถูกต้องและแม่นยำมาแล้ว ทำให้น่ามุ่งมั่นตั้งใจเรียนมากขึ้นไปอีก นำบอกว่าหลักการของเลขเจ็ดตัวสี่ฐาน ยึดเอารูปร่างเป็นหลัก ถึงดวงจะเหมือนกัน ถึงดวงจะดวงเดียวกัน แต่บุคลิกลักษณะจะไม่เหมือนกัน แม้กระทั่งฝ่าแฝด การยึดเอารูปร่างเป็นหลักจึงทำให้แยกได้ ซึ่งเป็นวิชาที่น่าพอใจ

นำใช้เวลาเรียนหนึ่งปีเต็มและสอบผ่านได้ใบประกาศนียบัตรในวิชาเลขเจ็ดตัวสี่ฐาน และยึดวิชานี้ในการดูหมอดูมาโดยตลอด นำดูหมอดูเพื่อเป็นวิทยาทาน ดูให้ทุกคน จะเป็นเพื่อน ข้าราชการที่ทำงานโดยส่วนใหญ่ ได้แก่ ผู้บังคับบัญชา รวมไปถึงปลัดกระทรวง ในกรม นอกกรม แล้วก็คนข้างนอกประปราย เป็นญาติพี่น้อง ลูกเพื่อน นำคิดว่าเป็นการช่วยเหลือให้ทุกคนมีความสุขจากการทำนาย ซึ่งนำเองไม่รู้เหมือนกันว่าพวกเขามีความสุขเพราะเราดูฟรีหรือเปล่า แต่ก็ทำมาตลอดจนปัจจุบัน จนเกษียณอายุ

ประสบการณ์การดูหมิ่นและผลจากการไม่เคยเก็บเงินนี้ ทำให้น้ำมีแขกแวะเวียนมา เยอะขึ้น บางครั้งไม่ได้ทำงานเลย จึงเริ่มคิดและบอกกับตัวเองว่าเราคงไม่มีเวลาให้เหมือนเดิม แล้ว ก็เลยทดลองเก็บเงินค่าดูหมิ่นคนละห้าร้อยบาท และรับดูหมิ่นเฉพาะหลังเลิกงาน ในเวลาทำงานจะไม่ดูเพราะว่าเสียเวลางาน จริงๆแล้วเป็นแผนการที่จะสกัดคนมาดูมากกว่า คนที่เคยบอกว่าแม่นหากลองเก็บเงินแล้วดูว่าเขาจะมาหรือเปล่า จำนวนเงินห้าร้อยบาทนี้แพงมากนะน้ำบอก ผลปรากฏว่ามีคนข้างนอกมาดู แต่คนในกรมเองไม่มา น้ำรับดูอยู่ประมาณหกคนก็มีความรู้สึกที่ว่าตัวเองทารุณคนอื่นเหลือเกิน สร้างความลำบากและทำให้เขาเดือดร้อนทั้งๆที่เมื่อก่อนตั้งใจว่าวิชานี้ไว้ช่วยคน มิใช่ไปซ้ำเติมพวกเขา พวกเขามีความทุกข์แล้วเรายังไปซ้ำเติมอีก จึงล้มเลิกเก็บเงิน และนำเงินของลูกค้าทั้งหมดไปทำบุญ โดยจะปฏิบัติตามปณิธานเดิมว่าจะไม่เก็บ

น้ำกล่าวต่อว่า ไม่เคยคิดว่าตนจะต้องเป็นหมอดู เพราะตอนแรกตั้งใจว่าจะนำเกร็ดวิชา ความรู้ด้านนี้มาดูให้ครอบครัว จะได้เอามาดูให้สามี มาจับผิดสามีด้วย เพราะว่าในนั้นมันจะบอก โทกไม่โทกได้ จะรู้หมด และมีไว้ดูดวงตัวเอง แต่พอเมื่อเกิดจุดสนใจแล้วน้ำเป็นคนที่ไม่ทำอะไร ต้องทำให้ดีที่สุด ต้องตั้งใจเรียน แล้วอาจารย์ทุกๆ หลักสูตรที่สอนจะต้องจำนำได้ เพราะตั้งใจเรียน ถึงขนาดนี้ เรียนทุกวิชา หลังจากปี พ.ศ.2536 เรียนเจ็ดตัวสี่ฐานแล้ว ก็ซื้อตำราของขุนทอง อัสนี มาอ่านศึกษาไฟิปซี แล้วก็ดูไฟิปซีอีก ที่นี้ก็แล้วแต่คนที่จะมาดูก็หลากหลาย ถ้าไม่มีวันเดือนปี เกิดก็ดูไฟิปซีได้

หลังจากวิชาเลขเจ็ดตัวสี่ฐาน ไฟิปซี แล้ว น้ำก็มาเรียนเลข 8 ตัว เรียนไฟิปซีภาค ภาษาอังกฤษ สุดท้ายไปเรียนที่วัดราชนาคดา ไปเจอตำราลัทธิเลข ไม่มีเปิดสอนจึงซื้อหนังสือตั้งแต่มาร่าน แล้วก็ศึกษาดูทั้งใช้เลขเจ็ดตัวสี่ฐานกับตำราลัทธิเลข จนไปอ่านของอาจารย์นภา เจ้าของตำราเจ็ดตัวสี่ฐาน ซึ่งเป็นเจ้าของตำรับ ท่านไม่ให้ใช้ปนกัน ก็เลยเลิกใช้

ต่อมาในปี พ.ศ.2547 แม่ของผู้ศึกษามาเล่าให้น้ำฟังว่า อาจารย์ธีรวัฒน์ เชาวชัยพัฒน์ เป็นหมอดูเรื่องเกี่ยวกับการตั้งชื่อ แม่นมาก ตอนนี้อยู่มากรุงเทพใช้ห้องพักของโรงแรมเป็น ศูนย์กลางนัดพบของผู้สนใจหรือลูกศิษย์เก่าของอาจารย์ที่นัดกันไว้ เมื่อเดินทางไปถึงคนเยอะมาก แทบจะไม่มีที่นั่ง แต่ก็รอ เพราะสนใจ เมื่อดูเสร็จเรียบร้อยปรากฏว่าท่านทำนายนำถูกหมดทุกอย่าง นิสัยใจคอ ความเป็นอยู่ เหมือนเจาะทะลุเราหมด พอดูเสร็จ น้ำก็ให้อาจารย์เปลี่ยนชื่อให้ แต่ไม่ถูกใจ เพราะฟังแล้วดูเด็กเกินไป ไม่เหมาะกับบุคลิก ก็เลยเลือกชื่อเองเปลี่ยนเอง(จากสมสุข เป็น สิริพันธุ์) คิดว่าเปลี่ยนแล้วก็ดีขึ้น น้ำบอกว่า น้ำทั้งเป็นวิชาที่แปลก เกิดมาไม่เคยได้ยิน ทำไมถึงเป็นอย่างนี้ได้ จึงสนใจอยากเรียน ถามอาจารย์ ท่านตอบว่าให้กลับไปคิดดูก่อนเพราะค่าเรียนมันแพง

จากนั้นอีกสองเดือนต่อมา ก็บอกอาจารย์ว่าตัดสินใจจะเรียนและเรียนในเดือนถัดมา วันนั้นมีคนไปครอบครูด้วยกันห้าคน ซึ่งไม่มีการเรียนอะไร อาจารย์เพียงแต่แนะเคล็ดลับและก็คุณธรรม จริยธรรมที่อาจารย์สอน ส่วนตำรากลับไปศึกษาอ่านเอง โชคดีนี้มีพื้นฐานมาจากตำราอื่นก็เลยไม่มีปัญหา อาจารย์ได้แจ้งข้อตกลงว่าต้องเก็บเงินนะ ค่าวิเคราะห์ชื่อหนึ่งร้อยบาท ค่าเปลี่ยนชื่อสองร้อยบาท ค่าเปลี่ยนนามสกุลห้าร้อยบาท ถามว่าเราจะทำตามได้หรือไม่ที่ต้องเก็บเงิน และเก็บน้อยกว่านี้ไม่ได้ นี่คือขั้นต่ำ แต่เก็บมากกว่าได้ นึกคิดตรองอยู่นานเหมือนกัน ผลสุดท้ายด้วยความที่อยากเรียนตอบตกลงไป ยังไงก็ต้องทำได้

มีครั้งหนึ่งที่นำผลสอบไม่คิดค่าดู ปรากฏว่าโดนสิ่งศักดิ์สิทธิ์ลงโทษ ที่ผิดสังจะ อย่างที่โดนครั้งแรกคือ พอพระอาทิตย์ตกดินก็จะเป็นไข้ พอพระอาทิตย์ขึ้นก็จะหาย แล้วเป็นอยู่สองสามวัน ก็นึกไม่ออกว่าไปทำอะไร พอตื่นก็ได้ว่าตัวเองน่าจะทำผิดหรือเปล่า ก็เลยลองขึ้นหิ้งพระดูเพราะถาดครูยังอยู่ ก็ไปขอขมาตรงนั้น แล้วก็ไม่เป็นไร หาย หลังจากนั้นก็ทดลองอีกว่ามันจริงหรือเปล่า หรือว่ามันบังเอิญ ก็เหมือนไปแอบดูให้คนอื่นฟรี คราวนี้ปวดทั้งวัน เหมือนคนมาบีบไหล่ตัวเองทั้งวัน จนต้องขอขมาอีก แล้วก็หายเป็นปกติทั้ง ก็เลยว่าเป็นจริง สามครั้งเป็นไมเกรนอีกครั้ง ตั้งแต่นั้นมาไม่ลองดีอีก เพราะขึ้นหิ้งพระบ่อย กลัวครูบาอาจารย์เบือน เหมือนเราไม่มีสังจะ

แบบแผน — วิธีการทำนาย ปัจจุบันน่าจะใช้วิธีการดูแบบเลขเจ็ดตัวพื้นฐานเป็นหลัก ผู้ดูจะบอกวัน-เดือน-ปีเกิด ส่วนเวลาเกิดจะไม่ใช้ในการดู นอกจากวันพุธเท่านั้นต้องใช้เพื่อที่จะดูว่า พุธกลางวันหรือพุธกลางคืน ส่วนใหญ่คนจะบอกว่าดีสี่ดีห้ายังเป็นวันอะไรอยู่ เราต้องวิเคราะห์ เช่น ดีห้าตามปฏิทินจะเป็นวันจันทร์แล้ว แต่เรายังเป็นวันอาทิตย์อยู่ แต่เราก็จะต้องดูก่อนว่าหน้าตาเขาเป็นวันอะไร ดูรูปร่าง หน้าตาจะบอกหมดว่าเป็นวันอะไร ส่วนจะใช้วิธีการดูแบบอื่นด้วยหรือไม่ น่าจะพิจารณาตามความเหมาะสมเอง

สำหรับพิธีกรรมก่อนการดูหมอ น่าจะระลึกถึงครูบาอาจารย์ ส่วนการประกอบพิธีไม่ค่อยมี จะมีกันบางครั้งก็นึกอยากจะไหว้ครูอาจารย์ แต่ปกติแค่นึกถึงหรือยกมือไหว้ ไหว้ครูบาอาจารย์ และคิดว่าวันนี้จะไปดูหมอนะ ขอให้ท่านลลจิตลลใจให้เราด้วย ข้อจำกัดของน้ำคือ จะไม่รับดูทางโทรศัพท์ เพราะอย่างคนดูลายมือ เจ้าของมือก็ต้องเอามือมาให้ดู แต่ถ้าดูเลขเจ็ดตัวจะฝากดวงมาให้ดูก็ได้ แต่ต้องเป็นคนที่เรารู้จักเพราะเราจะต้องยึดรูปร่างเป็นหลัก รูปร่างหน้าตาว่าจะถูกโหลกกับดวงหรือเปล่า ไม่นั้นเราจะไม่รู้ จะดูไม่ได้ แต่ถ้าไม่รู้จัก คนมาดูจะต้องบรรยายรูปร่างให้ฟัง แต่ตามตำราแล้วจะไม่แนะนำ น้ำบอกว่าถ้าไม่มีเวลามาดู ก็ไม่ต้องดูเลยดีกว่า คุณจะให้คนอื่นมาดูชะตาตัวเองก็ไม่ต้องดู นี่จึงคือข้อจำกัดว่าไม่อยากจะดูให้ แล้วก็ดู

เฉพาะคนที่มีความทุกข์ หากไม่ทุกข์ส่วนใหญ่จะไม่ดูให้ มันเปลืองเงินและไม่จำเป็น เป็นการใช้จ่ายเงินโดยไม่ถูกหลัก จะดูให้เฉพาะคนมีปัญหาจริงๆ

การดูหมอมทางโทรศัพท์นั้น น้ำจะยกเว้นไว้กรณีที่ เพื่อนๆของน้ำที่อเมริกา ต้องการดูหมอ จะโทรมาถาม เกี่ยวกับ ดวงลูก ดวงของเพื่อน หรือไม่ก็เป็นญาติคนรู้จัก ส่วนวันเวลาสถานที่ของการดูจะไม่มีกำหนดไว้ ถือว่าจะให้ไปเจอที่ใดและจะว่างช่วงนั้นหรือไม่ ในการทำนายจะเปิดโอกาสให้ผู้ถามจนพอใจ หลักของน้ำคือ เราดูแล้ว เขาจะต้องสบายใจกลับไป และต้องคุ้มค่ากับเงินที่ให้มา ตั้งแต่ดูมาก็ยังไม่เคยถามใครว่าแม่นหรือไม่ เพราะว่าตั้งใจจะไม่ถาม จะดูพฤติกรรมที่ เขาจะบอกต่อแล้วจะมีคนมาต่อยอดเอง

ผู้ศึกษาดูน้ำว่า หากเวลาขณะนั้น น้ำไม่มีอารมณ์หรืออารมณ์ไม่ดีที่จะทำการตรวจดวงชะตาให้น้ำทำอะไร น้ำตอบว่า “ ไม่มีเคยมี เพราะเราถือว่าเราสละแล้ว ถ้าเราดู เราเก็บเงินเขา ต้องพร้อมที่จะให้ดู เว้นเสียแต่เราไม่ว่าง ติดธุระ หรือไม่อยู่ ”

สถานที่ที่ไปดูประจำ คือ ที่บ้านของน้ำ ถ้าเป็นเพื่อนลูกสาวก็จะดูที่บ้าน โดยเฉพาะถ้าเปลี่ยนชื่อ ก็อยากให้อ่านที่บ้าน เพราะว่าตำราที่เปลี่ยนชื่อเขาจะได้เสร็จภายในวันเดียวกัน จะได้ให้เลือกชื่อได้ เพราะถ้าไปดูข้างนอกจะต้องหอบทั้งลัง ไม่สะดวก แต่ถ้าดูหมอสสามารถดูข้างนอกได้ แต่ที่นี้ถ้าคนอื่นถนัดข้างนอก น้ำจะบอกให้มาที่ร้านของแม่ผู้ศึกษาได้ แต่ถ้าเป็นคนรู้จักกันส่วนใหญ่ อย่างเพื่อนลูกสาวซึ่งเคยมาที่บ้าน ก็จะไม่ไปที่ไหน จะขอมาดูที่บ้านมากกว่า ยิ่งถ้าเป็นเด็กผู้ชาย ก็จะนัดเสาร์อาทิตย์ที่มีคนอยู่บ้านกับน้ำ แต่ถ้าเป็นคนไม่รู้จักจะไม่รับดูเลย ส่วนใหญ่ที่คนมาก็จะมีคนพามาที่รู้จักน้ำก่อน อย่างร้านทำผม ก็จะเป็นญาติพี่น้องร้านทำผม เขาจะพามาเอง หรือเพื่อนลูกสาวเคยมาก็จะบอกต่อเพื่อน แล้วส่วนใหญ่พวกนั้นก็เคยมาที่บ้าน ถ้าจะถามว่าดูคนอื่นแปลกหน้าไหม ไม่เคยดูหรอก มีแต่ญาติ มีแต่เพื่อนลูก แล้วคนที่ทำงานก็ไม่เคยมีใครมาดูที่บ้านเลย คนในเครือเท่านั้นที่มามีบ้าน มาขอให้เปลี่ยนชื่อ ต้องเป็นคนรู้จักบอกต่อกันมาเท่านั้น

ผู้ที่มาดูส่วนใหญ่ 80 เปอร์เซ็นต์เป็นผู้หญิงและ 20 เปอร์เซ็นต์เป็นผู้ชาย หากผู้ชายมาดู ก็จะเป็นแฟนหรือเป็นสามีตามภรรยา มา ผู้ชายถ้ามาคนเดียวก็จะเป็นการบอกต่อจากเพื่อน ผู้หญิงที่เคยมาดูกับน้ำมาก่อน แล้วเกิดความสนใจจากมาคนเดียวหรือสองคนแล้วแต่ว่าเขาอยากให้เราฟังเรื่องของเขาด้วย แต่ส่วนใหญ่ผู้ชายจะมาคนเดียว ไม่ค่อยให้คนอื่นมาด้วย เพราะเขาจะเจาะถาม ซึ่งเรื่องหรือปัญหาส่วนใหญ่ที่พบ อันดับแรกคือ การงาน รองลงมาคือ เรื่องเนื้อคู่หรือแฟน เพราะผู้มาดูจะอยู่ในวัยรุ่น อย่างเช่น วัยรุ่นที่จบปริญญาตรีถึงอายุ 35 ปี จะมาดูเรื่องงาน จะย้ายงาน เลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่ง แล้วก็แต่งงาน หรือจะมีคู่หรือไม่ เนื้อคู่ลักษณะเป็นยังไง อาชีพอะไร ขณะที่วัยพ่อแม่จะเอาดวงลูกมาให้ดู เรื่องที่ถามจะทำนองเดียวกัน แต่หากพ่อแม่มาดูเอง

ถ้าเป็นข้าราชการจะถามเรื่องโยกย้ายเปลี่ยนแปลงเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่ง แล้วก็โรคภัยไข้เจ็บ ถ้าเป็นผู้ใหญ่ในตำแหน่งหรือผู้ใหญ่ผู้โต ตั้งแต่ผู้อำนวยการกองขึ้นไปถึงปลัดกระทรวงจะดูพวก เรื่องเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่ง การโยกย้าย สับเปลี่ยนตำแหน่ง แล้วก็โรคภัยไข้เจ็บจะถามปะปราย นอกจากเราจะเป็นคนเดือนเขาเอง หากเราตรวจพบจะเตือนทุกคน เพราะในดวงมันจะบอกเลยว่า ใครเสียชีวิตเพราะอะไร เราจะเตือนเขาได้ระวังตรงนี้

ตัวอย่างหนึ่งของลูกค้าที่มีปัญหาและมาตรวจดวงชะตา ตอนนั้นนำกำลังเรียนลายมือ แล้วก็มีคนมาดูลายมือ ประทับใจมากเพราะว่า อาจารย์สอนไว้ว่าอย่าดูจากเครื่องแต่งกาย ให้ดู จากมือจริงๆ ไม่ให้ดูเครื่องประดับ

วันนั้น ลูกค้าคนนี้แต่งตัวดี มีคนในกรมเดียวกันกับนำรู้จักกันพามาอีกที บอกว่าเป็นญาติ น้ำเองไม่เคยรู้จักกับเขาเลย ที่นี้พอเราดูลายมือแล้วทำนายว่า “คุณจะเปลี่ยนงานนะ จะมีเกณฑ์ โยกย้ายเปลี่ยนแปลง มีการลงทุน มีชาวต่างประเทศมาลงทุนให้ในปีหน้า มาเป็นสปอนเซอร์ให้” คือที่จำได้แม่นเพราะว่าเพิ่งดูเป็นครั้งแรก แล้วน้ำก็ไม่รู้พูดอะไร เขาก็เปิดเผยตัวว่า “เขาเป็น ชาวสวน ปลูกผลไม้อยู่แถวดำเนินสะดวก พูดภาษาอังกฤษไม่ได้ แล้วจะมีใครที่ไหนมาลงทุนให้ จะ สื่อกันรู้เรื่องหรือ” น้ำบอกว่าไม่รู้ละ อันนี้ตำราบอกมา ลายมือของคุณบอกว่าตรงนั้นปีนั้นปีนี้ และหากผลเป็นยังงี้ก็รายงานมาด้วยแล้วกัน เพราะดูไปตามมือ

หลังจากนั้น อีกหนึ่งปีผ่านไป น้ำลืมไปแล้ว เด็กที่พามาวันนั้นมารายงานน้ำว่า “ตกลงที่ พี่ดูให้ญาติผมปรากฏว่าจริงนะ ญาติเขามาจ้างลุงคนนี้ปลูกกล้วยหอมให้เขา แล้วผลผลิตทั้งหมด ต้องส่งกลับญาติ เพราะคนญาติชอบทานกล้วยหอมของไทย” ตอนนั้นเขายังถามเลยว่าจะมีการ ลงทุนกี่ปี น้ำก็บอกว่าสองถึงสามปีเท่านั้น แล้วหลังจากนั้นก็ปี 40 ฟองสบู่แตก ก็สองปีครึ่ง น้ำ บอกว่า ตนประทับใจว่าแม่นจริง

อีกเรื่องที่ประทับใจ คือ เจ้านายของน้ำ ตอนนั้นเกษียณแล้ว เขาไม่สบายเป็นมะเร็งใน กระเพาะอาหาร แล้วเมื่อก่อนลูกเขาดวงมาให้ดู แล้วถามว่าจะรอดไหม น้ำก็ใช้วิชาเลขเจ็ดตัวสี่ฐาน ทำนายบอกว่าถ้าปาฏิหาริย์มีจริงก็รอดตาย น้ำบอกว่าจริงๆ จะไม่ทำนายเรื่องแบบนี้ คือ เรื่องตาย ว่าตายหรือไม่แล้ววันไหน ตามเหตุผลว่าทำไมถึงห้าม เพราะว่าป็นจรรยาบรรณหมอดู แต่ บังเอิญรายนี้มีเหตุผลว่าถ้าบอกว่าสามชีวิตจะต้องรีบกู้เงินของสหกรณ์ซึ่งการกู้ต้องใช้เวลา สองอาทิตย์ถึงหนึ่งเดือนถึงจะได้ จะได้นำเงินสดมาหมุนในงานศพ น้ำจำเป็นต้องผีนกภูบอกไปว่า จะเสียชีวิตวันนั้น แล้วก็ภายในเดือนนั้น เขาก็ไปกู้สหกรณ์มาจริง แล้วก็เสียชีวิตตามวันเดือน ที่บอก แต่ตอนที่ทำนายไปนั้นบอกเป็นช่วง คือ จะเสียชีวิตภายในวันจันทร์อังคารพุธ แล้วก็ได้เสีย

ในช่วงระหว่างนั้นจริง นับบอกว่าถ้าหมอดูจริงๆ ต้องบอกได้ว่าจะเสียวันอาทิตย์นะ วันอังคารนะ
 นึกคิดว่าตัวเองยังดูไม่เป็นว่ามันจะต้องจับจุดตรงไหน ไม่รู้จะถามใคร คงต้องเรียนไปศึกษาไปเอง

ทัศนคติ ความคิดเห็น ความเชื่อ ของหมอดูสิริพันธ์

ความเชื่อในโหราศาสตร์ นักกล่าวว่า โหราศาสตร์ คือ ความจริง โหราศาสตร์เหมือน
 เป็นสถิติที่เขารวบรวมมาแต่งเป็นตำรา อาศัยข้อมูลพื้นฐานจากของเดิมซึ่งมันพัฒนาตามโลก
 ที่เจริญแล้ว การพัฒนาทางวิชาโหราศาสตร์มันก็มีเพิ่มขึ้น เพราะฉะนั้นมันก็คือข้อมูลพื้นฐานที่มา
 จากความเป็นจริง การทำนายทายทักคงมีตั้งแต่โบราณเพราะไม่เช่นนั้นคงสูญพันธุ์ไปแล้ว แต่คน
 ที่เอามาใช้ต้องมีคุณธรรม จริยธรรม อย่าไปหลอกลวงเขา แล้วโหราศาสตร์จะช่วยแก้ไขปัญหาก็ได้

“เราไม่อยากจะคิดว่าเราเป็นนักจิตวิทยา จริงๆ โหราศาสตร์ต้องอาศัยจิตวิทยาเข้ามาช่วย
 ด้วยเหมือนกัน แล้วผู้ที่จะเป็นนักโหราศาสตร์หรือนักพยากรณ์ที่ดี ผู้มาดูจะต้องยิ้มแย้มออกไป ไม่
 ใช้ทุกข์ออกไป เพราะฉะนั้นเราต้องเป็นผู้แก้ปัญหาให้เขานั้นเอง พุดให้เขาสบายใจ แต่ก็อย่าไป
 โทกหลอกลวง ให้เขาสามารถทำได้ คือเผชิญกับปัญหาได้แบบเข้มแข็ง สิ่งนี้คือ มุมมองใน
 โหราศาสตร์ เป็นวิชาที่น่าสนใจวิชาหนึ่งและเป็นส่วนหนึ่งของจิตวิทยา จะใช้หรือเปล่าไม่รู้ แต่สอง
 วิชามีความสัมพันธ์กัน ต้องเอาจิตวิทยามาช่วยด้วย”

ความคาดหวังต่ออาชีพหมอดูในสังคมไทย “ถ้าเราดูมุมมอง เรามีความรู้สึกว่า เนื่องจาก
 หมอดูมันมีหลากหลายคนหลากหลายอาชีพที่มาเป็นหมอดู เพราะฉะนั้นหลายๆคนก็ยังดูถูกหมอดูอยู่
 แต่ว่าก็มีระดับหนึ่งที่คนเขาก็จะเลือกดูเหมือนกันว่าจะเลือกระดับไหน เพราะเดี๋ยวนี้โลกมันก้าว
 ไกล ใช้ไฮเทคเข้ามา หมอดูก็มีหลากหลาย ที่นี้หมอดูแบบไฮโซก็จะเป็นที่น่าเชื่อถือของคนมากกว่า
 หมอดูที่นั่งข้างถนน คือในระดับสายตาของคนอื่น” นักกล่าว

ดังนั้น ถ้าพวกเราต้องการจะทำวิชาหมอดูให้มีคุณค่า ต้องไม่หลอกลวงไม่โกหก ต้องพูด
 ความจริง และคนที่เป็หมอดูเองจะต้องไม่หวังวิชา จะต้องถ่ายทอดให้คนรุ่นหลัง ให้เขาไปค้นคว้าต่อ
 ไม่ใช่ให้เริ่มต้นจากศูนย์ใหม่ ให้เขาไปนิดๆหน่อยๆแล้วค่อยไปประยุกต์ ไม่เหมือนวิชาอื่น คือ เรามี
 ยังไง เราต้องถ่ายทอดให้เขาไปหมด แล้วความจริงเป็นไปไม่ได้หรือเป็นไปไม่ได้ ให้เขาใช้วิจารณญาณ
 แล้วมันจะไปรอด คือ ทำนายบนพื้นฐานความจริง บนพื้นฐานทฤษฎีที่เรียนมา อย่าไปโกหกหลอกลวง
 อย่าไปตอบไม่ได้แล้วไปมั่วไม่ได้ เหล่านี้คือมุมมองของน้า แล้วหมอดูก็จะอยู่คู่คนไทยไปตลอด
 เพราะว่าทุกคนพอทุกข์ก็หันหน้าหาใครไม่ได้ แล้วพอไปบอกเขาผิดๆ มันจะไปกันใหญ่ แล้วเราก็
 จะฆ่าคนทางอ้อมด้วย

น้ำทิ้งท้ายว่า “อยากให้หมอดูทุกคนมีคุณธรรม จริยธรรม ในเมื่อตั้งใจมาทำวิชานี้ ไม่ใช่เพื่อเงิน แต่เพื่อช่วยคน ไม่รู้ว่าในมุมมองคนอื่นจะเป็นอย่างไร ”

ความคาดหวังของการเป็น “หมอดู” น้ำต้องการจะค้นคว้าศึกษาไปเรื่อยๆ ให้เห็นแจ่มแจ้ง แล้วก็อยากจะสอนเด็กรุ่นหลัง แต่ว่าตอนนี้ยังไม่เก่งถึงขนาดนั้น ยังไม่รู้จริง ถ้ารู้จริงก็อยากจะสอน อยากจะถ่ายทอดความรู้ที่มีให้คนอื่นเก่งๆ แล้วก็จะได้เอาไปใช้ช่วยคนรุ่นหลังๆ ให้ช่วยเหลือคนได้ และคิดว่า “หมอดู” เป็นวิชาที่หยุดไม่ได้ ต้องค้นคว้าตลอด ต้องขยันหาประสบการณ์ตลอด แล้วก็ จะหาจุดบกพร่องที่เราทำนายผิดพลาดเจอ

หมอดูหญิง-หมอดูชาย เรื่องของเพศ น้ำมีความเห็นว่าอยู่ที่คนมากกว่าไม่ได้อยู่ที่เพศ หมายความว่า ไม่ว่าเพศหญิงหรือเพศชายก็แล้วแต่ สไตล์ของแต่ละคนแตกต่างกันอยู่แล้ว แต่ใน มุมของอาชีพหมอดูความเป็นเพศหญิงหรือชายไม่น่าต่างกัน หมอดูแต่ละคนที่ลูกค้าเข้าไปหา ก็ไม่เหมือนกันหมด ผู้ไปดูก็ไม่เหมือนกัน แล้วแต่ว่าคนไหนสนใจและเน้นตรงไหน สำหรับน้ำตอนเป็นผู้ไปดู ถ้าเป็นหมอดูผู้ชายจะไม่กล้าไปดูเพราะจะไม่ไว้ใจใจ หากไปก็จะเป็นหมุ่คณะไม่ไปเดี่ยวๆ

ส่วนใหญ่คนไทยจะอายุ จริงๆ หมอดูริมถนนบางคนก็ดูแม่น หน้าริ้วที่ทำงานของน้ำก็ เคยเคยไปดูเลย เพราะมีคนบอกว่าแม่นเลยไป เป็นหมอดูผู้ชายแต่ดูแล้วกลับก็รู้สึกอะไรเป็นพิเศษ จากที่น้ำได้สัมผัสหมอดูส่วนใหญ่ เขาจะดูทั่วไป พอกลับมาจะถามตัวเองว่าเราได้อะไร เราไม่ได้อะไรเลย เราได้แต่ว่า พรุ่งนี้เราจะเป็นยังไง ตกลงเราจะได้เลื่อนขั้นหรือไม่ ยังไม่รู้อีกตามเดิม น้ำหมายถึง คำว่า “อาจจะ” ไม่ชอบคำนี้เลย ด้วยตัวเองที่ไปศึกษาหมอดูก็ไม่ชอบหมอดูประเภทนี้ คือ จะได้ไม่ได้ก็ฟังธงไปเลย เราต้องเชื่อมั่นในวิชาตำราของเรา ถ้าไม่ได้ ก็ต้องกลับมาทบทวนวิชา ของเราว่าทำไม เพราะอะไร มันจะแก้ไขข้อบกพร่องของเราได้ อย่างเราดูในกรมกองของเรา เราดูฟรี เราจะบอกว่าให้รายงานเราด้วย ว่าเกิดตามที่เรทำนายไปหรือเปล่า แล้วส่วนใหญ่ก็จะเกิดเราจะมี คือเราขอติดตามแล้ว คุณก็ดูฟรี ควรจะรายงานผลให้เราด้วย ถ้าไม่รายงานคราวหน้าเราก็จะไม่ ค่อยว่างสำหรับเขา มันก็ต้องแลกกัน แต่ส่วนใหญ่ก็จะดูให้หมด ต้องช่วยเหลือ บางคนก็ไม่ได้ทุกข้อ จริงก็ต้องดูให้

ผู้ศึกษาเห็นข้อขัดแย้งทางความคิดและมุมมองของน้ำสรุปได้ว่า โดยรวมแล้วน้ำคิดว่า “เพศ” มิได้เป็นสิ่งสำคัญสำหรับผู้ดำรงอาชีพหมอดู หมายถึง ทุกคนมีความสามารถเท่าเทียมกัน ในการศึกษาวิชา หากแต่ความตั้งใจศึกษา ทัศนคติและการทำนายทายทักต่างหากที่จะเป็น บทพิสูจน์ ตรงกันข้ามหากมองในมุมมองของผู้ไปรับคำทำนายซึ่งน้ำเองยังไม่ชอบเข้าหาหมอดูผู้ชาย เพราะรู้สึกไม่สนิทใจ ไม่ใกล้ชิด อันนี้ทำให้ผู้ศึกษาสังเกตได้ว่า จุดยืนของการมองนับเป็นบริบท หนึ่งอันสำคัญทำให้มีผลต่อการให้ความหมายของ “เพศ” ในอาชีพหมอดูที่แตกต่างกัน

ตัวตนของน้ำ ลักษณะการดูหมองของน้ำเป็นแบบพินรง ชัดเจน สั้นๆ ได้ใจความ คนที่เข้ามาจะได้คำตอบที่แน่นอนออกไป ได้หายเครียด ได้ความสบายใจอีกด้วย ถ้าเขาเศร้ามาน้ำก็จะปลอบ หาทางแก้ไขและให้ความหวังว่ามันจะเป็นอย่างนั้นะ แต่ไม่ร้อยเต็ม น้ำจะบอกเขาไปว่าการดูหมองอย่าเชื่อทั้งร้อย มันย่อมมีข้อผิดพลาดเหมือนกัน การที่ทุกคนมีความทุกข์และสุขกลับบ้านไป น้ำจะคอยตามข่าว คอยตามดูว่าแมนหรือไม่ หากไม่จุดตรงไหนที่เราพลาด และจะคอยค้นคว้าอยู่ตลอดเวลา หมอดูเรียนทั้งชาติก็ไม่จบ

“จริงๆ อยากให้ทุกคนมีพื้นฐานเบื้องต้น พอเราพื้นฐานเบื้องต้นก็จะเลือกคบคนได้ แล้วถ้าเขาเป็นอย่างนั้น เราจะรับความจริงที่เขาเป็นได้ แล้วเราก็จะป้องกันตัวเองได้ด้วย” น้ำกล่าวปิดท้าย

หมอวิภาดา

หมอวิภาดา หรือผู้ศึกษาเรียกว่า “น้ำหนู” นั้น ผู้ศึกษาได้ยื่นชื่อครั้งแรกเมื่อตอนที่ไปเดินห้างแห่งหนึ่งกับแม่หลายปีมาแล้ว แม่บอกว่า “แม่มีเพื่อนเป็นหมออยู่ที่นี่ หากลูกหรือเพื่อนสนใจ ขอคุยไต่ถามซัก จะพามาก็ได้ หรือที่ทำงานมีคนต้องการดู 4 คนขึ้นไป เรียกน้ำให้ไปที่นั่นก็ได้” เมื่อฟังแล้ว ผู้ศึกษาก็ตกปากรับคำแต่ก็ไม่ได้ไปบอกต่อเพื่อนที่ทำงานแต่อย่างใด

ครั้งหนึ่ง แม่บอกว่าจะไปหาน้ำเพราะคิดถึงและจะไปดูห้องโหระของเขาดูด้วย ถ้าผู้ศึกษาว่างตอนเย็นให้ไปรับด้วย เมื่อจะได้รู้จักกับน้ำ ห้องโหระชื่อว่าห้องโหระเลขที่ห้า อยู่ชั้น 3 เป็นห้องดูหาขนาดพอประมาณ ตั้งอยู่หัวมุมของซอยฝั่งพลาซ่า ด้านหน้ามีเจ้าหน้าที่นั่งตอนรับ มีบอร์ดชื่อและวิธีการพยากรณ์ของหมอทุกท่านต่างๆ แสดงไว้ชัดเจน เพื่อให้ลูกค้าสามารถเห็นหน้าตาหมอ และได้รู้จักหมอเบื้องต้นก่อน บรรยายภาคโดยรอบเสียเบงหา ไม่มีคน ผู้ศึกษาเดินเข้าไปพบน้ำหนู กำลังนั่งคุยกับแม่ แม่บอกว่าแม่ดูไฟไปแล้วพอใจเพราะแมน น้ำหันมาถามว่าอยากเช็ดดวงหรือเปล่า หากว่างวันหลังมาดูได้

แม่บอกว่าถ้าอยากดูหมองที่อื่นไม่ใช่แม่ ก็ขอแนะนำน้ำหนูนี้แหละ แม่อยากให้น้ำเขามีรายได้ เพราะกำลังมีปัญหาเดือดร้อนอยู่ การดูไฟไต่ถามไม่ยากแต่วิเคราะห์ยาก อยู่ที่ความเชื่อและความศรัทธา หากมีเพื่อนคนใดกำลังต้องการหมอแนะนำเขาให้ด้วย แม่บอกว่า ตัวแม่เองดูไฟมาแมนเหมือนกันนะ รูปบนไฟจะแสดงความหมายออกมาว่าเราอยากจะทำอะไร กำลังคิดอะไรและมีปัญหาอะไร ซึ่งตอนแรกไม่ต้องบอกรายละเอียดอะไร จุดนี้ผู้ศึกษาเองอยากลองและคิดว่าจะชวนเพื่อนไป

ผ่านไปสามเดือน แม่เห็นไม่ไปสักทีจึงไปเปิดไฟดูแทนผู้ศึกษา แม่บอกว่าเห็นเราไม่มีเวลา ไหนต้องทำงาน ต้องสอน ต้องเรียน ก็เลยตั้งใจและอธิษฐานจิตแทน น้ำบอกว่าทำได้หากตั้งใจจริงๆ แม่โทรมารายงานผลโดยน้ำอธิบายถึงเรื่องราวที่ทำนายได้ให้ฟัง น้ำแปลกมากที่บอกมานั้น ผู้ศึกษากำลังคิดและว่าวุ่นใจอยู่แสดงว่าเรากับแม่มีจิตสื่อถึงกันหรือ ทำไมเราคิดอะไรไปก็รู้ได้ล่ะ และน้ำก็พูดแปลความหมายได้ตรงและชัดเจนจริงๆ

ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ศึกษาและน้ำถือว่าเป็นระดับเพียงคนรู้จักกัน เพราะน้ำเป็นเพื่อนของแม่ ไม่เคยนัดคุยกันหรือทานข้าวกันเหมือนน้ำดื่มหรือป้าโพธิ์ จนกระทั่งแม่โทรศัพท์ไปบอกขอให้ น้ำช่วยลูกทำวิทยานิพนธ์ โดยการสัมภาษณ์ให้ข้อมูลประสบการณ์ชีวิตหมดๆ ซึ่งน้ำยินดีและแจ้งถึงความลำบากในการเจอกันไว้ก่อน เพราะน้ำอาศัยอยู่อยุธยา ไม่ได้พักที่กรุงเทพฯ การเดินทางไปกลับอาจว่างไม่ตรงกัน นอกนั้นทุกอย่างไม่มีปัญหา หลังจากวันนั้นไม่นานก็ทราบข่าวจากแม่ว่า น้ำไม่สบาย ต้องผ่าตัดก้อนเนื้อหลังคอ รอกระทั่งเดือนมีนาคม พ.ศ.2548 ผู้ศึกษาได้โทรศัพท์ไปหาเพื่อจุดประสงค์หลักคือดูหมอและขอเริ่มสัมภาษณ์เบื้องต้นเล็กน้อยไปด้วย และจะใช้วันว่างวันอื่นๆ ไปพบน้ำเอง ดังนั้นสำหรับน้ำหนูๆ ผู้ศึกษาใช้เวลาศึกษานานเพราะทำบ้างหยุดบ้าง จนถึงเดือนพฤษภาคมคิดว่าได้ข้อมูลครบแล้ว และในปลายปี พ.ศ. 2548 แม่ก็ได้ชวนน้ำมานั่งเป็นหมอประจำ น้ำจะมานั่งทุกวันพุธ ใครทราบข่าวจากแผ่นพับใบปลิวที่เดินแจกก็จะมีคนมาดู อีกทั้งเพื่อนๆ ของแม่ที่ทำงาน เพื่อนของพี่ เพื่อนของลูกมากมาย

ผู้ศึกษาประทับใจน้ำหนูๆ ถึงตอนที่น้ำไม่สบายต้องผ่าตัดที่ท้ายทอย ผู้ศึกษาแจ้งว่าเป็นวันหยุดจึงมีเวลาอยากสัมภาษณ์น้ำ แต่ไม่ทราบจริงๆ ว่าน้ำยังไม่ได้ตัดไหมที่คอ และต้องสวมปลอกคอด้วย แต่น้ำไม่บอกและให้สามีขับรถเดินทางจากอยุธยา มาส่งน้ำที่กรุงเทพฯ นับเป็นความกรุณาต่อผู้ศึกษาจริงๆ วันนั้นเวลา 10.20 น. คุณน้ำเดินทางมาถึงในชุดเสื้อสีส้มแปด กางเกงขายาวสีดำ หน้าตาสดใส พร้อมผ้าปิดแผลที่ท้ายทอย ผู้ศึกษาออกตัวว่าจำไม่ได้เพราะไม่ได้เจอกันนาน น้ำตอบว่าเช่นกัน พักสักครู่แล้วจึงเริ่มสัมภาษณ์

รูปภาพที่ 8

รูปของหมอวิภาดา

ภูมิหลัง

น้ำหนุ่ยเป็นคนกรุงเทพ นับถือศาสนาพุทธโดยกำเนิด ปกติเป็นคนไม่ชอบการดูหมิ่นและไม่เชื่อมาแต่ไหนแต่ไร เคยมีคนพาไปดูร่างทรงก็ไม่ไป แต่บังเอิญคุณพ่อดูหมิ่นเป็น ก็ให้คุณพ่อดูตั้งแต่เด็ก น้ำบอกว่า

“ ท่านดูหมิ่นแม่นมากนะ มีความรู้เลข 7 ตัว , ทักษา , โหราศาสตร์ และไสยศาสตร์ แต่ไม่ได้ตั้งตัวเป็นหมอดูและก็ได้ไม่ได้เปิดเผยตัวเอง น้ำให้คุณพ่อดูเป็นประจำ ส่วนมากก็ถามเรื่อง เรียนตอนน้ำอายุสิบขวบเริ่มเห็นพ่อดูให้ผู้ใหญ่มาเรื่อยหรือท่านเอง ก็เลยไปขอพ่อดูให้บ้าง เมื่อมีอะไรก็จะถามพ่อมาตลอด พ่อจะทำนายเราว่า ต่อไปจะมีบ้านมีรถ จะได้คู่ครองเป็นข้าราชการ เราก็คิดว่าจะเจอได้อย่างไร เพราะไม่ได้คิด แล้วทุกอย่างก็เป็นไปตามที่คุณพ่อดู ก็เลยมีความเชื่อครึ่งหนึ่ง แต่ว่าถ้าหมอดูข้างนอกไม่ค่อยเชื่อเท่าไร”

น้ำเคยจะให้คุณพ่อสอน พ่อบอกว่าอย่าเป็นเลย อาชีพนี้ เพราะว่าคุณพ่อก็ไม่ได้เป็นโดยตรง แต่ดูได้ มีคนมาดูก็จะดูให้ อาชีพนี้ไม่ดีหรอก น้ำก็เลยไม่ได้ศึกษา จนกระทั่งคุณพ่อเสียชีวิตก็เริ่มระส่ำระสาย เพราะไม่มีที่ปรึกษา

ชีวิตของน้ำเมื่อเรียนจบก็แต่งงานและย้ายไปอยู่กับสามีที่จังหวัดอยุธยา และเข้าทำงานรับราชการที่ฝ่ายทะเบียนราษฎร ของอำเภอวังน้อย อยุธยา ต่อมาก็ย้ายมาเป็นประชาสัมพันธ์ของสนามกอล์ฟแถววังน้อย พอมีลูกเลยตัดสินใจลาออกมาอยู่บ้าน มีลูกหญิงหนึ่งคนและลูกชายสองคน

ผ่านไปได้สักระยะ น้ำเห็นว่าสามีต้องทำงานคนเดียว และลูกพอจะโตแล้ว เลยออกไปทำงานกับเพื่อนในปี พ.ศ.2542 เป็นบริษัทจัดหางาน น้ำทำบัญชีและได้มีหุ้นส่วนร่วมกัน น้ำจึงเอาเงินไปลงทุนกับเขา จำนวนหนึ่งล้านบาท และเขามีปัญหา เลยหนีออกนอกประเทศไป น้ำเลยต้องเป็นหนี้แทน

ช่วงนั้นนับว่าชีวิตระส่ำระสายที่สุด การประสบกับปัญหาชีวิตที่ร้ายแรงที่สุด น้ำนั่งกลุ้มใจ คิดว่าตนจะอย่างไรกับชีวิต ตอนนั้นกลับมาอยู่บ้าน มีแต่คิด คิดและก็คิด พยายามหาทางแก้ปัญห เพราะจะต้องมานั่งส่งธนาคาร ส่ง O/D Bank(เงินกู้เบิกเกินบัญชี) ตลอดและบ้านที่ดินก็ติด O/D น้ำหาทางออกไม่ได้เกิดความเครียด เทียวดูหมิ่นไปเรื่อย แก้วจ้วยแก้วอะไรไปเรื่อย เจอหมอมามากหลายแบบ หมดเงินหมดทอง โดนหลอกโน่นหลอกนี่ จริงมั่งไม่จริงมั่ง ก็ไม่สำเร็จผล แม้ว่าตอนหลังจะได้เงินคืนมาห้าแสน แต่ก็ยังเป็นหนี้อยู่ หาทางออกหลายทางมาก เครียดปวดหัวไม่รู้จะเชื่ออะไรดี

กระบวนการเข้าสู่อาชีพหมอดู

ความเครียดหนัก ตกดงาน หากอยู่บ้านคงแย่ ตัดสินใจไปหาอะไรเรียนเล่นๆ ดีกว่า เรียนอยู่หลายอย่าง ทำดอกไม้ ทำอาหาร ทำขนม แต่สุดท้ายก็ไม่ใช่ตัวเรา เลยมาคิดว่าตัวเองเป็นคนชอบดูหมอดู น่าจะไปเรียนเสียเองดีกว่าจะได้มาดูตัวเองและไม่โดนหลอก คุณพ่อเองก็เสียชีวิตเป็นสิบปีแล้ว ตนต้องทนทุกข์มาถึงสองปีกับหนี้สินที่ไม่ได้ก่อ จึงเริ่มออกตระเวนหาสถานที่เรียนดูหมอดู ซึ่งการหาที่นั่นตนก็หาไป ดูหมอดูไปด้วย ดูไปดูมาก็ไปพบอาจารย์ท่านหนึ่ง ดูถูกใจ ก็เลยไปดูเรื่อยๆ พอมีปัญหา ก็ไปหา จึงเป็นหมอดูประจำตัวเอง ชื่ออาจารย์ปรีชาญา ห้องโหรอยู่รายการบ้านเลขที่ 5 ห้างสรรพสินค้าแถวรังสิต

ก่อนหน้านี้ น้ำเคยไปดูหมอดูกับท่านแล้ว ท่านชวนว่าอยากให้เราเรียน เพราะน้ำเป็นคนมีซิกเซน (Sixth Sense) น้ำยิ้มตอบรับ แต่ว่าคงไม่ ท่านดูแบบเลขเจ็ดตัวพื้นฐานและดูไฟยิปซี จนเมื่อน้ำมีปัญหาตั้งใจจะดูตัวเองจึงขอเรียนกับท่านในวิชานี้ เรียนตัวต่อตัว ได้หนังสือมาอ่าน น้ำศึกษาอยู่ประมาณหนึ่งปี

ขณะเดียวกันพอดีที่ทำงานของสามีจัดงานนัดพบแรงงานที่ตึกข้างขึ้น และไปเห็นว่า มีสมาคมโหราศาสตร์นานาชาติ รู้ว่าน่าจะอยากเรียน ก็เลยกลับมาบอก น้ำจึงเดินทางไปติดต่อ และในครั้งแรกนั้น น้ำได้ขอดูหมอดูก่อน กับอาจารย์ผู้ชายอายุเจ็ดสิบเศษ ท่านอายุมากแล้ว ใช้วิธีดูดวงไทย ท่านดูแม่นยำใช้โหราศาสตร์ไทย เป็นดวงกลมๆ แบบผูกดวง น้ำคิดว่าน่าจะดีจึงขอเรียนกับท่าน ท่านก็บอกให้มาสมัครกับสมาคมฯ เป็นเดือน น้ำเลยไปสมัครและเข้าเรียน ค่าเรียนสามร้อยบาท ตอนนั้นประมาณปลายปี พ.ศ. 2544 ใช้เวลาเรียนหลายเดือนมาก รู้สึกว่าไม่เก่งพอและอยากเลยเปลี่ยนไปเรียนเลขเจ็ดตัวพื้นฐาน เรียนที่เดิม แต่คราวนี้เรียนกับอาจารย์เจษฎา คำไหล เรียนไปได้หนึ่งเดือนก็เริ่มดูให้คนอื่น พอดีอาจารย์ที่รังสิตคนนั้นต้องไปต่างจังหวัด และโทรศัพท์มาให้น้ำไปนั่งประจำแทน (ตอนที่เรียนกับอ.ปรีชาญา น้ำยังไม่ได้เป็นหมอดู จะนั่งแทนไม่ได้ จนตอนหลังพอท่านรู้ว่าน้ำมาศึกษาที่ตึกข้าง มาศึกษาตรงนี้ และได้ไปประกาศนียบัตรแล้ว ถึงให้ลองไปนั่งแทน)

ครั้งแรก ที่ต้องไปนั่งแทน น้ำนึกอยู่ว่า จะดูได้หรือ เพราะตนไม่เคยดูให้ใคร ลูกค้าก็จะเป็นพวกไฮโซ แต่สุดท้ายเขาก็ติดน่านะ บางคนตามไปถึงวังน้อยก็มี น้ำตื่นเต้นแรกๆ ดูไปเปิดตำราไปก็มี พอมีลูกค้ามาดูแล้วก็ย้อนกลับมาดูอีก มีเพื่อนมีฝูงมีพี่น้องมาดู หลังๆ เขาก็แนะนำคนรอบข้างมาก็รู้สึกดีใจว่าอย่างน้อยคงแม่นยำ จากนั้นที่ห้องโหรเขาให้ทำนามบัตร น้ำเลยกลายเป็นหมอดูไปเลย ทั้งที่จริงแล้วไม่ได้ตั้งใจ กลายยึดเป็นอาชีพเลย ช่วงนั้นนั่งแทนไปแค่สิบกว่าวัน แล้วกลับมาเรียนต่อ ในวิชาเลขเจ็ดตัวพื้นฐานอยู่อีกเป็นปี จนจบครบทุกหลักสูตร

หลังจากเคยนั่งดูหมอล้วน น้ำได้รู้จักลูกค้า บางทีมีลูกค้านัดข้างนอก ให้ไปดูให้ไปหา น้ำเริ่มมีประสบการณ์แล้ว พอเรียนจบก็ไปนั่งประจำที่ห้างแถวลาดพร้าว ขณะไปนั่งที่นั่นก็ยังไปเรียนกับอาจารย์ที่สมาคมฯ อยู่ อย่างเรียนวิชาเบญจธาตุ ฮวงจุ้ยกับอาจารย์ชินิษฐา โรจน์ศตพงษ์ และทำให้มีโอกาสนั่งแทนอาจารย์ที่นั่นด้วย คือ มีลูกค้ามา น้ำกำลังเรียนอยู่ น้ำเลยเป็นตัวแทน ทำให้ตอนนี้มีลูกค้าเยอะพอสมควร

สำหรับการมานั่งที่ห้างแถวลาดพร้าวนี้ ประมาณปลายปี 46 เห็นจะได้ บังเอิญมีเพื่อนนั่งอยู่แล้วเขาชวน น้ำคิดว่าไหนไหนเรียนมาแล้วก็ควรจะทำงาน ควรจะมีที่นั่งประจำเสียที ลูกค้าจะได้มาหาถูก เลยตัดสินใจมานั่ง ช่วงแรกๆ ไม่ค่อยมีลูกค้า จะมีก็แต่คนรู้จักเราแล้วมาดู แต่ลูกค้าใหม่ๆ ยังไม่มี น้ำจะมาสัปดาห์ละสองวัน คือ วันจันทร์และวันศุกร์ โดยจะมีอาจารย์ท่านอื่นสลับ จริงๆ แล้วทางห้องโหรรยาก็มานั่งทุกวัน แต่เนื่องจากน้ำต้องเดินทางกลับบ้านที่อยู่อยุธยา จึงไม่สะดวก

ที่นี่ น้ำไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใด ทางห้องโหรรยาก็มีมาตรฐานค่าดูว่า ดูดวงละสามร้อยบาท ไฟิปซีถ้ามีโปรโมชัน ก็คิดแค่หนึ่งร้อยบาท ตามแต่ช่วงวันเวลา ซึ่งหมอดูจะได้ 70 เปอร์เซ็นต์ ห้องโหรรได้ 30 เปอร์เซ็นต์ (แบ่งตามอัตรา 70 : 30) มีหมอดูหลายท่านและหลายวิธีการดู สำหรับน้ำหนูจะดูโดยวิธีเลขเจ็ดตัวเก้าฐาน ลูกค้าที่นี่ส่วนมากมาจากการบอกต่อกัน คือจะมีคนหนึ่งมาดู ตั้งใจมาดูแล้วก็ไปบอกเพื่อน เอาเบอร์โทรศัพท์ให้เพื่อนไป เพื่อนก็จะโทรมา หรือก็ส่วนมากจะนัดข้างนอก ไปที่บ้านบ้างก็มี ตามร้านอาหารก็มี

ลูกค้าที่นี่มักนิยมดูแบบ “ไฟิปซี” ทางห้องโหรรยาก็ให้น้ำฝึกดูไฟไว้ เพื่อว่าเวลาอาจารย์ไฟิปซีหยุด น้ำสามารถดูแทนได้ น้ำจึงไปหาหนังสืออ่านเรียนรู้ด้วยตัวเอง หัดดูทุกวันๆ หลังจากนั้นไปเรียนที่สมาคมฯ เรียนห้าเดือนก็จบ น้ำบอกว่าจะว่ายากก็ยากนะ ใหม่ๆ จำไฟไม่ได้เลย แต่อยู่ๆ เหมือนตัวเองมีซิกเซน (Sixth Sense) จะต้องสื่อกับไฟเองจึงจะดูได้ จุดนี้เองน้ำได้เริ่มเอาวิชาไฟิปซีมาใช้ดูลูกค้า ตอนหลังลูกค้าชอบมาก มาดูบ่อยเข้า ก็เลยมีความชำนาญเรียนรู้วิธีการทาย อาศัยประสบการณ์จากการดูลูกค้านี้เอง (ตัวไฟมีทั้งหมด 78 ใบ ส่วนใหญ่จะใช้กันอยู่ 22 ใบเรียกว่าไฟชุดใหญ่ ส่วนชุดเล็กมี 56 ใบ สำหรับน้ำจะดูทั้งสำหรับ ซึ่งจะหาซื้อได้ที่อาจารย์ผู้สอน)

สาเหตุที่ไฟิปซี เป็นที่นิยม เพราะแม่นยำ ตรงกับเรื่องต่างๆ ส่วนใหญ่จะมาเช็كدวงกันปีละครั้ง แต่ไฟสามารถตามได้ทุกสามเดือน คนมีธุรกิจก็มาทุกเดือนหรือเดือนละครั้ง แล้วก็เอาไปประกอบกับการดำเนินชีวิต เป็นแนวทางว่าควรทำไม่ควรทำ

บางครั้งขณะดูไฟ น้ำจะมีอะไรแปลกๆ เหมือนคนมี Sense บางครั้งบอกลูกค้า แล้วเขาถามว่าน้ำทราบได้อย่างไร น้ำได้ถามกลับแบบไม่รู้ตัวว่าเราพูดไปหรือ บอกว่าท่อน้ำที่บ้านแตก บ้านหนูแตกจริงๆ นะ บางครั้งไฟเปิดขึ้นมาน้ำมองเห็นภาพ อย่างเคยเห็นภาพคนแก่นอนเป็นเบ้าหวาน ก็จะถามลูกค้าว่ามีผู้ใหญ่ที่บ้านเป็นเบ้าหวานไหม เขาก็มองหน้าถามว่ารู้ได้ไง แมื่กำลังเป็นอยู่ เราพูดออกไปได้ยังไงเราก็ไม่ทราบนะ บอกไม่ถูก พิสูจน์ไม่ได้

ผู้ศึกษาเคยดูไฟยิปซีกับน้ำหนัก ผู้ดูจะเป็นผู้สับไฟ ตัดไฟ เลือกไฟเอง และจิตทั้งสองคนต้องนิ่งและสื่อสารถึงกัน การดูไฟต้องดูบนโต๊ะ มีผ้าเฉพาะรอง หมอดูจะเตรียมมา ไฟเหมือนครูต้องเคารพ

แบบแผน – วิธีการทำนาย น้ำหนักจะมีพิธีไหว้ครูทุกวันพระ ทั้งที่บ้านและสำนักงาน ทางสมาคมมีจัดปีละครั้ง ของอาจารย์เจษฎา คำไหลก็ปีละครั้ง น้ำจะไปทุกครั้ง น้ำเคารพพอปฏิภาณ เป็นกรณีพิเศษ สำหรับข้อจำกัดในการดู วัน เวลา สถานที่นั้น สามารถโทรศัพท์นัดก่อนได้ ขึ้นอยู่กับว่าน้ำจะกำลังติดลูกค้าอยู่หรือไม่ แล้วค่อยโทรนัดใหม่ สถานที่ก็ไม่ตายตัว แล้วแต่จะตกลงกัน หากไม่ตรงกับสิ่งที่ประจำก็จะเดินทางไปพบ น้ำบอกว่า ลูกค้าส่วนมากจะทราบแล้วว่าตนดูวิชาอะไร พวกเขา ก็อยากมาเจอตัวต่อตัว หากใครมีปัญหาเล็กๆ น้อยๆ ก็ดูให้ น้ำไม่มีข้อจำกัดว่าต้องมีค่าครู แต่ก่อน ดูครั้งแรกไม่ได้เรียก แต่ลูกค้าให้หำร้อยบาท ก็เอาไปทำบุญหมดเพราะไม่รู้จะเอาไปทำอะไร มาตอนหลังที่ลาดพร้าวต้องมีค่าครูสามร้อยบาท จึงต้องเรียกเก็บ แต่หากออกมาข้างนอกเป็นอันรู้กัน ลูกค้าจะให้ห้าร้อยบาท น้ำไม่ต้องเสียเปอร์เซ็นต์ให้ใคร และไม่เคยบอกตรงๆ แล้วแต่ลูกค้าจะให้ ส่วนเวลาที่ใช้ดูก็จะไม่นานมากคือจะดูอะไรที่จะเกิด ณ ปัจจุบันกับอนาคต ให้ระวัง เราจะไม่นิยมนอดีตเคามาก แล้วส่วนใหญ่ลูกค้ามาดูมาถาม เมื่อได้รับคำตอบส่วนมากก็ จะไม่ถามต่อแล้ว เราก็ไม่ดึงลูกค้า หากเรื่องที่ดูไปแล้วเป็นจริงก็จะโทรมาบอกและขอมาดูอีก

ลูกค้าที่มาหาหมิงทั้งผู้หญิงและผู้ชาย ผู้หญิงจะเยอะกว่า วยอยู่ประมาณยี่สิบถึงสามสิบห้าปี มีมากปัญหาที่มาดูเกี่ยวกับ ความรัก การงาน หากเป็นวัยรุ่นก็จะถามเรื่องการเรียน หากเป็นผู้ชายก็จะมีนักธุรกิจ เจ้าของกิจการก็จะถามเรื่องธุรกิจ อย่างที่ห้องโหล่ลาดพร้าว เมื่อลูกค้ามาถึง เขาจะดูป้ายชื่อด้านหน้าห้องก่อน ว่าต้องการจะดูกับหมอดูท่านใด วิชาใด พอเข้ามาคุยก็แล้วแต่ว่าจะคุยกับเขาถูกใจหรือไม่ เราจะแนะนำ给他แก้ไขปัญหา หากเขาตกลงก็จะกลับมาหอีก มาเป็นลูกค้าประจำ วิชาไฟยิปซีคือวิชาเดียวที่หมอดูทุกคนต้องดูได้ เพราะบางครั้งมีลูกค้าหลายคนพร้อมกันมาดูไฟก็มี

กรณีการดูทางโทรศัพท์ก็เคยมี แต่น้อยราย ดูแล้วโอนเงินเข้าให้ เพราะน้ำจะไม่มีเวลา ดูทางนี้ จะนัดพบเลยสะดวกกว่า และลูกค้าจะชอบด้วย เพราะหากดูทางโทรศัพท์จะไม่ได้คุยกัน

เท่าใด ส่วนวิธีการดูนั้น ปัจจุบันน้ำดูไฟยิปซีเป็นหลัก แต่ขึ้นอยู่กับลูกค้า ตอนแรกดูเลขเจ็ดตัว ก่อนแล้วต่อไฟ หรือดูไฟก่อนแล้วต่อเลขเจ็ดตัว บางคนก็ดูหลายอย่าง ลายมือด้วยก็มี บางรายมาดู แล้วขอให้ดูของพ่อ แม่ ญาติพี่น้องก็มี แต่เขาก็จ่ายค่าครุณะ หมอจ๋าจำเป็นต้องดูให้ มีบ่อยครั้งมาก ที่น้ำไม่มีอารมณ์ที่จะทำนาย แต่ก็ดูได้ นอกเสียจากถ้าเป็นไฟแล้วตนไม่สบายจริงๆ ก็จะดูไม่ได้ เพราะจิตเข้าไม่ถึง แต่ถ้าเป็นดวงดูตามตัวเลข ก็ดูได้ น้ำจะไม่ปฏิเสธ

หากเมื่อกำลังดู บังเอิญเจอดวงที่อันตรายร้ายแรงต้องระวัง น้ำจะมีวิธีบอกลูกค้าอย่าง นุ่มนวล ไม่บอกไม่ได้ อย่างบอกให้ระวังอุบัติเหตุ ระวังการผ่าตัด จะบอกจริง เราต้องจริงใจ แต่ เราจะไม่บอกให้เขาตกใจมาก พอบอกให้ระวังอุบัติเหตุทางรถยนต์ ลูกค้าบอกชนมาแล้ว เพิ่งออกจากโรงพยาบาล น้ำก็เตือนต่ออีกว่าให้ระวังอีก เพราะไฟยังขึ้นอยู่ในปัจจุบัน แล้วก็เกิดอีก แต่ไม่หนักเท่าครั้งที่ผ่านมาเพราะครั้งร้ายแรงผ่านไปแล้ว เราปิดบังเค้าไม่ได้ ถ้าเกิดเขาไปโดนมา ก็จะ มาว่าได้

ถามถึงเรื่อง หมอจ๋าได้มีส่วนในการช่วยเหลือผู้มีปัญหาได้บ้างหรือไม่ น้ำกล่าวว่า “ ได้มากค่ะ เพราะเราถือว่เป็นที่พึ่งทางใจของเขา เพราะดวงเราดูไปตามนี้ ผู้มาดูทราบเพราะไปดูที่ไหน ที่ไหนก็ดูเหมือนกัน แต่เขาอยากให้หมอจ๋าแนะนำว่าควรจะทำอย่างไร การพูด คำแนะนำ แต่เราจะ ดุยงใจว่าถ้าเขาดวงไม่ดี เราจะแนะนำยังไงให้สบายใจและเขามาตรงนี้หาทางออกได้แล้ว ส่วนใหญ่เขาจะติดตรงจุดนี้ เพราะเชื่อได้เลยว่า ลูกค้าที่มาดูคงดูมาแล้วเยอะมาก คงผ่านมามากหลาย หมอแล้ว”

ตัวอย่างหนึ่งของลูกค้าที่มีปัญหาและมาตรวจดวงชะตา ตัวอย่างที่หนึ่ง เป็นเรื่องราว ของหญิงคนหนึ่งกับความรัก คือ เธอมีปัญหาที่สามีไปมีบ้านเล็กบ้านน้อย รู้สึกแย่มาก แล้วตน กำลังตั้งท้องอยู่ จะขอฆ่าตัวตาย น้ำต้องช่วยประคองปลอบโยนจนกว่าลูกเธอจะคลอด คอยให้ คำแนะนำให้กำลังใจตลอดว่าควรจะทำอย่างไร ปฏิบัติตัวอย่างไร ตลอดเวลาแปดเดือนกว่าๆ เธอมีน้ำเป็นที่พึ่ง น้ำต้องคอยโอบประคองและปรับทุกข์กันทุกวัน จนเดี๋ยวนี้อลูกของเธอจะหนึ่งขวบ แล้ว เธอก็ยังติดต่oprึกษาน้ำอยู่ จนสนิทสนมกันเหมือนพี่น้อง น้ำเองรู้สึกผูกพัน ห่วงใย เหมือน เป็นลูกหลานคนหนึ่ง

ตัวอย่างที่สอง เด็กผู้หญิง อายุยี่สิบเจ็ด อาศัยอยู่แถวอ่างทอง มีปัญหาเรื่องการเงิน เพื่อนแนะนำให้มาดู ก็เลยนั่งรถทัวร์เส้นอ่างทอง-กรุงเทพฯ มาดูครั้งหนึ่งแล้วกลับไป

จากนั้นไม่นาน คืนหนึ่ง ขณะนั้นตีสองกว่าๆ เด็กคนนี้ได้โทรมาหาน้ำเพื่อขอลาตาย บอกว่า เขาจะกระโดดตึกฆ่าตัวตายแล้วนะ น้ำกำลังหลับอยู่ต้องตื่นและรีบลุกขึ้นมาดู น้ำถามว่า เป็นอะไร เขาบอกว่าเครียดเพราะเป็นหนี้เยอะมาก เจ้าหน้าที่มาทวงบ่อยๆ ทนไม่ไหวแล้ว อีกทั้ง

เพื่อนฝูงญาติพี่น้องก็รุมด่าว่าเขา จนตอนนี้เขาอยู่ไม่ได้แล้ว คงต้องตายให้ได้สินนี้ น้ำห้ามว่าตายไม่ได้ และถามต่อว่ามีหนี้สินอยู่เท่าไร เขาบอกว่าสองแสนบาท น้ำจึงบอกออกไปว่า

“ ฟังก่อนนะ ถ้าเกิดสองแสนแล้วหนูอยากตายก็แย่นะ เพราะอะไรรู้มั๊ย ตัวพี่เองเป็นหนี้ตั้งล้านหนึ่ง ยังอยู่มาได้ทุกวันนี้สี่ห้าปีนี่ ถ้าเธอตาย พี่คงตายไปก่อนคงไม่มาอยู่แนะนำเธอหรอก”

จบคำพูด เขาก็ไป แล้วถามต่อว่าแล้วพี่ทำอะไร น้ำก็บอกไปว่าก็ไม่ต้องทำยังงั้ ปล่อยมันไป อะไรมันจะเกิดก็ต้องเกิด เราก็ค่อยๆ แก้ปัญหาไป คุยกับเจ้าหนี้ เคลียร์กับเขาซะ

น้ำบอกผู้ศึกษาว่า “ เราก็พยายามหาช่องทาง หาทางออกให้น้องเขาว่าเขาควรจะทำยังงั้ อย่างนี้อย่างนั้น แนะนำให้เขาคุยกับเจ้าหนี้ หากต้องมีเรื่องฟ้องศาล เราก็แนะนำว่าหากฝ่ายนั้นอยากฟ้องก็ปล่อยเขา เราไปคุยกับศาลว่าเราจะจ่ายเท่าไร”

เด็กได้ฟังจึงบอกว่า “จ้ะหนูไม่ตายแล้วแต่ขออยู่คุยกับน้ำก่อนนะคะ” ก็เลยอยู่คุยจนถึงตีห้า ไม่ได้นอน ปลอบเขาตลอด จริงๆ แล้วเด็กคนนี้เคยมาดูแลแค่ครั้งเดียว และก็ไม่ได้สนิทกัน ดูเรื่องทั่วๆ ไปมากกว่า ไม่เห็นว่าเครียดหรือกลัวใจอะไรมาก น้ำไม่รู้ว่าทำไม นึกอย่างไรจึงโทรมาหา น้ำ นับจากคืนนั้น ก็เลยดูแลมาให้มาเรื่อยๆ จนกลายเป็นสนิทสนมกัน ทุกวันนี้เธอก็เป็นอิสระ สามารถเคลียร์หนี้สินที่มีหมดแล้ว เธอยังมีชีวิตอยู่

น้ำเห็นว่าเรื่องของน้องผู้หญิงคนนี้ยังมีอีกเรื่องน่าสนใจ คือ จากเส้นทางกรุงเทพ – อ่างทอง เส้นทางจังหวัดนี้เพิ่งออกข่าวไอทีวีสองวันก่อนว่ามีคนตายไปสี่คน ก็รถของน้องคนนี้นี่แหละค่ะ ผู้ตายเป็นเพื่อนๆ ของเธอ แต่เจ้าตัวไม่ได้ไปวันนั้น ก็เพราะว่าดูดวงกับน้ำ แล้วเตือนเขาไปว่า จะเกิดอุบัติเหตุทั้งตัวเขาและแฟนด้วย แฟนเป็นคนขับแต่รถอีกคัน (ไปด้วยกันสองคัน) แล้วเชอญ์วันนั้นจ้างคนขับ แต่น้องผู้หญิงมาอยู่คันของแฟน ตอนนั้นเวลาประมาณสี่โมงเย็น รถที่จ้างคนขับยางหน้าระเบิด ค่ะ มีเจ็บและมีตาย ทุกวันนี้ยังนอนอยู่โรงพยาบาลอยู่เลย ที่จังหวัดอยุธยา หลังวันนั้นเธอรีบโทรมาหาว่ารถชนจริงๆ

น้ำจะเตือนเขาตลอดว่า รถคันนี้มีปัญหาค่ะ แต่ยังไม่ถึงอุบัติเหตุ แต่มาวันสุดท้ายก็เตือนให้ระวัง เคยเตือนแฟนเขา แต่ไม่เป็นไรมาก เพราะเขาก็พยายามระวัง เลยไปเป็นกับลูกน้องที่อยู่กันมาสิบกว่าปีเป็นคนขับ ก็เสียชีวิต คิดว่าตรงนี้ที่เขารอดมาได้ก็เพราะความเชื่อเรื่องนี้ก็ได้ เราจะโทษคุย เจอกันทุกเดือนว่าควรจะทำอย่างไร สิ่งนี้คือ เรื่องที่ประทับใจมากที่สุดเพราะช่วยชีวิตเขาสองคนได้ ตอนนี้ก็สนิทกันมีอะไรจะปรึกษาน้ำทุกเรื่อง แต่ก่อนแฟนเขาเป็นคนไม่เชื่อเรื่องดวง บอกว่างมงาย แต่ทุกวันนี้ก็คือเชื่อ ยอมเปลี่ยนชื่อ ยอมทำตามและก็อายุมากแล้ว เราเตือน

แล้วสามครั้งไม่เชื่อไม่ทำตาม พอเคยเกิดจริงขึ้นแล้วก็ยอมเชื่อ ให้น้องผู้หญิงแฟนมาดูแลอยู่เรื่อยๆ

มันเหมือนเป็น “แนวทาง” ที่เขาใช้อยึดเป็นหลัก เป็นแนวทางว่ามันจะเกิดจะต้องระวัง ถ้าเขาไม่ระวังอาจจะเป็นคนขับเองก็ได้ หรืออาจจะมีคนเสียชีวิตเยอะกว่านี้ก็ได้

ทัศนคติ ความคิดเห็น ความเชื่อ ของหมอดูวิภาค

ความเชื่อเรื่องโหราศาสตร์นั้น น่าเชื่อ เพราะว่าการดูหมอดูจะดูตามกฎเกณฑ์ ว่าดาวนี้จะเกิดเรื่องอะไรขึ้น แต่จะแนะนำลูกค้าว่าอย่าเชื่อเต็มร้อย รวมทั้งตัวเราด้วย ถ้าเราดูดวงไปและบอกเขาว่าดวงดี แต่ถ้าเขาไม่ไปกระทำความดี มันก็จะดีไม่ได้ ก็ต้องแนะนำเขาว่า อย่างละห้าสิบห้าสิบ อันนี้เป็นแนวทางเหมือนเป็นแผนที่ชีวิตให้เราเดิน ว่าปีนี้จะราบรื่นไหม หรือทางที่ไปมันขรุขระแค่ไหน ก็จะแนะนำเขาไป

ส่วนเรื่องเพศนั้น หมอดูหญิงกับชายนั้นมีทั้งต่างกันและเหมือนกัน ตรงที่บางครั้งผู้หญิงเขามีปัญหาบางอย่างที่อยากจะเล่าสู่ความเป็นหญิงด้วยกันให้รับรู้ เป็นเรื่องลับและส่วนตัวที่มีอาจบอกเพศชายได้ แต่คนอายุมากจะชอบคุยกับหมอดูชาย ดังนั้นเพศของหมอดูก็มีส่วนต่อการตัดสินใจของลูกค้าเหมือนกัน และมุมมองในอาชีพหมอดูปัจจุบัน นามองว่า ปัจจุบันสังคมยอมรับและยกย่องอาชีพนี้มากขึ้น มีเกียรติกว่าแต่ก่อน เพราะเมื่อก่อนไม่ค่อยกล้า ไม่มีใครอยากเป็นหมอดู เพราะอายุที่ต้องมาเป็นหมอดู ตัวอย่างตัวเอง เดี่ยวนี้จะไปที่ไหนจะมีแต่คนรุมล้อม บางทีไปตรงไหนมีคนเลี้ยงอาหาร มีคนดูแล (Takecare) เราอย่างดี จากคนที่ไม่รู้จักเรา ก็รู้จักเยอะขึ้น

เพื่อนๆหมอดูของนำบางคนเขาก็มีชีวิตคล้ายๆ นำมาก่อน มีเยอะมากที่มีปัญหา ไม่ว่าจะเรื่องการเงิน หนี้สิน ครอบครัว กิจการล้มละลาย แรกๆ ก็จะเข้ามาเพื่อต้องการรู้เรื่องตัวเอง บางคนเรียนเพื่อนำไปประกอบกับธุรกิจของตน คือ เขาจะมีความเชื่อว่าเคยไปดูมาว่าใช่ ก็เลยมาเรียน บางคนมีบริษัทห้างร้านก็เพื่อจะเอาไปดูว่า เวลาได้รับสมัครจะได้ดูเองไม่ต้องจ้างซินแสสุดท้ายเหลือไม่กี่คน ที่ยึดเป็นอาชีพ

นับดูแล้วนำเป็นหมอดูมาเกือบสิบปี นำมีชื่อเดิมว่า ศิริลักษณ์ ต่อมาให้อาจารย์ที่ดูดวงเปลี่ยนให้เป็น วิสาลักษณ์ นำบอกว่าไม่เข้าท่าแถมมากเกินไป เป็นหนี้เป็นสินเพราะชื่อนี้แหละ พอมาศึกษามาเป็นหมอดูก็เปลี่ยนชื่อเป็น “วิภาค” โดยเลือกเองใช้หลักเลขศาสตร์และทักษา แล้วก็จัดการเปลี่ยนทั้งลูกๆและสามี (ตอนหลังมีปัญหาเพราะทำราชการ ยุ่งยาก เลยต้องเปลี่ยนมาใช้ชื่อเดิมและพอเช็คแล้วชื่อเดิมดีกว่า) เปลี่ยนแล้วมีความรู้สึก ว่าแต่ก่อนไม่เชื่อเลย อย่างตอนที่ทำงานที่อำเภอ ราษฎรมาเปลี่ยนชื่อจะโกรธมาก เราเหนื่อย ถ้าเขาว่าทำไมคุณจะต้องเปลี่ยนมันยุ่งยาก

เราว่าเขาแต่ก็ต้องทำให้เขา พอถึงเราอย่างลูกเปลี่ยนแล้วลูกดีขึ้น มันเป็นเรื่องอะไรที่ไม่น่าเชื่อก็ต้องเชื่อ "ดีขึ้นค่ะ เปลี่ยนมานานมากแล้ว แต่สองปีนี่เปลี่ยนแล้วหยุดแล้ว ไม่ตั้งแล้ว ถือว่าดีแล้ว" น้าหนูยกกล่าว

อิทธิพลของโหราศาสตร์นั้น น้าได้นำวิชาดวงจุ้ยมาใช้ในการจัดบ้านจัดห้องให้ลูกๆ พวกเขาเชื่อฟังดี ไม่ต่อต้านอะไร เพราะเขาเชื่อตั้งแต่เปลี่ยนชื่อใหม่ ทุกอย่างก็ดีขึ้น ใหม่ๆ ก็บ่นว่าจะเปลี่ยนทำไมหนูมีชื่อเยอะแล้ว พอเปลี่ยนสุดท้ายก็ชีวิตดีขึ้น พอบอกให้เขาทำอย่างนั้นนะ ออกไปอย่าใส่เสื้อสีนั้นนะ รู้สึกว่าเขายอมรับและทำตาม

โดยส่วนตัว น้าเป็นคนชอบดูดวงไทยแบบโหราศาสตร์ไทยมาก(ให้คนอื่นดู) แต่จริงๆทุกศาสตร์แม่นหมด แต่น้าจะชอบไปดูหมอในวิธีที่น้าไม่สามารถดูเองได้ มันจะมีความละเอียด แขนยลกว่ากัน หากตัวเองมีปัญหาคิดไม่ออก บางครั้งจะให้อาจารย์ดู บางครั้งก็ให้เพื่อนๆที่เรียนคนละวิชากับตนช่วยดูให้ หรือผลัดกันเปิดไพ่ ปัจจุบันกำลังเรียนโหราศาสตร์ไทย แล้วก็เลขเจ็ดตัวสี่ฐาน กับอาจารย์ส.ดุสิต ท่านเป็นนักเขียนที่เขียนเรื่องอินทรีแดง เก่งและมีความรู้มาก สอนอยู่วัดไตรมิตร น้าเรียนทุกวันเสาร์ น้าให้เหตุผลว่า เลขเจ็ดตัวเก้าฐานกับสี่ฐานนั้น ไม่เหมือนกัน สี่ฐานจะละเอียดมาก การดูไม่เหมือนกัน ใช้สองอย่างควบคู่ไม่ได้สับสน แต่ประกอบกันได้ คือ ดูเป็นเรื่องๆ หมอดูต้องดูเป็นด้วย ไม่ใช่เอามาร่วมกัน เลขสี่ฐานเป็นอะไรที่โยงทุกเรื่อง เหมือนดวงไทยต้องผูกดวงได้

ที่ผ่านมา น้าดูดวงมาเยอะมาก น้าบอกว่า "คนที่จะเป็นหมอได้ต้องดูพันดวง ถึงจะเป็นได้ คือต้องดูเล่นๆไปก่อน ดูให้ได้ครบพันดวงแล้วถึงจะศึกษาได้ถ่องแท้ ก็คงมากกว่าแล้วละคะ ตอนนี้อยู่เยอะ มีดวงเป็นเล่มๆ จะให้ลูกค้าจำวันที่ที่มาดู พอมาดูก็เปิดดูหาได้" ส่วนหมอดูหญิงกับชายนั้น น้าคิดว่า บางเรื่องหากหมอดูผู้ชายจะพูดหรือแนะนำผู้หญิงไม่สามารถทำได้ นอกจากว่าเขาจะเป็นคนตรงๆ พูดตรงไปเลย แต่สิ่งนั้นลูกค้าก็ไม่ชอบ บางคนอาย ผู้หญิงมักจะดูกับหมอดูหญิงผู้ชายก็ดูกับหมอดูหญิงนะ มีเยอะและเดี๋ยวนี้เห็นกันทั้งนั้นเลย เพราะผู้หญิงจะพูดละเอียด เขาจะชอบมากกว่า

หมอดูชีวิตไม่มาศ

ผู้ศึกษาจำได้ว่า รู้จักหมอดูท่านนี้จาก "ชื่อ" ของท่าน ชื่อของท่านแปลกและเพราะมาก ไม่เคยได้ยิน ชื่อเดิมท่านคือ สรรวงโสภิต ก็แปลกอีก ครั้นชื่อใหม่ก็เพราะอีก แม่เล่าให้ฟังว่า รู้จักกับคุณน้าที่สมาคมโหราศาสตร์นานาชาติ ตอนนั้นไปเรียนวิชาเลขเจ็ดตัวเก้าฐานแล้วพบกัน แต่

ต่อมาก็ไม่ค่อยได้คุยกันนัก เพราะคุณน้ามีการกิจมาก มีคุยกันบ้างคือตามโอกาสต่างๆ เช่น วันไหว้ครู งานการกุศล นอกนั้นแทบจะไม่ได้ติดต่อกัน

หลังจากที่แม่ได้ติดต่อกับคุณน้าถึงการศึกษาวิจัยของผู้ศึกษา คุณน้าก็ไม่มีปัญหาใดๆ แต่ขึ้นอยู่กับว่าน้าจะว่างช่วงนั้นหรือไม่ ต้องคอยโทรเช็คและติดตามเอาเอง น้าบอกว่า “ตอนนั้นแม่ของหนูโทรศัพท์มาขอให้แล้วจลิมไปเลย ยินดีค่ะหากจะเป็นประโยชน์ต่อหลักสูตรสตรีศึกษา แหมน้าเองไม่เคยมีใครมาขอสัมภาษณ์ รู้สึกเขินเหมือนกัน” น้ามีการกิจตลอดทุกวันไหนจะสอนไหนจะดูหมอ จึงทำให้พบกันไม่บ่อยครั้ง แต่ใช้เวลานานในแต่ละครั้ง ผู้ศึกษาเลือกศึกษาท่านเป็นคนสุดท้าย คือ ตั้งแต่เดือนมิถุนายน 2548 เป็นต้นไป อย่างช่วงต้นปี พ.ศ. 2549 ก็ยังมีการสัมภาษณ์เพิ่มเติมอีก

ภูมิหลัง

หมอดูชิตขไมมาศ หรือ “น้าน้อง” เป็นคนกรุงเทพฯ โดยกำเนิด ตอนเด็กๆ เป็นคนชอบอ่านหนังสือ ชอบสังเกต พอตตอนอายุสี่สิบกว่าๆ ก็เริ่มสนใจกราฟชีวิต อยากรู้ว่ามันเป็นอย่างไร ก็ไปดูแบบภาษาเด็กๆ คือ ไปเรื่อยเปื่อย ไม่จริงจังอะไร ตอนนั้นยังไม่ถือว่าชอบดูหมอ จนกระทั่งปีพ.ศ. 2532 อายุสามสิบกว่าๆ ก็เริ่มดูหมอบ้าง ปี่ละครั้ง หรือนานๆดู เนื่องจากเพื่อนๆ ในกลุ่มชอบ จึงชวนกันไป มีหมอดูคนหนึ่งทักน้าว่า “คุณจะต้องเป็นร่างทรงนะ” น้าบอกว่าจะเป็นไปได้อย่างไร แต่ก็ไปปฏิบัติธรรม ไปเข้าวัด เพราะคิดว่าไม่สนใจอะไรที่เกี่ยวกับสิ่งที่มันพิสูจน์ไม่ได้ การบวชพรหมณ์บ่อยๆ น้าถือว่าเป็นทางออกหนึ่งที่สามารถเลี่ยงกับสิ่งที่เราอาจต้องเป็นได้

รูปภาพที่ 9

รูปของหมอดูชิตขไมมาศ

จากการศึกษาเล่าเรียนเพียงประถมหก แต่น้ำก็มีความสามารถที่จะทำมาหากิน น้ำทำอาชีพค้าขาย ทั้งเสื้อผ้า ของชำ และหลายอย่างวนเวียนเปลี่ยนไปเรื่อยๆ และได้ไปเรียนทำผม จนเปิดร้านทำผม เปิดร้านบาร์เบอร์ น้ำบอกว่า ช่วงนั้นกำลังทำมาค้าขึ้น มีเงินฝากธนาคาร ชีวิตรุ่งเรือง วันดีคืนดี เดินแถวแผงหนังสือ เห็นหน้าปกหนังสือมหัศจรรย์ มีเรื่องราวของหมอดูชื่อ อาจารย์เจษฎา คำไหล เลยซื้อกลับมาอ่าน ประวัติน่าสนใจ เคยเป็นตากล้องมาก่อน แล้วมาเจอว่าเป็นหมอดูที่อุปเท่ห์ด้วย (ประมาณปี 2533) คิดในใจเหมือนกันว่าหนังสือประเภทนี้ไม่ใช่หนังสือหมอดู มันเป็นหนังสือที่แปลกๆ เรื่องลึกลับ เรื่องมหัศจรรย์ เรื่องคนทรงเจ้า ตอนนั้นน้ำกำลังเจออะไรมาเยอะ และก็ดูหมอดูอยู่ ไม่ได้เลือกว่าหมอดูที่เราไปดูนั้น ต้องเป็นหญิงหรือชาย เพราะเราไม่ได้เสาะหาเข้าไปเลือกเดินดูแต่อย่างใด สำหรับอาจารย์เจษฎาพอรู้จักท่านพอสังเขปเกิดความสนใจ จึงไปหาที่บ้าน(ปี 2534)ดูหมอดู ผ่านไปหนึ่งปีก็ไปหาอีก จนกระทั่งปี 2537 น้ำก็ยังค้าขายอยู่เหมือนเดิม อาจารย์บอกว่า "อาจารย์จะไปสอนที่วัดสามพระยานะ คุณน้องไปเรียนดวงเถอะ ดวงแบบนี้ไม่เป็นหมอดู ก็ต้องเป็นร่างทรง ต้องช่วยชาวบ้านเค้า" ฟังแล้วน้ำยังไม่คิดอีกนะ จนชีวิตตัวเองเปลี่ยนแปลงบ่อย ก็ไปหาอาจารย์อีก แต่ตอนนั้นการทำมาค้าขายเริ่มฝืดเคือง รายได้ลดลงเล็กน้อย คราวนี้ท่านทายว่า "ชีวิตจะมีการเปลี่ยนแปลง อาจมีการผ่าตัด และดวงเองจะเรียนหมอดูได้นะ อาจารย์เปิดสอนอยู่" น้ำคิดในใจสงสัยมากๆ เกี่ยวกับหมอดูเนี่ยะ "ชีวิตเรามีกิน ใครจะไปเป็นหมอดู หมอดูไม่มีใครให้เกียรติ เกียรติไม่มีสำหรับหมอดู ยากมาก"

ปี 2540 กำลังค้าขายเสื้อผ้าอยู่ ทำตรงนี้ก็เกิดการเปลี่ยนแปลง ตรงนั้นก็เปลี่ยนแปลง อยู่บ่อยๆ ปัญหาเริ่มมากขึ้น การเงินขาดมือ พยายามหาโน้นหานี้ขาย เริ่มคิดถึงคำพูดอาจารย์เจษฎา อาจารย์บอกว่าดวงอย่างนี้ต้องเป็นหมอดู ถ้าไม่ได้เป็นหมอดูก็ต้องเป็นร่างทรง คือ เหตุผลที่อาจารย์พูดอย่างนี้ก็หมายถึงว่า อย่างไรก็แล้วแต่ เราต้องไปช่วยคนอื่น ช่วยคนอื่นที่มีทุกข์ มันเป็นอย่างนั้น

" ตอนที่อ.เจษฎาทักนะ เราอยู่รู้แล้วว่าเราเจอแล้ว แต่ไม่ได้พูดให้ฟัง แต่อาจารย์แกลงจะบอก แต่เราเป็นคนดื้อ ดื้อมากเสียด้วย ไม่ใช่ดื้อธรรมดา ไม่มีใครอยากทำตรงนี้ ไม่มีใครอยากเป็นอย่างนี้ เพราะเราค้าขาย เราสบายกว่า แต่พอชักสามปี ย่างปีที่สี่ การค้าทุกอย่างจะมีปัญหา ไม่ว่าจะเป็นร้านเสริมสวย ร้านตัดผม ทำอะไรก็แล้วแต่ ขายเสื้อผ้า แย่หมด "

น้ำตรึงตรองในคำพูดของอาจารย์ จึงเริ่มต้นที่หาซื้อหนังสือดูหมอดูมาอ่านศึกษาอยู่หลายเล่ม หลายวิชา ทำนายดวง โชคลาภ ลักษณะ เลขศาสตร์ พออ่านแล้วยังไม่รู้ไม่เป็น ดูไปตามเรื่องตามราว พอเจอเพื่อนฝูงก็จะนั่งคุยกันเรื่องดวง น้ำจะนำความรู้ที่นั่นมาดูดวงให้เพื่อน เขา

เลยแนะนำให้ไปเรียนหมอดูเพราะทำนายคนอื่นแล้วแม่น ตอนนั้นใช้วันเดือนปีเกิด ใช้เลขในการทาย แต่ตนก็ยังไม่คิดเป็นหมอดูเพราะไม่เคยตั้งใจจะเป็น

ปี 2542 กลับไปขอเรียนกับอาจารย์เจษฎา วิชาเจ็ดตัวเก้าฐาน เรียนอยู่หนึ่งคอร์ส ใช้เวลาไปหกเดือนก็ยังไม่จบ จึงขอตำรากลับไปอ่านเอง พร้อมกับการพิสูจน์ตัวเอง คือ อ่านไปทำนายตัวเองไปด้วยว่ามันตรงไหม แล้วก็ให้ญาติ เพื่อน คนสนิท เอาวัน เดือน ปีเกิดมา พิสูจน์ว่าตรงไหม แล้วมันตรงยังงี้ ดูไปเรื่อย ๆ เพราะน่าสงสัยว่า ทำไมคนอื่นดูดวงตนแล้วมีทั้งถูกและไม่ถูก ทำไมไม่ถูกทั้งหมด เลยอยากเรียนรู้ อ่านอยู่สองปี พบว่าสุดท้ายมันตรง มันมีความจริง สิ่งที่ถูกแล้วพิสูจน์ได้ เพราะเกิดจากประสบการณ์ของชีวิตตัวเอง เลยอยากเรียนรู้ น้ำบอกว่า "เราจะต้องนั่งวิเคราะห์ นั่งตีตัวเลขที่วิ่งตามกันว่ามันจะเป็นอย่างไร ดูทั้งตัวเองและคนอื่น ๆ เสร็จ คิดเลยว่า จะกลับมาเรียนใหม่ แล้วเอาจริงเอาจัง เรียกว่า ตั้งหน้าตั้งตาทำให้ดีที่สุดเท่าที่ตนจะทำได้"

กระบวนการเข้าสู่อาชีพหมอดู

ปี 2544 – 2545 เป็นช่วงที่น้ำกลับมาเรียนและศึกษาเพิ่มเติมเป็นการใหญ่ น้ำเริ่มเรียน "ไพยปชี" ที่วัดราชนัดดา เรียน "ลายมือ" ที่ตึกข้าง และกลับมาเรียน "เลข 7 ตัว 9 ฐาน" โดยวิชาเลขเจ็ดตัวถึง 3 คอร์ส (เรียนกับอาจารย์คนเดิม) ตั้งแต่พื้นฐานถึงระดับสูงจนสามารถเป็นอาจารย์สอนได้ น้ำบอกว่า หากเราจะตั้งหน้าตั้งตาเรียนแล้ว ต้องเรียนให้มันรู้หลายอย่าง น้ำพบว่ามันตรงก็เลยอยากรู้ให้มันจริง ส่วนวิชาเลขเจ็ดตัวนั้นยังแคบเกินไป ประสบการณ์ของตนเองก็ยังน้อย การที่จะรู้เยอะได้ต้องอาศัยประสบการณ์มาก จะได้เปรียบ จึงตัดสินใจเรียนหลายวิชาพร้อมกับดูหมอให้คนอื่นไปด้วย (ไม่เป็นทางการ) และเลิกทำค้าขาย ด้วยความตั้งใจของน้ำ อาจารย์เห็นว่ามีประสบการณ์มากขึ้น เลยให้ออกงานหลายที่ แต่ไม่มีรายได้เพราะเป็นงานกุศล ดูอยู่สามปี จนถึงปี พ.ศ. 2546

การเป็นหมอดูเห็นได้อย่างชัดเจนที่ร้านนวดแผนไทย ย่านรามคำแหง เพราะก่อนหน้านี้ น้ำไปเรียนนวดตัวจากกระทรวงสาธารณสุข เป็นการเรียนเพื่อแก้อาการปวดตามร่างกาย ตอนนั้นคิดอยากมีวิชาความรู้ติดตัวไว้ และเรียนจนจบก็เลยมาช่วยที่ร้านนี้ ภายในร้านนอกจากมีบริการนวดเพื่อรักษาอาการแล้ว ยังมีมุมโหราศาสตร์ด้วย อย่างอาจารย์ดวงพร น้ำก็เคยดูหมอกับท่าน น้ำอยู่ช่วยงานนวดมาเกือบสองปี จนกระทั่งดูหมอกับท่าน น้ำเลยดูให้ลูกค้าที่มาขอด้วยน้ำนวดไป ดูหมอกับน้ำ น้ำไม่คิดเงินหรอก นอกเสียจากใครจะให้ก็รับไว้ เพราะไม่ได้ตั้งใจทำเป็นกิจการ และทางร้านเองก็มีหมอดูอยู่แล้ว ถือว่าแถมให้ลูกค้า ด้วยความอยากรู้อยากเห็นหรือเปล่าจะคอยถาม คอยคุยว่าลูกค้าเกิดวันเดือนปีอะไร ยิ่งลูกค้าเป็นผู้หญิง จะคุยง่าย เข้าใจกัน แม่นบ้างไม่แม่นบ้าง

คือวิธีการดูของน้ำใช้เลขเจ็ดตัวพื้นฐาน แต่ไม่ได้เขียนดวง ไม่จด ใช้คิดคำนวณเลขเอา(ในอากาศ) อาศัยการเดาตามเรื่องตามราว พอนานเข้าๆ ไม่สามารถทำคู่กันได้ รู้สึกเหนื่อยมาก จึงเลิกดู

ความรู้สึกแรกที่ได้ดูหมอลให้คนอื่นๆ น้ำบอกว่าเพราะอยากรู้มากกว่า แล้วคนที่มาให้ดู เขาก็พอใจ เขาถามว่าทำไมน้ำถึงดูเขาถูก " อย่างเราดูปั๊บ เราบอกว่าแฟนเค้าเป็นอย่างนี้ เดือนนี้ เค้าไปที่นั่นมาใช่ไหม แล้วเค้าเป็นเบาหวาน ท้องจะโตมากเลย แฟนเป็นคนหยิ่ง มีลูกอยู่เมืองนอก มีลูกห้าคนใช่ไหม" พอเขาตอบว่าถูกหมด เราก็อึ้งว่ามันถูก เราจะจับยามไปเรื่อยๆ แต่ไม่ใช่ทุกคน หรือหาก็จะถูก บางคนก็ใช่ บางคนก็ไม่ใช่ ก็ตอนนั้นเรายังใหม่อยู่ ปีแรก ถ้าพูดจริงๆ แล้วน้ำดูหมอลจริงๆ มาตั้งแต่ปีพ.ศ. 2542 แต่ยังไม่ถือว่าออกงาน เป็นช่วงที่พิสูจน์ตัวตัวเอง ไม่ได้รับดูให้ใคร

น้ำบอกว่า "การพิสูจน์จริงๆ คือ พิสูจน์จากชีวิตตัวเอง ว่ามันเกิดอะไรขึ้นบ้าง มีอะไร บ้าง แล้วมันจะบอกว่าอายุนี้ตกเดือนไหน ตอนนั้น รถชน น้องตาย มันตรงไปหมดเลย มันใช่ชะ แต่ว่ามันต้องมีการชกแซก คือตามดาวมันไป มันจะไม่อยู่กับที่ กลายเป็นว่า ต้องค้นหา"

หลังจากที่น้ำเรียนมาแล้วหลายวิชา ปีพ.ศ. 2546 ก็ตัดสินใจเรียน "วิชาโหราศาสตร์ไทย" อีกหนึ่งวิชา โดยเรียนที่สมาคมโหราศาสตร์นานาชาติ และเรียนกับเพื่อนด้วย เรียนมาเรื่อยๆ จนรู้เรื่องและสอบผ่านได้รับประกาศนียบัตรในปีพ.ศ. 2548 เหตุผลที่เรียน เพราะว่าโหราศาสตร์ไทย มีความละเอียด สามารถดูองศาของดาวได้ ดูอะไรที่ละเอียดได้ ขณะที่เลขเจ็ดตัวพื้นฐานบางครั้ง ดูแล้วมันไม่ตรง อย่างชีวิตของน้ำ ถามว่าทำไมตรงนี้ถึงไม่ตรง ก็ไม่เห็นขึ้นมามาอย่างที่ว่าเลย จึงทำให้น้ำต้องไปหาวิชาอื่นอีก หาอะไรก็ได้ที่จะเป็นจุดบอกเราได้ เรียนเพื่อหาคำตอบว่าทำไมมันถึงเป็นแบบนี้แล้วมันก็ต้องหาความรู้เพิ่ม โหราศาสตร์ไทยผู้เรียนต้องค่อนข้างมีความรู้ ยิ่งหากผู้เริ่มเรียนไม่มีพื้นความรู้มาเริ่มใหม่ๆ จะช้าใช้เวลานาน แต่ถ้าคนมีพรสวรรค์ก็จะไวกว่า และคงจะเป็นชะตาที่เขาลิขิตมา ทำให้ตัวน้ำต้องดู

" เป็นวิชาที่ยากนะ แต่พอติเรอมีพื้นฐาน เรารู้อย่างอื่นมาแล้วไง แล้วอีกอย่าง เราก็สอนด้วย อย่างสอนเจ็ดตัว มันก็ต้องใช้ ต้องหาข้อมูลมาเรื่อยๆ ดูมาเรื่อยๆ " น้ำกล่าว

ในที่สุดการเป็นหมอดูอาชีพได้เกิดขึ้นอย่างเป็นทางการ เมื่อน้องคนหนึ่ง เขาเริ่มไปเรียนโหราศาสตร์ แล้วไปเจอกันที่งานทำบุญ เขาบอกว่ามีร้านส่วนตัว จะให้น้ำไปนั่ง ร้านนั้นขายรูปของเทพ ชื่อร้านเทพสถิตย์ อยู่แถวรามอินทรา จริงๆ แล้วที่ร้านมีหมอดูแล้วหลายคนทั้งหญิงและชาย แต่น้ำไม่ต้องเข้าทุกวันก็ได้ เลือกวันที่สะดวกเขาเอง สำหรับข้างนอกทั่วไปก็จะมีลูกค้านัดให้ไปพบหรือมาหาที่บ้านก็มี ค่าบริการทางร้านที่รามอินทราจะกำหนดไว้ว่า หากดูวิธีเจ็ดตัวพื้นฐานราคาสามร้อยบาท หากดูแบบโหราศาสตร์ไทยราคาห้าร้อยบาท น้ำนั่งอยู่ที่นั่นปีเศษๆ จากนั้นก็ไปนั่งที่วัดแก้วฟ้าอยู่สองปี และเป็นที่นี่เองทำให้น้ำได้เป็นอาจารย์สอนในปีต่อมา

ตอนนั้นทางสมาคมโหราศาสตร์ได้มีโครงการเปิดสอนวิชาโหราศาสตร์ไทย วิชาเลขเจ็ดตัวพื้นฐาน วิชาไฟปิปี และวิชาทักษามหายุค ในเดือนเมษายน ปี 2547 ที่วัดแก้วฟ้า อาจารย์ภิญโญ นายกสมาคมโหราศาสตร์ ถามว่าใครที่อยากจะไปช่วยวัดบ้าง ใครสามารถเดินทางไปได้บ้าง เพราะวัดนี้อยู่ไกลและหากไม่มีรถจะลำบาก แต่กำลังขาดครูสอน ฟังแล้วก็ไม่มีใครที่จะไปได้นึกคิดว่าตนก็มีรถ จึงขออาสาไปช่วยสอนในวิชาเลขเจ็ดตัวพื้นฐาน

วันแรกของการสอน นำนักเรียนทั้งหมดสิบเอ็ดคน ส่วนมากจะเป็นผู้หญิง เขามาเรียนเพราะอยากเรียน อยากรู้ เพื่อจะเอาไว้ดูดวงตัวเอง พอช่วงบ่ายมีนักเรียนเป็นสิบเจ็ดคน หนึ่งคอร์สจะใช้เวลาสี่เดือน น้าเลยสอนมาตลอด จนถึงปลายปีพ.ศ. 2548 ประสพการณ์สองปีที่อยู่กับนักเรียนมาหลายรุ่น น้าพบว่าผู้ที่มาเรียนที่นี้ส่วนใหญ่ต้องการเรียนเพื่อยึดเป็นอาชีพ อย่างผู้ชายคนหนึ่งชื่อ “ทวนทอง” เขาเข้ามาเรียนเพียงคอร์สเดียว ทุกวันนี้เขาหากินโดยเป็นหมอดูแล้วเขาเก่งและใช้ได้ทีเดียว แต่เดิมเขาเป็นช่างก่อสร้างและไม่เชื่อว่าวิชาหมอดูจะแม่น แต่พอดูแล้วแม่น เขายึดเป็นอาชีพเลย

ส่วนมูลเหตุอันสำคัญประการหลักที่ทำให้มาเรียน น้าถามพวกเขา “ส่วนใหญ่ก็เพราะมีปัญหาและเกือบทุกคนล้วนมีปัญหาทั้งนั้น แต่ละปัญหาอาจแตกต่างกันไป เหมือนตัวน้ำเอง ที่ตอนแรกก็คิดเรียนเพื่อเอามาดูตัวเอง ดูเพื่อนฝูง ไม่ได้คิดจะมาเป็นหมอดู จากเดิมที่แรกไม่เคยคิดว่าจะเป็นหมอดูแต่เหมือนเหตุพาไป พอไปเรียนปั๊บ เอามาดู ดูแล้วถูก ถูกกลับมาเรียนใหม่ แต่พอมาเรียนแล้วมันเข้าไปอยู่หัวนั้นแล้ว หากเราไม่หาข้อมูล เราก็จะไม่มีประสบการณ์ ประสบการณ์นั้นมาจากผู้มาดู ถูกหรือไม่ถูกอยู่ที่เขา เขาเป็นคนตอบ ไม่ใช่เราจะรู้เองว่าแม่นหรือไม่แม่น เพราะเราไม่สามารถรู้คนอื่นได้ เพราะฉะนั้นมันเป็นข้อมูลที่เรากำลังเรียน กลายเป็นลูกศิษย์มาเพิ่มขึ้นๆ แล้วก็กลายมาเป็นอาชีพโดยอัตโนมัติ”

ปีพ.ศ. 2547 ขณะน้าสอนอยู่ ได้มีบริษัทหนึ่งติดต่อให้น้าไปเป็นหมอดูในระบบ Audio หรือ 1900 เขาได้ชื่อของน้ามาจากเว็บไซต์ของสมาคมฯ โดยต้องทำสัญญาเป็นรายบุคคล คือ ถือเป็นโครงการหนึ่งของบริษัท ซึ่งเขาจะเลือกหมอดูจำนวน 20 คน หลักการคือ เราจะต้องทำงานแบบ Audio นี้กับเขาเท่านั้น ทำกับบริษัทอื่น(แบบเดียวกัน)ไม่ได้ และต้องทำงานอยู่บ้านเราเอง มีโทรศัพท์หนึ่งเครื่องและอยู่ในระบบ มีเวลาเข้า-ออกงานตามกำหนด ผลัดกันเป็นเวรๆไป น้าตัดสินใจทำ แต่ไม่ได้เข้าเวรทุกวัน ยังไปสอนได้

สำหรับลูกค้าที่จะดูหมอดูกับระบบ อันดับแรกต้องโทรศัพท์เข้ามาโดยกดเลข 1900 ตามด้วยรหัสอีกหกตัวที่ทางบริษัทกำหนดไว้ สายมีโอกาสนจะไม่ว่าง แต่หมอดูจะมีมาก หนึ่งวันมีหมอดูเข้าเวรห้าคนหรืออาจมากกว่าได้ (เราใช้หลักเบญจพยากรณ์ หมายถึง ห้าศาสตร์) น้าบอกว่า

“ครั้งแรกสนุกดี ตอนแรกๆ ก็ตื่นเต้นกับระบบนะ พอทำไป 2-3 วันก็ชิน ทุกวันนี้คนเยอะมาก ประมาณ 30 คนต่อวัน จะไปไหนก็ไม่ได้ เหนื่อยมาก บางวันตักข้าวตอนแปดโมง มาได้ทานจริงๆ สามโมงเย็นนะ” ลูกค้าสามารถคุยนานแค่ไหนก็ได้ แต่เขาจะเสียเป็นนาที่ นาที่ละ 15 บาท หมอดูจะได้นาที่ละ 3 บาท ไม่มีใครได้เปรียบเสียเปรียบ น้ำดูโดยใช้วิชาเลขเจ็ดตัวเก้าฐาน หากวันไหนป่วย สามารถให้หมอดูท่านอื่นแทนกันได้ แต่ต้องดูในศาสตร์เดียวกัน

ปีพ.ศ. 2548 น้ำตัดสินใจเลิกสอน เพราะมีอีกบริษัททราบว่าน้ำทำงานในระบบ 1900 อยู่ จึงชวนมาร่วมงานให้น้ำมาเป็นผู้จัดการทีม ซึ่งใช้ระบบ 1900 เหมือนกัน ในการนี้ น้ำจะต้องเป็นหัวหน้าทีมเอง จัดหาหมอดูและควบคุมทีมเองทั้งหมด น้ำจึงลาออกจากบริษัทเดิม น้ำติดต่อผู้ร่วมงานจนตอนนี้มีหมอดูแล้วสี่สิบคน มาจากสมาคมโหราศาสตร์ทั้งหมด มีศาสตร์ครบทุกศาสตร์ ได้แก่ “ยูเรเนียน” “เลขเจ็ดตัวเก้าฐาน” “ไฟยิปซี” “พม่า” และ “โหราศาสตร์ไทย” มีวิชาเดียวที่ดูทางโทรศัพท์ไม่ได้ คือ “ลายมือ” สำหรับน้ำจะดูวิธีโหราศาสตร์ไทย

การทำงานในบริษัทที่สองนี้ หมอดูแต่ละท่านจะมี Password ให้เข้าสู่ระบบ มีกำหนดเวลาทำงานตั้งแต่เก้าโมงเช้าถึงเที่ยงคืนหรือแล้วแต่จะสะดวก ใช้โทรศัพท์บ้านโทรเข้าระบบ แล้วมันจะเชื่อมต่อให้ น้ำบอกว่า ไปไหนไม่ได้ อยู่แต่บ้าน ทำงานที่บ้าน พอเสียงโทรศัพท์มากก็ต้องรับและพูดคุย แต่每天有ลูกค้าโทรมามาก หมอดูจะต้องทักทายและรายงานชื่อตัวเองและศาสตร์ที่ใช้ดู เรากับเขาจะไม่รู้จักหน้าตากัน เราจะรู้แต่วันเดือนปีเกิด น้ำจะไม่ถามชื่อใคร นอกจากคนไหนอยากให้อ่านชื่อ ก็จะดูให้

แบบแผน — วิธีการทำนาย น้ำน้องจะไหว้พระและบูชาครูอาจารย์ที่เคยเรียนมา และขณะดูหมอกก็จะนึกถึงครูอาจารย์ และทำบุญ ทำสังฆทานอยู่บ่อยๆ แม้ว่าน้ำจะเรียนวิชาเลขเจ็ดตัวไฟยิปซี ลายมือ แล้วสุดท้ายมาจบที่วิธีโหราศาสตร์ไทยก็ตาม เหล่านี้ น้ำต้องใช้ความถนัดและอาศัยประสบการณ์ที่ผ่านมา ทุกวันนี้ น้ำเลือกวิธีเลขเจ็ดตัวเก้าฐานและโหราศาสตร์ไทยควบคู่ไปในการดู คือ ต้องตั้งเลขทั้งสองวิธี แต่ทำนายแยกกัน ผสมกับหลักธรรมะ ทุกวันนี้ต้องใช้ธรรมะ เพราะ หลักการ วิธีแก้ที่ให้แก่ลูกค้า คือธรรมะเท่านั้น (ดูแล้วน้ำน้องจะทันสมัยกว่าหมอดูท่านอื่นๆ เพราะจะใช้ Notebook ในการคำนวณพยากรณ์และทำนายผ่านจอคอมพิวเตอร์)

ลูกค้าของน้ำส่วนใหญ่เป็นผู้หญิง มักจะดูเรื่อง ความรัก การงาน แต่ที่มากที่สุดจะเป็นความรักและมีครบทุกวัย หากเป็นพ่อแม่ก็จะดูเรื่องการทำงาน เรื่องลูก และครอบครัว การดูหมอดูเป็นแนวทางแห่งการดำเนินชีวิต เรื่องความรักอายุสี่สิบมาดาก็มี ถามว่าจะมีแฟนใหม่หรือไม่ จะทะเลาะกันไหม แฟนของตนจะไปมีผู้หญิงอื่นหรือเปล่า ถ้าเป็นผู้ชายจะถามเรื่องการทำงาน ความรัก ถ้าในหนึ่งร้อยเปอร์เซ็นต์ จะมีผู้ชายเสียสามสิบเปอร์เซ็นต์ บางครั้งการเช็ดดวง หากพบว่าลูกค้า

กำลังดวงไม่ดี ก็จะบอกเขา บอกไปตามตรง เช่น ตอนนี้อาจจะโชคไม่ค่อยดีนะ อาจจะมีเรื่องเกิดขึ้น ต้องระวังและมีสตินะ แล้วก็แนะนำถ้ามีโอกาสก็ไปทำบุญ ทำสังฆทานหรือบวชพรหมณ์ 3 วัน 5 วัน 7 วัน แล้วสิ่งที่น่าจะบอกไปต้องมั่นใจว่าถูก หากสุดท้ายถูกจริงๆ ก็ไม่เคยคิดว่าตนเก่ง แต่เพราะ จุดตั้งรับกับดาวที่มามันให้เหตุให้ผลกัน อีกอย่างลูกค้าคนนั้นอาจจะเป็นคนมีบุญ น้าบอก ผู้ศึกษาว่า “คนเราต้องมีบุญ เราพูดเขาถึงเชื่อ อีกอย่างเราต้องใจเย็น ทำไมต้องบอกให้เขาไปวัด คนเราเข้าวัดทำบุญได้ มีจิตโน้มเอียงไปทางนั้นได้ แต่ว่าการที่เขาจะเย็นลงต้องไปฟังพระให้โอวาท ไปฟังธรรมะ ไปนั่งสมาธิ ถามว่าสมาธิช่วยอย่างไร ก็ช่วยให้เขาเย็นลง มีสติมากขึ้น การที่คนเรานั่งสมาธิ ได้แผ่เมตตา ได้มีความรู้สึกรู้ว่า ให้และอภัยคนอื่น ตรงนั้นจะเป็นสิ่งที่ช่วยให้บรรเทาเบาบางได้ เพราะฉะนั้นต้องใช้หลักของธรรมะและธรรมชาติ”

ลูกค้าเก่าๆ ที่ดูดวงกับน้าไปแล้ว มักจะโทรศัพท์มาแจ้งผลว่าเป็นอย่างไร ตรงหรือไม่ และอาจจะบอกต่อให้ญาติพี่น้อง เพื่อนฝูงมาดู แต่บางคน เราหักเขาแล้วไม่แม่นก็จะไม่กลับมาหาเรา น้าบอกว่า “หมอดูเป็นอาชีพที่ไม่รวย แต่ไม่อด พอถึงเวลาก็จะมีคนเวียนมา เคยดูแล้วถูก ก็จะมาหาหา เหนื่อยนะ บางครั้งยิ่งเราไม่สบายหรือสุขภาพไม่ค่อยดี คนจะยิ่งเยอะ”

สำหรับข้อจำกัดการดูหมอดู น้าไม่มีกำหนด น้าจะให้เวลาแก่ลูกค้าเต็มที่ ต้องการจะถามอะไรแต่ก็ไม่ควรนานนัก นอกเสียจากน้าจะไม่ว่างเพราะจะคิดเสมอว่าถ้าว่าง คนที่โทรมาหาจะต้องทุกข์ คงไม่มีใครที่มีความสุขแล้วมาหาหมอดู อย่างตอนออกงานการกุศลจะใช้เวลาประมาณครึ่งชั่วโมงหรือน้อยกว่าต่อคน คนจะเยอะมากช่วงนั้น การนัดพบไม่มีสถานที่กำหนด แล้วแต่ละตกลงกัน หรือพบในระบบ 1900 ก็ได้ ค่าดูหมอดูจะมีตั้งแต่ราคาเก้าสิบบาทบาท ร้อยเก้าสิบบาทบาทสำหรับงานกุศล สองร้อยถึงสามร้อยสำหรับเลขเจ็ดตัวเก้าฐาน ห้าร้อยบาทสำหรับโหราศาสตร์ไทย หรือตามแต่ลูกค้าให้ หนึ่งพันยังไม่เคยมี แล้วก็มีการระบบของ 1900 ที่ลูกค้าหรือผู้โทรศัพท์เข้ามาจะต้องเสียเงินอยู่แล้ว

การใช้บริการของระบบ Audio เราจะต้องโทรเข้าไปที่เบอร์ 1900 222 333 แล้วปลายทางจะเป็นคอมพิวเตอร์รับสาย ทำตามขั้นตอน อย่างเช่น กด 1 จะเป็นห้องโหราศาสตร์ไทย กด 2 จะเป็นห้องเลข 7 ตัว กด 3 จะเป็นยูเนียน กด 4 จะเป็นพม่า กด 5 ก็ยิปซี เมื่อกดเลขเข้าไปแล้วเขาจะบอกว่ามีใครอยู่บ้าง ห้องไหนชื่ออะไร อาจารย์ทุกท่านจะรายงานตัว ปัจจุบันระบบนี้มีอยู่มากอย่างของอาจารย์ลักษณะ เรขานิเทศนั้นผู้ร่วมทีมจะต้องไปนั่งประจำที่ทำงานของท่าน จะมีห้องกันเป็นช่องเล็กๆ เรียงกันไป แต่ของบริษัทที่น้าอยู่จะเป็นเครือข่ายกับ หมายเลข 1188 สามารถทำงานอยู่บ้าน โดยเขาจะมีการส่งข้อความเข้ามาถือแต่ละระบบ เช่น “เชิดดวงปัจจุ แบบสดสด

แล้วรุ่นทอง 5 บ. โทร.1900 222 333 (15บ./นาที)สอบถามโทร.1188 " (คัดลอกจาก โทรศัพท์มือถือระบบ AIS)

นอกจากนี้เราจะพบเห็นได้ตามแผ่นพับโหลดเพลง โหลดภาพเข้ามือถือ หรือตามเว็บไซต์ต่างๆ มากมาย

ปัจจุบันน่าจะมีชื่อจริงว่า สรวงโสภิต คือชื่อเดิมตอนแรก จากนั้นเปลี่ยนเป็นชื่อ ชิดชไมมาศ แล้วสุดท้ายกลับมาใช้ สรวงโสภิต อีกครั้ง สำหรับชื่อในการดูหมอน่าจะใช้ชื่อ ชิดชไมมาศ ซึ่งตรวจเช็คแล้วเหมาะสมมากกว่า รวมถึงใช้ในระบบ Audio ด้วย

ตัวอย่างหนึ่งของลูกค้าที่มีปัญหาและมาตรวจดวงชะตา ปัญหาส่วนใหญ่ที่นำพบจะเป็นเรื่องผู้หญิง มีทุกปัญหาเลย นำบอกว่า "เพราะผู้ชายคือผู้ที่เปลี่ยนแปลงง่าย ผู้ชายจะให้ความสำคัญกับผู้หญิงไม่มากนัก ถ้าพูดแล้วเหมือนทักทายผู้ชาย แต่ผู้ชายจะเอาเปรียบผู้หญิงเสียมาก ผู้ชายจะมองเสมอว่าผู้หญิงเป็นผู้ที่อ่อนแอ ผู้หญิงเป็นผู้ที่ต้องอดทน ผู้หญิงเป็นผู้ที่ไม่ควรออกหน้าออกตา ทำอะไรก็แล้วแต่ ต้องเดินตามหลังผู้ชาย แทบจะทุกเรื่อง แต่ความจริงแล้ว ผู้หญิงสามารถทำอะไรได้ละเอียดอ่อน อดทนและลุ่มลึกกว่าผู้ชายอีก"

ประสบการณ์ที่พบมากที่สุด คือ "การฆ่าตัวตาย" มีเพื่อนนำคนหนึ่งอยู่แถวรังสิต ผู้หญิง ชื่อแมว เขาบอกนำว่าสามี(คุณวิรัช)ของตนเป็นคนดีมาก แต่พอเราเช็คดวงแล้วก็เตือนให้ระวังเรื่องสามี เขาบอกว่า เคยไปดูหมอนมา ก็ทักว่า บ้านจะแตกสาแหรกจะขาด เราจึงพูดไปว่าอย่าคิดมาก อะไรจะเกิดก็ให้เฉยๆเสีย อย่าไปอยากรู้ อยากเห็น ในวิธีการดูหมอน นำขอแนะนำผ่านผู้ศึกษาว่า "อย่าพูดว่า สามีของคุณจะเป็นอย่างนี้นะ จะบ้านแตกสาแหรกขาด ไม่ควรเลย" แต่จะแนะนำให้ทำนองว่า หากมีเรื่องอะไรเกิดขึ้นอย่าไปสนใจ อย่าวิตกกังวล เราก็อยู่กับลูก แต่วันดีคืนดี คุณแมวก็นำไปคุยกับคนเข้าทรง แล้วทักอีกว่า บ้านจะแตกสาแหรกจะขาด ชีวิตครอบครัวจะวิบัติพูดหนักกลัวมาก แล้วโทรมาปรึกษาเรา เราบอกว่าไม่หรอก ต่อมากลายเป็นความจริง ก็โทรมาอีกคราวนี้ให้เราไปเป็นเพื่อนเพื่อดูสามีของเขา พบว่า มีเมียน้อยจริงๆ (นำก็รู้นะ แต่ไม่อยากบอกออกไป) จนขนาดจ้างนักสืบตั้งห้าหมื่นบาทตามไปดูสามี จากนั้นโทรหาแม่ของเมียน้อย ซึ่งเราเคยบอกไปแล้วว่า จริงๆแล้วผู้ชายเมื่อไรก็ตามที่เราเปิดแพคลูกปาย ผู้ชายจะได้ที่ชี้แพะไล่ทันที อย่าทำ แต่คุณแมวไม่เชื่อ กลับไปคุยกับแม่ของเมียน้อย ไปถามเขาว่าทำไมมายุ่งกับสามีตน แม่เด็กก็เลยสวนกลับว่า แล้วสามีตนทำไมไม่เก็บ ไม่เลี้ยงไว้ให้ดี ทำไมปล่อยให้มาซื้อบ้านให้ลูกของฉัน เลยกลายเป็นเรื่องทุกข์ นำก็เตือนแล้วว่าอย่าอยากรู้ พอรู้แล้วจะทุกข์ เพราะคนเราเรื่องมันจะเกิดอย่างไรมันก็ต้องเกิด

พอกลับมาดูดวงสามมี สามมีก็ไม่ยอมรับว่าซื้อบ้านให้เมียน้อย แต่ตามดวงมีเกณฑ์ พอดูกลับไปแล้ว สามมีก็โทรศัพท์มาหาน้ำ คือ ตอนที่ดูเขากลับไม่ถาม แต่ขอนามบัตรน้ำ แล้วมาแอบถามทีหลัง ขณะที่คุณแม่วะเครียดยมาก โทรมาหาน้ำ ตอนนั้นไม่ว่างก็เลยไม่รับ จนนานเข้าเลยต้องรับ คุณแม่วะก็ถามว่า “คุณวิรัชโทรมาเรื่องอะไร” น้ำก็ตอบไปว่า “เขาโทรมาจริงแต่ไม่มีเรื่องอะไรหรอก” คุณแม่วะก็บอกน้ำว่า “คุณไม่ต้องโกหก” แล้วก็ร้องไห้ใหญ่เลย น้ำตอบไปว่า “ใจเย็นๆนะ อย่าเพิ่งทำอะไร (ได้ยินเสียงไม่ค่อยดี)” ตอนที่น้ำรับโทรศัพท์ก็ดูยามแล้วว่าไม่ค่อยดี คุยกั้นไปได้ครึ่งชั่วโมง คุณแม่วะก็บอกว่า “ขอบคุณที่คุณรับสาย เพราะไม่อย่างนั้นคงไม่ได้ยินเสียงแม่วะแล้ว เพราะกำลังจะกินยาตาย” น้ำรีบบอก “ไม่ได้ค่ะ” สุดท้ายน้ำจึงเล่าให้เขาฟังตั้งแต่แรกว่าทำไมน้ำถึงไม่อยากบอกความจริง เพราะไม่อยากให้มีปัญหา เขาจึงบอกมาว่า กำลังเตรียมยาเพื่อกินแล้ว เขาเหมือนคิดไม่ออก บอกไม่ถูก มันน้อยใจ สารพัด คิดไปต่างๆนาๆ น้ำบอกไปว่า “คุณแม่วะ คิดอย่างนั้น ไม่เป็นไรหรอก คุณวิรัชเขาไม่มีอะไรหรอก” แล้วจนป่านนี้เราก็กังไม่บอกเรื่องบ้านเลย ตอนหลังคุณแม่วะก็โทรมาว่าจะไปได้ ณ เวลานั้นเขาคงเลิกคิดแล้วละ จากนั้นเราก็กังกันไป

น้ำคิดว่า คุณแม่วะคงจะโกรธเรา และรู้สึกเหมือนเราทรยศเขาว่า ทำไมไม่บอกเรื่องจริง แต่ความจริงตามจรรยาบรรณของหมอดู เราจะไม่ให้บอกว่า ผัวเมียจะเลิกกัน หรือมีปัญหากัน คือหมอดูต้องช่วยพยายามประคับประคองให้ได้ที่สุดต่างหาก แต่ดวงมันจะเกิด มันสุดสุดแล้ว ก็ต้องทำอย่างนี้

อีกกรณี ก็มีเด็กผู้หญิงอายุราวยี่สิบกว่า ทำงานอยู่การไฟฟ้า ทะเลาะกับแม่ แล้วก็โทรมาเรื่องก็ไม่มีอะไรมาก แต่ด้วยความสนิทกับเรา ก็เลยต้องการหาที่ระบาย เอาแต่ร้องไห้ ตอนแรกๆก็เรื่องแฟน ตอนหลังๆก็เรื่องแม่เพราะเขาจะมีกรรมกับแม่ แม่จะเป็นคนไม่เข้าใจเขา แล้วน้องคนนี้ก็มึนลักษณะโมโหเร็ว น้ำคิดว่า แม่อาจจะเหนื่อยมาก แล้วก็ต้องการให้ลูกเอาใจ แต่พอเอาใจไม่ถูก ก็จะกระฟัดกระเฟียด ลูกเองก็หาว่าแม่ไม่รัก เป็นกันอย่างนี้ตลอดเวลา ขนาดจะกินยาตาย แล้วก็โทรมาบอกเราว่า “หนูจะตายแล้วนะ” น้ำต้องโทรไปบอกแฟนของเขาให้ไปดู ต้องพาล้างท้องกัน วุ่นแทบตาย

คนเรารักพ่อแม่ ก็อยากให้พ่อแม่รักด้วย แต่นิสัยมันเหมือนกัน คนสองคนดันเหมือนกัน พอปะทะกันก็แตก คือ ต่างคนคิดว่าถ้ารัก ก็ต้องเอาใจซึ่งกันและกัน เธอก็ต้องทำ พ่อไม่ทำเหมือนกัน มันก็เกิดปัญหา เราก็กังต้องเป็นตัวเชื่อมบ่อยมาก

จริงๆแล้ว มีหลายกรณีที่น้ำพบมา แต่ส่วนใหญ่เขาจะเกรงใจเรา แต่น้องรายนี้ถือว่าดูบ่อย บางทีห้าหกเดือนก็มาดู โดนหมอดูอื่นหรือหมอกมาก็มี เราเตือนแล้ว แต่เขาคงเหงาจริงๆ โดน

โหรทฤษฎีพยากรณ์ออกไปหมั่นกว่าบาท “ทุกอย่างไม่มีอะไรแก้ได้นอกจากตัวเรา ตัวเราต้องหมั่นทำบุญ หมั่นฝึกจิต หมั่นฝึกตัวเอง”

ทัศนคติ ความคิดเห็น ความเชื่อ ของหมอดูชีวิตไม่ว่า

โหราศาสตร์ นำเชื่อว่า “ดวงดาว” เป็นสิ่งที่ดลบันดาลให้มนุษย์เรามีสิ่งที่เปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นกับชีวิตจริงๆ เพราะว่าดาวแต่ละดวงเหมือนเป็นสิ่งมีชีวิต เรายังอาศัยวันเดือนปี ดิถีขึ้นแรม มันก็จะเป็นวัฏจักรของชีวิตที่เราเกิดมาก็จะมีวันเดือนปีตั้งรับอยู่ตรงนี้ ในเมื่อโลกมันหมุนไปเรื่อยๆ ดาวมันก็ให้แสงและมากระทบกัน มันก็จะให้ผลว่า คนนี้ต้องเป็นอย่างนี้ คนนั้นก็เป็นอย่างนั้น มันก็มาจากเหตุผลของโลก

ความคาดหวังของการเป็นหมอดู น้าอยากศึกษา เรียนรู้ให้มากๆ เพื่อจะได้มีประสบการณ์ เพื่อจะได้บอกคนอื่นได้ว่า เวลาที่พวกเขามีปัญหาแล้ว จะช่วยแก้ไขได้อย่างไร (บอกหรือเตือนคนที่ มีปัญหากับดวงดาวที่มันมาให้คุณให้ผลกับชีวิตของเขา) ถ้าพูดตามหลักธรรมะคือ มันเป็นกรรม เพราะว่า ดวงดาวมันเหมือนแผนที่ชีวิต พอมันเป็นแผนที่ชีวิต เราต้องดูว่า แผนที่ชีวิตข้างหน้าเรา ต้องเจออะไรบ้าง เราก็ต้องอ่านแผนที่ชีวิต ว่าคุณจะเจออะไร พอเจอแล้ว เราก็จะบอกให้เขาเตรียมตัว กับการที่เขาต้องเดินไปข้างหน้า ดังนั้นถ้าเรารู้ เรื่องดาว เรื่องดวง เรื่องศาสตร์ตรงนี้มากขึ้น เราก็มีโอกาสทำนายได้แม่นยำมากขึ้น รู้มากขึ้น เพื่อจะได้ช่วยคนอื่นได้มากขึ้น เพราะตอนนั้นเราต้องอยู่ กับการช่วยเหลือคน ต้องช่วยแบ่งเบาให้คนอื่นมีทุกข์น้อยลง แต่ในการช่วยตรงนั้น เจ้าของดวงชะตา จะต้องเป็นผู้ร่วมมือที่จะปฏิบัติด้วย

หากถามว่า ทำไมผู้หญิงเป็นหมอดูเยอะกว่า เพราะว่าอยู่กับความละเอียดอ่อน ความเข้าใจ รู้จักที่เอาวิกฤตของคนอื่นที่ท้อๆ สามารถจะหาโอกาสพูดให้เขาดีขึ้นได้ และสามารถหา ความสนใจได้ดีกว่า คิดว่าน่าจะเป็นตรงจุดนั้น

หมอดูหญิง – หมอดูชาย น้าบอกว่า เพศ ไม่น่าจะทำให้การเป็นหมอดูนั้นแตกต่างกัน เพราะไม่ได้เกี่ยวกับว่าเป็นผู้หญิงดูแม่น เป็นผู้ชายดูไม่แม่น แต่อาจจะต่างกันตรงศาสตร์มากกว่า อย่างผู้ชายดูแบบลายมือพร้อมกับใช้พลังจิตก็ได้เปรียบกว่า ในวงการหมอดูจะคิดกันเพียงว่า “ใครรู้มากกว่าเท่านั้นเอง”

ตรงข้ามกัน ลูกค้าหรือผู้มาดูที่จะตัดสินใจดูหมอดูกับหมอดูสักคน เขาหรือเธออาจไม่ได้คำนึงถึง “เพศ” เป็นหลักหรือเป็นอันดับแรกหรอก แต่อาจดูหน้าตา บุคลิก ลักษณะ คำพูดและน้ำเสียงมากกว่า การดูว่าจะถูกชะตากับใครนั้น มันเป็นเรื่องลึกๆ ของแต่ละคนมากกว่า และน้ำคิดว่า

หมอดูผู้หนึ่งนั้นจะได้เปรียบกว่า นามองแบบภาพรวมแต่หากว่าผู้มาดูกับหมอดูเคยรู้จักกันก่อน แล้วก็อีกเรื่องหนึ่ง

การสังเกตการณ์หมอดูหญิงในเครือข่าย

หมอดูโพธิ์รัตน อายุ 76 ปี เป็นผู้ใหญ่วัยระดับยาย ผมหัน ทรงผู้ใหญ่ ใบหน้ามีริ้วรอยสูงวัย แต่บุคลิก ดูคล่องแคล่ว รูปร่างกะทัดรัดสมตัว ดูโปร่ง แต่งตัวเสื้อผ้าฝ้ายสีเรียบเป็นระเบียบ สะอาด แบบสุภาพ สวมแว่นสายตา แววดาตุเย็บคมแต่แฝงแววจิต น้ำเสียงนุ่มนวลแบบผู้ใหญ่ใจดี “เฮ้อ...นั่งเลยหนู มีเพื่อนมาด้วยหรือจะฟังด้วยก็มานั่งได้นะ เป็นไงบ้างละ อยากรู้อะไรเป็นพิเศษ เฮ้อ.....จตุวันเดือนปีเกิดมานะ” น้ำเสียงนุ่มนวลฟังแล้วอบอุ่น

ตอนหนึ่งของการทำนาย “ไปปล่อยปลาเสียละ ให้ชีวิตเขาแล้วชีวิตเราจะดีขึ้น อธิษฐานให้ไปรอดปลอดภัย แล้วขอให้กุศลที่เราให้ชีวิตเขา จงให้เป็นชีวิตใหม่ของเรา ขอหมดเคราะห์ปราศจากอุปสรรค เชื้อเถาะแล้วทุกอย่างจะดีขึ้น” ฟังแล้วผู้มาดูหน้าขึ้นกว่าตอนเข้ามาตอนแรก ชนิดผิดไปคนละคนที่เดียว

หมอดูศิริพันธุ์ อายุ 60 ปี บุคลิกคล่องแคล่ว ทรงผมทันสมัย แต่งหน้าสวย เสื้อแขนกุดสีน้ำตาลทองมีระบายรอบคอ ดวงตามีแววมุ่งมั่น เสียงดังพูดจาชัดเจน มองหน้าผู้ส่ายตา ลักษณะการนั่งตัวตรง ไชว้าง ปากกาดินสออยู่ด้านขวามือ ด้านซ้ายมีแก้วน้ำและกระดาษขาวปึกหนึ่งวางเรียบร้อย ถ้อยคำในการทำนายเย็บคม ชนิด “พันธง” เช่น ตอนหนึ่งว่า “เห็นผลภายในสามเดือน ไม่นานมาต่อว่าได้เลยจะเผาตำราทิ้ง” หรืออีกประโยคหนึ่งว่า “สอบผ่านอยู่แล้ว จะไม่ผ่านได้ไง เลขก็บอกว่ามีคนช่วยเหลือ ฐานกิติ กำลังกิติ ไม่ชนเสียอีกต่างหาก ชัวร์ 100 เปอร์เซนต์ เตรียมเลี้ยงได้เลย” เป็นที่พอออกพอใจของผู้มาดูหมอดูเป็นอย่างมาก และผู้ดูบอกว่าสบายใจขึ้นมากหลังจากได้รับคำทำนาย

หมอดูวิภาดา อายุ 42 ปี รูปร่างท้วมขาว หน้าใสอิม ดวงตามีแววมืดมนไม่แต่งหน้ามาก ดูเหมือนถือตัว ไม่ยิ้ม บุคลิกเหมือนครูบาอาจารย์ สวมเสื้อข้างในสีดำทับด้วยเสื้อแขนยาวสีส้มอ่อนขอบลูกไม้และกระโปรงสีดำ ดูลักษณะการแต่งกายเหมือนมีงานประจำ ดูลักษณะน่าเชื่อถือ น่าเกรงขาม เสียงเบา มีลูกคำเดินเข้ามาจึงยิ้มน้อยๆ ลากเสียงนุ่มๆ “นั่งเลยคะ...อธิษฐานจิตแล้วสับไฟห้าครั้ง เฮ้อ...คิดไว้ในใจอยากรู้อะไร” ผู้มาดูรู้สึกอบอุ่นเป็นกันเองมากขึ้นในน้ำเสียง แต่ก็ยังรู้สึกยำเกรงและคิดว่า พวกหมอดูเก่งๆ จะมีลักษณะแบบนี้

ตอนหนึ่งของการทำนาย “จำไว้ว่าเป็นปีไม่ดีนะ เห็นไฟไหม้บ้านนี้เลย เราจะเสียเปรียบเขาทุกอย่าง หากหนีไปสักระยะ คุณจึงจะได้เปรียบ เพราะไฟอีกโถงบอกไว้ หากหย่ากันคุณเสียเขาไปแล้ว ไม่ได้อะไรเลย ค่าเลี้ยงดูลูก ทรัพย์สินส่วนแบ่ง เพราะตอนนี้เขาอยู่ดาวราหู(คู่ไฟและเลขศาสตร์ด้วย) พาลเกร หากคุณหนีได้ เจยเข้าไว้ อดเปรี้ยวไว้กินหวาน ถึงตอนนั้นคุณได้เปรียบต่อรองได้ เรียกรองได้ ผลอะไร อาจไม่ถึงขั้นหย่าร้าง เชื้อหมอละ”

ดูท่าว่าผู้มารับการพยากรณ์จะพิจารณา และแนวโน้มคงจะเชื่อ ได้ยินว่าจะรายงานผลให้ทราบ ขอเบอร์โทรศัพท์ส่วนตัวไปด้วย

หมอดูชิตขโมมาศอายุ 50 ปี ผอมยาวปะบ่า ทรงทันสมัย แต่งหน้ากลมกลืนไม่มากนัก ตัวสูง หน้าค่อนข้างยาว แต่งตัวชุดขาว คอเสื้อแบบคอจีน เป็นลักษณะเหมือนผู้ทรงศีล หรือกำลังถือศีลกินเจ ดูมาดมั่น เสียงดังออกห้วน เช่น “เชิญ....เชิญนั่งได้เลย เอ้า....บอกวันเดือนปีเกิดที่ถูกต้องนะ...แม่นไม่แม่นขึ้นอยู่กับวันเดือนปีเกิดของคุณนั่นแหละ” ฟังแล้วน่าเกรงขาม ศรัทธาคิดว่าเก่งแน่ แม่นแน่ เลือกไม่ผิด

ตอนหนึ่งของการพยากรณ์ “ไม่ต้องคิดมาก ช่วงนี้ไม่ดี คุณก็หยุดทุกอย่างแล้วไปเที่ยวเสียก่อน ห้ามลงทุนจนกว่าจะพ้นเกณฑ์สามเดือนไปแล้ว” ก็ดูเป็นคำแนะนำที่ดี เพราะสังเกตผู้มารับคำทำนายพอใจ

จากการศึกษาสังเกตการณ์แล้ว ผู้ศึกษาเห็นว่า หมอดูทั้ง 4 ท่านมีความน่าเชื่อถือระดับหนึ่ง เพราะมีลักษณะที่ดูภูมิฐาน และ “วัย” ที่คนทั่วไปสามารถมองเห็นด้วยตาสามารถเป็นเครื่องบ่งบอกถึงประสบการณ์ที่ผ่านมาว่าสูงเพียงใดและมีผลต่อการตัดสินใจเข้าไปดูหมอดู บุคลิกของหมอดู การวางตัวที่เน้นเน้นว่าการทำตัวอ่อนแอหรือการเป็นครูอาจารย์สอนจะได้เปรียบกว่าหมอดูที่มีอายุน้อย หน้าใส ผอมยาว แต่งตัวอย่างไรก็ปกปิดวัยไม่พ้น การศึกษาพื้นฐานถึงแม้จะเริ่มต้นเรียนศาสตร์เดียวกันเหมือนกัน แต่หมอดูมีประสบการณ์ชีวิตการเป็นหมอดูที่ล้วนแตกต่างกัน นอกจากวิธีที่ใช้ในการทำนายแล้ว สิ่งสำคัญที่สุด คือ ถ้อยคำ คำพูด น้ำเสียง บทสนทนาตลอดจนคำแนะนำที่ให้นายนั้น ความเป็นผู้ใหญ่พูดยอมน่าเชื่อถือกว่าอยู่แล้ว หมอดูสาวบางคนยังไม่ได้แต่งงานหรือแต่งงานแล้วยังไม่มีลูกประสบการณ์จึงสู้ผู้สูงวัยกว่าไม่ได้ประการหนึ่งและในภาพลักษณ์หรือมุมมองของลูกคำก็ให้ความน่าเชื่อถือไปให้หมอดูที่มีมาดแบบครู อาจารย์ หรือสูงวัยกว่าอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ และสิ่งที่สังเกตได้เพิ่มเติมคือ การเคยมีประสบการณ์เรื่องราวต่างๆ มาก่อน กลับมีผลให้เกิดความสัมพันธ์เชิงอำนาจระหว่างคนสองฝ่ายอย่างชัดเจน

การวิเคราะห์ บุคลิกภายนอกของหมอดูหญิงจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก ล้วนมีความสำคัญต่ออาชีพหมอดูอย่างมาก สิ่งนี้เกิดจากตัวตนของคนที่อยู่ข้างในในรูปนามธรรมแสดง

ออกมาเป็นรูปธรรมให้เราได้เห็น การแสดงออกของตัวตบที่ว่าเป็นตัวตบแบบบาทหมอดู และตัวตบนี้มีทั้งของเดิมและที่เกิดขึ้นใหม่ในระหว่างการแสดงออกของเรื่องหนึ่งๆ ผู้ศึกษาสามารถมองเห็นตัวตบของแต่ละท่านและสรุปได้ดังนี้

หมอดูสิริพันธุ์ เป็นคนเจียบคม กล้าพูด กล้ารับผิดชอบคำพูดถึงขนาดยอมเผ่าตำราทิ้ง หากไม่เป็นไปตามคำทำนาย และจิตใจฝักใฝ่รักการเป็นหมอดูอย่างหมดใจ ท่านบอกว่าบั้นปลายชีวิตจะรวบรวมและเขียนตำราให้อ่านเข้าใจง่าย และจะรับสอนคนใกล้ชิดที่จองไว้ ขอให้สอนถ่ายทอดวิชาให้ ข้อสำคัญสอนเพื่อเป็นวิทยาทาน นี่คือนิสัยที่ออกมาจากใจผู้หญิงที่เป็นหมอดู ผู้มีจิตใจงาม

หมอดูโพธิ์รัตน์ เป็นผู้สูงอายุที่สุดในกลุ่มการศึกษา อายุ 76 ปี และท่านยังยืนยันว่าจะยึดอาชีพนี้จนไม่ไหวแน่แหละ เห็นใจคนที่เขามาหา มีทุกข์ เราแนะนำเขาไปในทางดี เขาจะได้รอดพ้นจากทุกข์เขาสว่างกุศลก็ช่วยหนักเป็นเบาได้ ท่านเป็นผู้ใหญ่ที่จิตใจงาม อายุไม่ได้เป็นอุปสรรคในความมุ่งมั่นของท่านเลย แทนที่จะใช้ชีวิตสงบพักผ่อนสบายๆ ท่านกลับเสียสละนั่งตรวจดวงชะตาในราคาแค่ค่าครูเพื่อนำไปทำบุญ แล้วอุทิศกุศลให้ลูกค้าทุกคนด้วย นับเป็นผู้หญิงอีกคนหนึ่งที่น่าปรบมือให้บนเส้นทางหมอดูอันยาวไกล

หมอดูชิตชไมมาศ เป็นคนดูแข็ง ไม่อ่อนโยน พูดไม่มีหางเสียงไพเราะ ท่านบอกว่า ชีวิตไม่มีทางเลือกเป็นอื่น เพราะใจรักและถนัดจะยึดอาชีพนี้แล้ว ก็จะเป็นไปตามกรรมลิขิต ซาติก่อนคงเกิดมาเป็นหมอดู คงจะเป็นหมอดูไปเท่าที่จะเป็นได้ แต่ถ้ามีอาชีพอื่นเข้ามาแทรกได้ก็จะทำเป็นอาชีพของท่านเป็นคนเด็ดเดี่ยว มุ่งมั่น และทำตามพูด เป็นลักษณะหนึ่งของหญิงแกร่ง และลักษณะผู้นำเปรียบเท่าผู้ชายคนหนึ่งทีเดียว นำปรบมือและให้กำลังใจในฐานะ “หมอดู”

หมอดูวิภาดา บุคลิกเธอเป็นคนไว้วางใจ เหมือนครูอาจารย์ และคำแนะนำที่ได้ยินก็เป็นแบบอ้อมซอมน ประนีประนอม แบบมองการณ์ไกล ไม่ให้เสียประโยชน์ โดยอาศัยดูไผ่ยิปซีเป็นหลักยึดแบบเดินให้ตรงทางตามแผนที่ชีวิตจะดีเอง การแนะนำในรูปประนีประนอม แสดงว่าท่านเป็นคนใจเย็น มีเหตุผล ยึดหลักธรรม ใช้ชีวิตแบบมีกฎเกณฑ์เหตุผล ทุกวันนี้อยากดูให้คนที่เดือดร้อนจริงๆ ท่านไม่อยากคิดเงินค่าดู เพราะตอนไหว้ครู อธิษฐานจิตว่าจะทำนายเพื่อเป็นวิทยาทานเท่านั้น แต่มีความรู้เฉพาะอาชีพนี้ทำให้ต้องไปนั่งประจำที่ห้องโห่ ซึ่งต้องทำตามข้อปฏิบัติของที่นี่ (ได้เงินตามเปอร์เซ็นต์) ได้เงินมาส่วนหนึ่งไว้พอมิใช้ อีกส่วนทำบุญหมด ถือเป็นอีกรูปแบบหนึ่งของหมอดูหญิงผู้มีอุดมการณ์ เป็นการตอกย้ำให้เห็นได้ว่า ผู้หญิงไม่เป็นพิษภัยแก่ใครโดยเฉพาะในอาชีพหมอดูที่เธอเป็นอยู่

จากคนใกล้ชิดถึงหมอดู

ผู้ศึกษาได้เข้าสัมภาษณ์สามีของหมอดูวิภาดา เขายินดีด้วยความเต็มใจ เพราะผู้ศึกษารู้จักและคุ้นเคยกับน้ำพอสสมควร เขาให้สัมภาษณ์ว่า หนูย(วิภาดา)เป็นภรรยาที่น่ารัก ขยันทำมาหากิน แต่ตอนนี้กำลังประสบปัญหาขาดรายได้ บางวันไม่มีลูกค้ามาดูหมอก็ไม่มีเงิน เธอเองคิดมากไม่อยากเดินทางเข้ากรุงเทพ(บ้านอยู่อยุธยา)เพราะจะเกิดค่าใช้จ่ายในส่วนอื่น ยิ่งถ้ามานั่งดูหมอแล้วไม่มีลูกค้าเลยก็ลำบากหมดเงินไปอีก ถ้าพึ่งสามีรับทำราชการเงินเดือนก็ไม่มากนักแทบไม่พอเลี้ยงปากเลี้ยงท้องเลย แต่ดีที่หนูยพยายามเสาะแสวงหาช่องทางทำมาหากินไม่หยุดนิ่ง มีใครโทรมาเรียกให้ไปดูไฟให้ก็จะรีบไป คนสองคนก็ยังดี จนตอนหลังมาไม่สบายต้องผ่าตัดเนื้องอกที่คอซึ่งทำให้แย่งกันเข้าไปอีกโดยเฉพาะสภาพจิตใจ แต่สามีและลูกๆ ก็ให้กำลังใจและรอให้นายดี ค่อยกลับมาทำงานต่อ สามีบอกเพิ่มเติมว่า หนูยเธอรู้ชะตาตัวเอง เพราะได้เปิดไฟและเช็ดดวงเจ็ดตัวแล้วตรงผม มีเกณฑ์ผ่าตัดและนอนโรงพยาบาล อันนี้ไม่เชื่อก็ต้องเชื่อและยอมรับ ไม่เป็นอะไรมาก็ดีแล้ว

นอกจากนี้ แม่ของผู้ศึกษายังพูดถึง หมอดูวิภาดาด้วยว่า เขาใช้รูปแบบการพยากรณ์แบบไฟยิปซีซึ่งใช้ได้ทีเดียว เพราะพูดไปตามไฟที่หยิบออกมา แต่เขาก็ดูแบบดวงไทยด้วย มักจะยกตัวอย่างคนใกล้ชิด ไม่มองไปไกลๆ เช่นเขาเคยเถียงแม่ว่า วันเดือนปีแบบนี้จะสบายไม่ต้องทำอะไร แม่บอกไปว่า แต่ดวงแบบนี้มันปลายชีวิตลำบาก ทุกข์ยาก ไร้ทรัพย์ แต่หมอดูวิภาดาบอกว่า เป็นไปไม่ได้เพราะเห็นอยู่กับตาว่าเขาสบาย นั่งกินนอนกิน เขาเป็นญาติสนิทเห็นๆ กันอยู่ แม่จึงแนะนำให้วิเคราะห์จากตัวเลข อย่างมองตัวบุคคล ตัวเลขเป็นอย่างไรก็วิเคราะห์อย่างนั้น ชีวิตของเราไม่ใช่เป็นเฉพาะวันนี้พุงนี้ ต้องดูที่ภาพรวมและพื้นฐานดวงด้วย เรื่องนี้ทั้งสองคุยกันบ่อยๆ หมอดูวิภาดาอายุยังไม่มาก ประสบการณ์พบเห็นยังน้อยกว่าแม่ ในที่สุดก็มักจะคล้อยตามแม่เห็นด้วยในหลักการ

ส่วนหมอดูชิดชไมมาสนั้น ผู้ศึกษาได้พูดคุยกับเพื่อนสนิทที่มักไปไหนมาไหนกับน้ำด้วยทุกครั้ง เธอเป็นผู้หญิง สังเกตจากตลอดการสัมภาษณ์ที่ผ่านมาไม่ว่าจะวันไหน เวลาไหน เพื่อนคนนี้จะมาด้วยทุกครั้ง แต่จะแยกตัวรออยู่อย่างๆ เธอได้ให้สัมภาษณ์ว่า รู้จักและสนิทกันมานาน เพราะอยู่บ้านติดกันตนเองทำธุรกิจส่วนตัว ขายสินค้าขายตรง(Direct Sale) เธอบอกว่า น้ำเป็นคนโง่เงา เธอจึงเอาใจ รักความยุติธรรม เห็นอะไรหรือใครทำผิดหรือโดนรังแกไม่ได้ จะแนะนำอธิบายและเข้าช่วยเหลือ ด้วยความเป็นคนตรงไปตรงมานั้น นับเป็นส่วนดีในการเป็นหมอดู เพราะเห็นได้จากลูกค้าที่เข้ามาหา เธอจะทำนายแบบสบายๆ พร้อมพูดอธิบายถึงวิธีการทำนายมากมาย จนลูกค้าทำหน้างงก็มี เช่น “อ้อ.....ไม่ได้หรอก จะเปลี่ยนโยกย้ายได้อย่างไร ตอนนี้ดวง

กำลังไม่ดี นี่ไม่เห็นมัยดาวเสาร์กำลังเข้า กำลังอยู่ในราหู เอาไว้ผ่านไปสามเดือนก่อน ไว้ให้ดาวจรออกไปแล้วคงดีขึ้น"

แม่ของผู้ศึกษาพูดถึงคุณน้าว่า แม่ไม่ชอบการทำงานหรือวิธีการดูหมอของหมอดูจิตชไมมาศ เพราะชอบอ้างดาว เช่น ดาวศุกร์เข้าดาวเสาร์แทรก ชีวิตต้องเป็นอย่างนี้ต่อไปดาวดวงนี้จะเข้า ดาวดวงนั้นขยับก็จะเป็นอย่างนี้ และต่อไปชีวิตก็จะอย่างนี้เพราะดาวดวงนี้ถอยหลังไปเจอกับดาวดวงนั้น แม่บอกว่า หมอดูด้วยกันฟังแล้วยังเวียนหัว และไม่ค่อยสนุก จิตชไมมาศคือนักดูดวงไทย แม่ไม่สันทัด แต่ก็ไม่ได้ตำหนิกัน เขามีความเป็นตัวของตัวเอง หากินได้เลี้ยงตัวเองได้ ตัวคนเดียวไม่มีสามีไม่มีลูกแต่เพียบพร้อมไปด้วยความสามารถรอบตัว สิ่งหนึ่งที่แม่เห็นคือ อยากให้หมอดูทุกคนเน้นการแต่งตัว บุคลิก ท่วงท่า ซึ่งสำคัญมาก เพราะเป็นตัวกำหนดความเชื่อถือของผู้มาพบเห็น ทำให้เกิดความเลื่อมใสศรัทธาได้

สำหรับหมอดูโพธิ์รัตน์ หรือป้าโพธิ์นั้น ผู้ศึกษาเข้าสัมภาษณ์พี่อ้อย ลูกสาวคนเล็กของป้า พี่อ้อยบอกว่า "แม่เป็นผู้หญิงตัวอย่างของลูกๆ ทุกคน แม่มีแต่สิ่งที่สวยงามให้ พวกเราทุกคนเลयरักกันและมองโลกแต่ในทางที่ดี น้อยครั้งที่ครอบครัวของพวกเราจะพบกับสิ่งเลวร้าย" และเล่าให้ฟังว่า ป้าโพธิ์ดูหมอมานานแล้วจำไม่ได้ว่าเริ่มเมื่อไหร่ เมื่อก่อนใช้บ้านสุขาภิบาล 3 เป็นห้องโหรี รับดูหมอ มีป้ายหน้าบ้าน ทำนามบัตรไว้แจก ใช้ชื่อในการดูว่า "ยายเก่ง" ลูกๆ เคยห้ามปรามว่าอย่าเป็นหมอดูเลย เหนื่อย คนที่มาก็เป็นทุกข์กันทั้งนั้น แม่จะลำบากไปทำไม เงินทองเราก็มีกินไม่อดตายหรอก แต่ป้าโพธิ์บอกว่า "แม่ชอบนี่" เพียงแค่นี้พวกเราทุกคนอยากให้แม่มีความสุข ก็เลยปล่อยตามใจมาเรื่อยๆ จนมาหลังๆ นี่แหละที่มาสนิทกับน้าอ้อ (แม่ของผู้ศึกษา) ทำให้ป้าโพธิ์ไม่เหงา มีเพื่อนรู้ใจ ทุกคนในครอบครัวอุ่นใจและเริ่มปล่อย เขาอยากไปไหน ทำอะไร ก็มีน้าอ้อแล้วไม่ห่วง

ผู้ศึกษามาถามแม่ แม่บอกว่า ป้าโพธิ์เป็นหมอดูที่นุ่มนวล ห่วงใยกังวลและติดตามผลเสมอหลังดูหมอเสร็จ แต่จะเป็นคนที่ขาดความเด็ดขาดไปมาก คือ ไม่กล้าพูดฟันธง เช่น ดูดวงแล้วว่ากิจการคงไปไม่รอด ป้าก็จะแนะนำให้เปลี่ยนชื่อใหม่ เพื่อให้เกิดพลัง จัดของจ้ายร้านใหม่ และที่สำคัญให้ไปทำบุญเพราะจะช่วยในด้านจิตใจ และสรุปว่าถ้าไม่ดีขึ้นถึงขั้นเปลี่ยนกิจการก็ค่อยทำใจนี่เป็นแผนที่ชีวิต บางครั้งผู้มาดูก็จะไม่ได้ความเชื่อมั่นกลับไปนัก เพราะคำตอบที่ได้เป็นเรื่องทางศาสนา เกิดความสบายใจก็จริงแต่ยังกลุ่มใจอยู่

ในส่วนของหมอดูสิริพันธุ์นั้น ลูกสาวคนโต อายุสามสิบ ให้สัมภาษณ์ว่า แม่ไม่ค่อยอยู่บ้าน ออกไปทำงาน ไม่ค่อยได้เจอกัน แต่ก็สนิทกัน แม่เลี้ยงตนมาแบบให้ช่วยตัวเอง เพราะ

ต้องไปเรียนเมืองนอก จึงต้องทำอะไรเองแต่ส่วนใหญ่ไม่ว่าจะสอบ จะซื้อรถใหม่ หรือจะมีแฟน ก็จะไปปรึกษาแม่ แม่ดูให้หมดเลย รวมถึงน้องสาวด้วย เธอกล่าวอย่างยิ้มแย้มแจ่มใส

แม่พูดถึงน้ำว่า เป็นผู้มีความเชื่อมั่นในตัวเองมาก จนบางครั้งอาจเกินไป เช่น พันธว่า ต้องสอบผ่านได้แน่ๆ หรือได้เปลี่ยนงานใหม่แน่นอน กำหนดเดือนให้เลยนะ ถ้าไม่เป็นไปตามนี้หมอดูจะเผาตำราทิ้ง หรือพูดว่า สอบผ่านแน่นอนเตรียมเลี้ยงฉลองโต๊ะจีนได้เลย เป็นต้น แม่บอกว่ารู้สึกไม่ค่อยสบายใจนัก เพราะถ้ามีการผิดพลาดก็จะหน้าแตก และเคยเห็นผลมาแล้ว คือ ผู้มารับคำทำนายสอบไม่ผ่าน ร้องไห้เสียใจ บอกว่าหมอดูบอกว่าสอบได้และต่อว่าผ่านทางแม่มา เมื่อน้ำทราบก็ตอบว่า ไม่น่าผิดพลาดนะ เพราะเลขแบบนี้ผ่านทุกราย อาจจะมีร้อยละหนึ่งคนก็ได้ แล้วก็ผ่านเลยไป นี่คือ ความเป็นตัวของตัวเองและรู้สึกคนจะชอบวิธีการทำนายแบบ พันธของหมอดูสิริพันธุ์กันมากเสียด้วย

สรุป

ผู้หญิงที่ผลันตัวเองมาเป็นหมอดู ล้วนมีมูลเหตุปัจจัยของการเข้าสู่อาชีพนี้ที่แตกต่างกันไป อันเกี่ยวโยงสัมพันธ์ย้อนหลังไปถึงภูมิหลังหรือชีวิตในอดีตที่ผ่านมาของแต่ละคน ส่วนใหญ่พบว่าการมีปัญหาในชีวิตได้เป็นปัจจัยสำคัญต่อการตัดสินใจเป็นหมอดู เพราะต้องการดูหมอเป็นเพื่อจะได้ดูชีวิตตนเองรวมไปถึงคนในครอบครัว จากนั้นคิดถึงครอบครัว ช้าง และออกสู่ระดับสังคมในที่สุด

ในวงการของหมอดู ตามความเห็นหรือมุมมองของผู้อยู่ในอาชีพนี้ "เพศ" ไม่มีบทบาทมากมายนัก แต่จะดูที่ความรู้ความสามารถของการแปลถอดความหมายหรือการทำนายในวิธีนั้นๆ มากกว่า หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง คือ พิสูจน์กันที่ฝีมือล้วนๆ ว่าแม่นยำเพียงใด

ผู้ศึกษาพบว่า การสวมบทบาทหมอดู สามารถทำให้คนคนนั้นแสดงอัตลักษณ์ความเป็นตัวตนออกมาได้อย่างชัดเจนและแตกต่างกันไป โดยเปลี่ยนแปลงสิ่งไหลไปตามบริบทรอบข้าง อีกทั้งบุคลิก ท่าทาง การพูดจา น้ำเสียง สีหน้าแวตาระหว่างการทำนายเหล่านี้จะเป็นตัวกำหนด โดยมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้มารับคำทำนาย ลูกค้าแต่ละคนหากพบสไตล์ของหมอดูที่ตรงใจก็เกิดความชอบ เกิดความผูกพันกัน สนทนกันได้ อีกทั้งถ้าเป็นผู้หญิงด้วยกันแล้วยังสานต่อเป็นความสัมพันธ์ฉันท์เพื่อนได้เป็นอย่างดี

ขอไว้อย่าลืยแต่...หมอดูโพธิ์รัตน์

จากการที่ “หมอดูโพธิ์รัตน์” ได้ป่วยเป็นโรคมะเร็งในตับอ่อนมาประมาณหนึ่งปีกว่าๆ นั้น ในที่สุดท่านเสียชีวิตลงเมื่อวันที่ 25 เมษายน พ.ศ.2549 ท่ามกลางความอาลัยรักของลูกหลานญาติพี่น้อง เพื่อนสนิทและผู้คุ้นเคย ผู้ศึกษาได้พบท่านและสัมภาษณ์ท่านก่อนเสียชีวิตไม่นาน ล่าสุดผู้ศึกษาได้เดินทางไปเยี่ยมท่านที่โรงพยาบาลก่อนท่านจากไปเพียงหนึ่งวัน วันนั้นแววตาของท่านที่เก็บความเจ็บปวดของโรคร้ายไว้แล้วมองสบตาผู้ศึกษาด้วยความหวังโยมีเมตตา น้ำเสียงที่เครือของท่านถามผู้ศึกษาว่า “จบแล้วหรือยังลูก” ยังประทับในความทรงจำมีรู้ลืม ความสำเร็จของวิทยานิพนธ์ กรณีศึกษาเรื่อง “เมื่อผู้หญิงเป็นหมอดู : กรณีศึกษา แม่และหมอดูหญิงในเครือข่าย” ข้าพเจ้าขออุทิศความดีนี้ให้ อาจารย์โพธิ์รัตน์ หาญณรงค์ศักดิ์ หรือ ป้าโพธิ์

ขอกราบท่านด้วยความเคารพ ขอให้ท่านไปสู่สุคติและมีความสุขในสัมปรายภพด้วยเทอญ...